372.652/044
ศ 2330
ร.3

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมควร เกตุทอง

19 ก.ย. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มกราคม 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173674

คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ ..... ประธาน

(รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์)

..... กรรมการ

(รศ. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

คณะกรรมการสอบ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ ..... ประธาน

(รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์)

..... กรรมการ

(รศ. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ. หทัย ตันหยง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 8 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก ดร.ศิลา จายนียโยธิน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ รศ.พจัย ตันทอง ที่กรุณาให้คำแนะนำในการสร้างหนังสือเรียน และทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และ Mr. Martin Grose ที่กรุณาให้คำแนะนำในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษ ในการสร้างหนังสือเรียน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์โชติมา ธารีลาภ และอาจารย์แสงเดือน รองทอง ที่กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ช่วยให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณ คุณสิราพร พรายคำ คุณชยันต์ เพชรศรีจันทร์ คุณนฤมล กังวาลไกล และคุณบรรเจอดพร รัตนพันธุ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงด้วยดี

สมควร เกตุทอง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	17
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	22
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการระลึกได้	23
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	26
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	30
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	47
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	48
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	49
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	50
	แบบแผนการทดลอง	58

บทที่ หน้า

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล 58
การวิเคราะห์ข้อมูล 60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 60

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 66
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 66
การวิเคราะห์ข้อมูล 66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 67

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 74
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 74
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า 74
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 75
วิธีดำเนินการทดลอง 76
การวิเคราะห์ข้อมูล 77
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า 77
อภิปรายผล 78
ข้อเสนอแนะ 80

บรรณานุกรม 82

ภาคผนวก 90
ภาคผนวก ก 91
ภาคผนวก ข 218
ภาคผนวก ค 229

ประวัติย่อของผู้วิจัย 237

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	67
2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	68
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	68
4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	69
5	แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง	70
6	แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง	71
7	แสดงการเปรียบเทียบการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง	72
8	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง	73

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาจัดเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมมนุษย์ที่มีความสำคัญมาก เพราะภาษาเป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดวัฒนธรรมของมนุษย์มาทุกยุค ทุกสมัย บางประเทศ เช่น สหภาพโซเวียต อินเดีย มีภาษาถิ่นมากกว่าหนึ่งร้อยภาษา ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญมาก เป็น 1 ใน 5 ภาษาที่ใช้อยู่ในองค์การสหประชาชาติ เป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้สื่อความหมาย ความคิด และวิทยาการต่าง ๆ ทั่วโลก ประเทศไทยนำภาษาอังกฤษมาใช้ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 แล้ว ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อสังคมไทย ดังที่ ภิญโญ สาธร (2532 : 19) กล่าวว่า ยิ่งเวลานี้ประเทศไทยกำลังก้าวไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Countries) หรือ "นิกส์" ด้วยแล้ว ภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยที่ขาดมิได้ในการช่วยพัฒนาประเทศ

ประเทศไทยได้นำภาษาอังกฤษมาใช้ในหลายรูปแบบ บางครั้งเป็นการนำมาใช้แบบทับศัพท์ เช่น คำว่าแบตเตอรี่ (Battery) ไอโอดีน (Iodine) หรือก๊าซ (Gas) หรือเป็นการบัญญัติคำศัพท์ภาษาไทยขึ้นมาใช้แทนภาษาอังกฤษตามการศึกษาของ วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ (2524 : 24) เช่น คำว่า สังกัป (Concept) เป็นต้น นอกจากนี้ คนไทยยังนิยมนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้แทนคำที่มีอยู่ในภาษาไทยอยู่แล้ว เช่น "พนักงานทั้งหมดนัดสไตร์ค" (Strike) คือพนักงานทั้งหมดนัดประท้วง หรือ "รายการทีวี (T.V.) น่าดูนะ" คือรายการโทรทัศน์นี้น่าดูนะ นั่นเอง

ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กำหนดวิชาภาษาอังกฤษไว้เป็นวิชาเลือกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2531 : 363 - 364) กำหนดว่า เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และสร้างทัศนคติ (Attitude) ที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง โดยยึดแนว

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง และเนื้อหาในการสอนควรสอดคล้องกับสภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็กที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสอน เพราะการโยงประสบการณ์มาสู่เรื่องที่เรียนใหม่จะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน สองทักษะแรกเป็นการรับความคิดจากผู้อื่นเข้ามาสองทักษะหลังเป็นการแสดงความคิดไปสู่ผู้อื่น ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษนั้น นิภา สนสอาด (2523 : 265) และอัจฉรา วงศ์โสธร (2524 : 1) พบว่า หน่วยงานทางราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานธุรกิจต่าง ๆ ใช้ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านจารสาร ค้นคว้า และปฏิบัติงานที่มากกว่าทักษะอื่น ซึ่งตรงกับความเห็นของ สตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 10) ซึ่งกล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษได้นับว่าเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนมาก เพราะสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นสื่อในการศึกษาวิชาอื่น ๆ แต่เท่าที่ผ่านมา พบว่าผู้เรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมาก ดังที่ อุทัย ภิรมย์รื่น และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2521 : 149) พบว่านักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ อ่านข้อนกลับ เนื่องจากจำคำศัพท์ไม่ได้ ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

ทักษะการเขียนก็มีความสำคัญเช่นกัน ในลักษณะของการแสดงความคิดเห็นไปสู่ผู้อื่น (One - Way Communication) ซึ่ง วิไลวรรณ คณิตฐานันท์ (2530 : 30) กล่าวว่า ถ้าการเขียนเป็นไปอย่างถูกต้อง ผู้รับสารย่อมเกิดความเข้าใจตรงกับผู้เขียน ในทางตรงกันข้ามหากผู้เขียนเขียนไม่ถูกต้องผู้อ่านย่อมเข้าใจผิด หรือไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านนั้น ปัญหาการเขียนนี้ กุลยา เบญจกาญจน์ (2521 : 3) พบว่า ปัญหาการเขียนมักจะเกี่ยวข้องกับการเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นสำนวนประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้ยาก และผลจากการวิจัยของ กันยา ดิรโรจน์ (2526 : 65) ในโครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่ง พิมพา นาคสุข (2527 : 18 - 19) พบว่าเกิดจากวิธีสอนของครู เนื่องจาก

ครูขาดความสามารถในการสอน และธีรพงษ์ แก่นอินทร์ (2525 : 83) ได้ศึกษาพบว่า ครูไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอนหรือผลิตสื่อขึ้นมาใช้เอง ยิ่งกว่านั้น ศูนย์พัฒนาหนังสือ (2531 : 269 - 271) ยังพบอีกว่าสภาพสื่อการเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ขาดความต่อเนื่องระหว่างบทเรียนแต่ละบทและแต่ละเล่ม กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ค่อยหลากหลายเท่าที่ควร เป็นต้น

จากปัญหาดังกล่าว จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่หลักสูตรต้องการ โดยจัดเด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงออกซึ่งจินตนาการ และสามารถผลิตสื่อเพื่อใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาได้

การอ่านและการเขียนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดต้องอาศัยการฝึกเป็นสำคัญ เพราะการใช้ภาษาเป็นทักษะอย่างหนึ่ง สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยเชื่อว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะช่วยพัฒนาทักษะดังกล่าวของผู้เรียนได้เพราะการสอนด้วยวิธีนี้ จัดกระบวนการเรียนการสอนไว้เป็นขั้น ๆ มุ่งพัฒนาการใช้ภาษาโดยเริ่มจากของจริง หรือของจำลองซึ่งนักเรียนมีประสบการณ์เดิม (Experiences) เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาเชื่อมโยงกับเสียงและสัญลักษณ์ทางภาษา ตัวอักษร หรือเครื่องหมาย จะทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ในกิจกรรมการสอนแต่ละขั้นก็ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถทั้งในระดับบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม ส่งเสริมการระลึกสิ่งที่อ่านได้ (Recall) ได้ผลิตผลงานของกลุ่มภายใต้การดูแลของครูจนผลงานออกมาถูกต้อง สามารถนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนและฝึกทักษะต่อไป การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้ นำมาทดลองและวิจัยครั้งแรกในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2527 ในโครงการศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดย ริชาร์ด วอลค์เกอร์ เบร็นดัน บาร์ทเล็ท และเสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 19 - 20) การวิจัยประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

การระลึกได้ (Recall) ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งสำหรับการเรียน ดังที่ สมิธ (Smith. 1963: 594) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนเก่งมักเป็นผู้ที่สามารถระลึกสิ่งที่อ่านได้จากตำรา หรือหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ ได้ดี นอกจากนี้ทัศนคติ (Attitudes) ก็เป็นสิ่งที่สำคัญ

ในการเรียน ดังที่ สุชา และสุรางค์ จันทร์เอม (2518 : 101) กล่าวว่า หากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน เขาจะเกิดความตั้งใจ มีความสนใจต่อวิชาที่เรียนทำให้เรียนวิชานั้น ๆ ได้ดี

จากสาเหตุทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

<u>ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า</u>

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

3. เพื่อเปรียบเทียบการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

<u>ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า</u>

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทางด้านการอ่านและการเขียน

2. เป็นแนวทางในการสร้างและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทางด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการพัฒนาการสอนอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ

4. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียน

5. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

6. ได้หนังสือเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 3 เล่ม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 3 ห้องเรียน ๆ ละ 37 คน จำนวนนักเรียน 111 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร จำนวน 3 ห้องเรียน ๆ ละ 37 คน สุ่มมา 2 ห้องเรียน เพื่อใช้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม อย่างละ 1 ห้องเรียน ๆ ละ 37 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 74 คน

3. เนื้อหาในการทดลอง

3.1 กลุ่มทดลอง ใช้หนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ มาแต่งเป็นหนังสือเรียนขึ้นใหม่ โดยผู้วิจัยได้นำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคจากหนังสือคู่มือครูดังกล่าวมาแต่งเป็นเรื่องขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้หนังสือเรียน จำนวน 3 เล่ม คือ

1. A Banana

2. Going to Bangkok

3. How to Make a Hat

3.2 กลุ่มควบคุม ใช้หนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนตามแผนการสอนในหนังสือคู่มือครูดังกล่าว โดยใช้คู่กับหนังสือเรียน English Is Fun Book III และ Practice Book for English Is Fun(Book III) ของกรมวิชาการ

4. <u>ระยะเวลาในการทดลอง</u>

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 66 คาบ ๆ ละ 20 นาที ทำการสอนสัปดาห์ละ 15 คาบ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533

5. <u>ตัวแปรที่ศึกษา</u>

5.1 ตัวแปรต้น คือการสอน 2 วิธี ได้แก่

5.1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

5.2.3 การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ

5.2.4 ทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การสอนภาษาจากความหมายโดยรวมไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ได้แก่ หน่วยเสียง สระตัวสะกด และไวยากรณ์ เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในลักษณะทักษะสัมพันธ์ เพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำประสบการณ์ทางภาษาที่ผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมมาเป็นจุดเริ่มต้นของการอ่านอันเป็นปัจจัยย่อยที่มีความหมาย ไปสู่ทักษะการฟัง พูด และเขียนโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำการใช้ภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2532 : 19 - 22) การสอนดังกล่าวมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง และแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

ขั้นที่ 5 เล่นเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษา

2. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ โดยใช้ขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการจูงใจ สนทนาซักถามจากรูปภาพ หรือสถานการณ์ วัสดุต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้ โดยใช้คำถาม

Wh - Questions

Yes/No - Questions

ขั้นที่ 3 เสนอบทเรียนใหม่ ครูอ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครูอธิบายความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 4 อ่าน สะกด และคัด โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ บัตรภาพ แล้วให้อ่านออกเสียง แล้วคัดลงสมุด

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนฝึกเติมคำถาม - ตอบ ที่มีความหมายตรงกับภาพหรือเล่นเกม

ขั้นที่ 6 อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง หรือแสดงบทบาทสมมุติประกอบ

ขั้นที่ 7 ประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตจากการอ่าน การร่วมกิจกรรมทางภาษา และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ในการอ่านจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษา ในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โครงสร้างภาษา และเครื่องหมายวรรคตอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

5. การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการจำเรื่องราวสำคัญจากการอ่าน โดยการเขียนสิ่งที่เคยจำได้นั้นออกมาได้อย่างถูกต้อง ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งวัดได้จากการให้นักเรียนอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ 1 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว และทำการตรวจให้คะแนน และหาคะแนนเฉลี่ยโดยกรรมการ 2 ท่าน

6. ทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสนใจ ความรู้สึก และความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ตามวิธีประเมินค่าทางทัศนคติของ ลิเคอร์ท (Likert Technique) ซึ่งแบ่งข้อคำถามทางทัศนคติเป็น ข้อคำถามทัศนคติเชิงนิมาน คือกรณีข้อความที่มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นในทางบวก และข้อคำถามทัศนคติเชิงนิเสธ คือกรณีข้อความที่มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นในทางลบ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากงานวิจัยของ เสาวนีย์ ศศิวิมล โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็นตอน ๆ คือ ความสนใจ ความรู้สึกด้านความยากง่าย ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ความคิดเห็นด้านการอ่านและการเขียน และความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้หาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัย โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการระลึกได้
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

เดอชองค์ (Dechant. 1970 : 3)กล่าวว่า การอ่านเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างการมองเห็นสัญลักษณ์กับการแปลความหมาย ผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวา ทำความเข้าใจกับข้อความที่อ่านรวบรวมเป็นความคิดของตนโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของตนร่วมในการพิจารณาและลงสรุปความเห็นในเรื่องที่อ่าน

โรเบ็ค (Robeck. 1974 : 41)กล่าวว่า การอ่าน คือกระบวนการของการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรุงแต่งให้เหมาะสมกับความรู้เดิม

เปลื้อง ณ นคร (2521 : 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นการถ่ายทอดความคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่านซึ่งผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ผู้ประพันธ์ต้องการที่จะสื่อ

ประเทิน มหาขันธ์ (2530 : 13) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ การอ่านที่แท้จริง ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นปัจจัยสำคัญประกอบร่วมอยู่ด้วย

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ทางภาษาหรือตัวอักษรที่บันทึกไว้ บวกกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ผู้อ่านจึงเกิดความเข้าใจสิ่งที่อ่านตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน

2. ความเข้าใจในการอ่าน

เชฟเฟอร์ด (Shepherd. 1973 : 79) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือความสามารถของผู้อ่านที่จะใช้ความคิดคิดตามข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ และสามารถตีความตัวอักษรที่ผู้เขียนตั้งใจไว้ได้ด้วย

โคอาดี (Coady. 1979 : 7) กล่าวว่า ความรู้เดิมของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญในการอ่าน หากผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านเขาก็จะเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

ชวาล แพรัตกุล (2516 : 228 - 245) กล่าวว่า การอ่านเป็นการสร้างความเข้าใจที่ต้องเริ่มต้นจากการคัดแปลงสิ่งใหม่หรือความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับความรู้เดิม โดยแบ่งพฤติกรรมการอ่านไว้ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือการแปลสิ่งที่อ่านไปสู่อีกระดับหนึ่ง เช่น ทำให้ง่ายขึ้นหรือแปลไปสู่อีกภาษาหนึ่ง

2. การตีความ (Interpretation) คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำมาเรียบเรียงเพื่อการเปรียบเทียบ

3. การขยายความ (Extrapolation) คือการนำความคิดที่ได้จากการอ่านมาขยายความคิดของตนให้กว้างขึ้น เช่น การคาดการณ์ในอนาคต

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านต้องอาศัยสติปัญญาในการคิดคิดตามเรื่องและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านประกอบกันไป ยิ่งผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านมากเท่าไร ก็ยิ่งเป็นการเพิ่มความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้นมากขึ้นไปอีก

3. <u>ทักษะการอ่าน</u>

รอบินสัน (Robinson. 1968 : 48) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องเริ่มจากการที่ผู้อ่านรู้จักความหมายของคำ อันนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน จนเกิดความสามารถที่จะตัดสินใจว่าจะยอมรับสิ่งที่อ่านนั้นเพียงใด โดยการนำมาเชื่อมโยงเข้ากับความรู้เดิมที่ตนมี เพื่อให้เกิดการผสมกลมกลืนกัน

รีฟส์ (Reeves. 1966 : 33) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. การรู้จักคำ (Word Recognition)

2. การรู้จักใจความสำคัญ (Recognition the Central Idea)

3. การลำดับเหตุการณ์ (Following a Sequence of Events)

4. การรู้จักรายละเอียดที่สนับสนุนใจความ (Supporting Details)

5. การทำนายผล (Predicting Outcome)

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านต้องอาศัยการรู้จักความหมายของคำ ประสบการณ์เดิม การลำดับใจความ การหาข้อสนับสนุน และการทำนายผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากเรื่องที่อ่านได้

3. <u>ระดับความเข้าใจในการอ่าน</u>

สมิธ (Otto. 1976 : 153 ; citing Smith. 1969 : 225) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 4 ระดับ ได้แก่

1. การอ่านขั้นพื้นฐาน (Rateral Reading) เป็นการอ่านข้อความที่ปรากฏในเรื่องนั้นอย่างชัดเจนและได้รับความหมายโดยตรงจากเรื่องที่อ่าน

2. การอ่านขั้นแปลความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้แม้จะมิได้ระบุไว้อย่างชัดเจน

3. การอ่านขั้นวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถประเมินสิ่งที่ตนอ่านได้

4. การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถประยุกต์ความคิดจากเรื่องที่อ่านให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ หรือขยายความคิดของตนต่อไป

เบอร์มีสเตอร์ (สุธีพร ปาละดี. 2531 : 16 - 17 ; อ้างอิงมาจาก Burmeister. 1974 : 147 - 148) ไว้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เช่น วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลสู่รูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง และการถอดความ

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อบอกผลมาให้ การคาดการณ์ล่วงหน้า

4. ระดับประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความเข้าใจในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนรวม เช่น การวิเคราะห์คำโฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการใช้เหตุผลผิดของผู้เขียน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมกันแล้วจัดลำดับใหม่

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรเป็นความจริง (Fact) อะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy)อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion)

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ ยิ่งอ่านมากก็ยิ่งเป็นการพัฒนาระดับการอ่านขึ้นไปเรื่อย ๆ ดังนั้นในการสอนอ่าน ครูจึงควรพิจารณาพื้นฐานทางภาษาของนักเรียนว่ามีแค่ไหน จะสามารถพัฒนาไปสู่ระดับการอ่านใดได้บ้าง สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการทดสอบการอ่านด้านการอ่านจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

ออตโต (Otto. 1976 : 148 - 150) ได้กล่าวถึงความสำเร็จในการอ่านว่าขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ คือ

1. ระดับของวัสดุการอ่าน (Material) สิ่งที่อ่านต้องไม่เป็นภาษาที่ยากสำหรับผู้อ่าน โดยเฉพาะเด็กไม่ควรนำคำศัพท์แปลกประหลาดที่เด็กไม่รู้จักคุ้นเคย หรือประโยคยาวเกินไปมาให้อ่าน

2. ความสามารถของผู้อ่าน (Reader's Ability) นักเรียนจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีจะต้องมีพื้นฐานประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และจะต้องรู้คำศัพท์มามากพอสมควรด้วย

3. จุดมุ่งหมายของผู้อ่าน (Reader's Purpose) หากผู้อ่านต้องการเพียงใจความสำคัญของเรื่อง เขาก็มักจะมองข้ามรายละเอียดของเรื่องไป

4. ทัศนคติของผู้อ่าน (Attitude) ผู้อ่านที่จำเป็นต้องอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาใจความแล้ว การอ่านนั้นก็ไม่น่าพึงพอใจ หากการอ่านเป็นประสบการณ์อันน่าพึงพอใจ (Enjoyable Experience) แล้ว ผู้อ่านย่อมอยากจะอ่านเพิ่มขึ้นไปอีก

อุบล บุญชู (2524 : 13) ได้พบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอ่านไว้ ดังนี้

1. ครูผู้สอนภาษา ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกฝนด้านการสอนภาษามาโดยเฉพาะไม่มีการวางแผนล่วงหน้า จัดกิจกรรมไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. การจัดชั้นเรียน ขนาดชั้นเรียนที่ใหญ่เกินไปทำให้ครูดูแลนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง

3. กลวิธีการอ่านที่ได้รับมา นักเรียนถูกสอนให้อ่านออกเสียงกับสิ่งพิมพ์ทุกชนิดจนติดเป็นนิสัย ซึ่งในชีวิตจริงแล้วมิได้เป็นเช่นนั้น

4. พื้นฐานทางครอบครัว ครอบครัวใดมีผู้ปกครองที่รักการอ่านหนังสือ และมีหนังสือประจำบ้านแล้วจะเป็นการส่งเสริมการอ่านของเด็กได้อย่างดี

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เด็กจะอ่านได้ดีเพียงใดจะเกี่ยวข้องกับลักษณะของสิ่งที่อ่าน การสอนของครู การจัดชั้นเรียน และพื้นฐานทางครอบครัวของเด็ก ฉะนั้นในการสอนอ่านครูย่อมต้องศึกษาปัจจัยหลาย ๆ อย่าง อันจะส่งผลให้การสอนอ่านบรรลุเป้าหมายให้มากที่สุด

5. องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1970 : 10) ได้แบ่งองค์ประกอบของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. การกวาดสายตา (Eye Span) คือการที่ผู้อ่านกวาดสายตาไปตามตัวอักษร แล้วแปลความหมายจากสิ่งที่อ่าน หากผู้อ่านหยุดเพื่อทำความเข้าใจกับตัวอักษร แสดงว่าผู้อ่านยังไม่สามารถแปลความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น ซึ่งส่งผลต่อความเร็วในการอ่านให้ช้าลงด้วย

2. กระบวนการทางความคิด (Thinking Process) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านสามารถกวาดสายตาไปตามตัวอักษร แปลความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาได้ทันที ทำให้การอ่านเป็นไปอย่างรวดเร็วตามความมุ่งหมาย

3. ความเร็วในการเคลื่อนสายตา (Eye Movement) เป็นการฝึกความเร็วของผู้อ่าน โดยการเคลื่อนสายตาไปตามตัวอักษรอย่างรวดเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการทางความคิดของผู้อ่านว่าดีเพียงใด

ทิงเกอร์ (Robeck. 1974 : 32 ; citing Tinger. 1952) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านมี 3 ประการ คือ

1. การจำได้ (Recognition) เป็นการหาความหมายของคำโดยทั่ว ๆ ไป เช่น จากการวิเคราะห์เสียง โครงสร้างประโยค หรือแม้กระทั่งการหาความหมายจากพจนานุกรม

2. การระลึกได้ (Recall) ผู้อ่านเกิดความมั่นใจจากสิ่งที่ได้อ่านในขั้นแรกนั้น โดยไม่ต้องค้นคว้าเพิ่มเติมอันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายใน (Internal Act) และสามารถแสดงออกได้ซึ่งประสบการณ์นั้น

3. การจัดโครงสร้าง (Reconstruction) เป็นการนำเอาความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านในขั้นต้น ๆ มาปรับให้เหมาะสมกับความรู้เดิมอันเป็นปัจจัยตัวหนึ่งของการอ่าน

คานาวาน และเฮชแมน (Canavan and Hechman. 1966 : 121) ได้แบ่งองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การสำรวจ (Survey) ผู้อ่านจะสำรวจเนื้อหาทั่ว ๆ ไป ของเรื่องที่อ่าน เช่น หัวข้อของเรื่อง

2. การตั้งคำถาม (Question) ผู้อ่านจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น

3. การอ่าน (Read) ผู้อ่านจะจดจ่ออยู่กับการอ่านมากขึ้นเพื่อให้ได้ใจความสาระสำคัญ ข้อเท็จจริงในสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านอาจจะทำเครื่องหมาย หรือข้อความบางส่วนเพื่อความเข้าใจของตน

4. การระลึกได้ (Recall) เมื่อได้ใจความสำคัญของเรื่องตามที่ต้องการแล้ว ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ตามความมุ่งหมายของตนได้ เช่น รายงาน บรรยาย หรือทำข้อสอบ ฉะนั้นการอ่านทุกครั้งควรส่งเสริมการระลึกได้เพื่อป้องกันการลืม

5. การทบทวน (Review) ก่อนจะทำการรายงาน หรือบรรยายตามความมุ่งหมายในข้อ 4 ผู้อ่านควรจะทบทวนเรื่องอีกครั้งเพื่อความมั่นใจ

นอกจากนี้ โรเบ็ค (Robeck. 1974 : 135) ยังได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การระลึกได้เป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงว่าผู้อ่านสามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้เพียงใด

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการอ่านนั้น ต้องอ่านไปตามลำดับขององค์ประกอบในการอ่าน ตั้งแต่การกวาดสายตา การรู้จักความหมายของคำ การจัดโครงสร้างของความรู้ใหม่ การระลึกได้ และการทบทวนเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านเพื่อเป็นการป้องกันการลืม

6. <u>ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน</u>

คลิฟฟอร์ด (อำไพ มัฆมาน. 2524 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Clifford. 1969 : 152) กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจแก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์กันเป็นประจำ
3. พาผู้อ่านไปในที่ต่าง ๆ ซึ่งผู้อ่านไม่สามารถไปด้วยตนเอง

4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจใหม่ ๆ
6. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้อื่น ๆ
7. ได้ทราบเรื่องราวทั้งที่เป็นส่วนตัวและเรื่องลึกลับ
8. ช่วยรักษาสุขภาพให้คงอยู่ และปรับปรุงให้ดีขึ้น
9. ช่วยแก้ไขปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และส่วนตัว
10. ให้ความรู้ทักษะเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
11. ให้ประสบการณ์ที่เท่าเทียมกัน
12. เพิ่มพูนความตื่นเต้นให้กับความเป็นอยู่ที่ซ้ำซาก
13. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรม
14. ช่วยให้ผู้อ่านได้เผชิญกับสถานการณ์ใหม่ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านช่วยให้ชีวิตมีคุณค่าพร้อมกับพัฒนาบุคคลและส่วนรวมไปด้วยกัน

7. <u>หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน</u>

โจนส์ (Jones. 1973 : 19) มีความเห็นว่า ผู้สอนที่มีความสามารถย่อมโยงทฤษฎีการเรียนรู้ไปสู่การสอนอ่านได้ โดยนำสื่อผสม เช่น ดนตรี เกม และวัสดุต่าง ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างกว้างขวาง

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (สุธีพร ปาคะดี. 2531 : 18 - 19 ; อ้างอิงมาจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2528 : 1 - 8) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องอยู่ 2 ประการ คือการคิดตามว่าผู้เขียนจะพูดอะไร และคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร วิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้นผู้สอนแต่ละคนอาจจะใช้เวลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคนและพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ด้วย ในการหาเหตุผลของข้อความที่อ่านนั้น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านได้คนคว้าไว้ตามกระบวนการคิด มีหลายวิธีคือ

1. วิธีการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top - Level Structure Method) เป็นวิธีสอนที่ให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ในการพิจารณาแนวคิดของผู้เขียนว่าจะเป็นไปในแนวใด นักเรียนจะพบความคิดหลัก (Main Idea) และรายละเอียดจากโครงสร้างของเรื่องที่อ่าน

2. เทคนิคการสอนแบบ RSM (The Reader Selected Miscues Technique) เป็นวิธีสอนเพื่อจะให้นักเรียน เดาความหมายของคำยากในข้อความที่อ่าน การช่วยอภิปรายของครูทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น และทราบว่าตนเองมีจุดบกพร่องตรงไหน

3. เทคนิคการสอนอ่านโดยใช้กระบวนการโคลซ (The Cloze Procedure) เป็นวิธีการให้นักเรียนหาคำที่หายไปจากเรื่องที่อ่าน

4. วิธีการสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาต่าง ๆ (Effective Reading in Content Area or ERICA Method) เป็นวิธีสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้น ดังนี้

4.1 การเตรียมสำหรับการอ่าน

4.2 การคิดในสิ่งที่อ่าน

4.3 การแยกแยะและรวบรวมความรู้ที่ได้จากการอ่าน

4.4 การแปลหรือตีความรู้ในสิ่งที่อ่านนั้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนอ่านให้เกิดผลสำเร็จจะต้องดำเนินไปตามขั้นตอน โดยจะต้องอาศัยกระบวนการคิด การคาดคะเนความคิดของผู้เขียน การตั้งคำถาม และการรวบรวมประเด็นสำคัญของเรื่อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

โอลิวา (Oleva. 1969 : 152) กล่าวว่าการเขียนเป็นภาษาของผู้ซึ่งต้องการที่จะสื่อความหมายของตนไปสู่ผู้อื่น ในการสื่อความหมายนี้จะใช้สัญลักษณ์ทางภาษาเป็นสำคัญ

แมคคริมอน (Maccrimon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึกตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ของผู้เขียนโดยมีความมุ่งหมายให้ผู้อ่านเข้าใจความมุ่งหมายของผู้เขียน

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนคือการเปลี่ยนภาษาพูดให้เป็นสัญลักษณ์ทางภาษาในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนจะกำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียนและลักษณะของภาษาที่จะใช้เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน

2. ความสามารถทางการเขียน

วาเล็ท (Valette. 1967 : 131) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือความสามารถในการแสดงออกของข้อความที่สละสลวย หรือความคิดที่ต้องการเชื่อมโยงความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคความเรียง หรือบทความเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

แพตตี (Patty. 1985 : 182) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือการที่ผู้เขียนสามารถใช้วิธีการเขียนเพื่อเชื่อมโยงความคิดและรายละเอียดของเรื่องให้ออกมาเป็นภาษาเขียน หรือตัวอักษรที่ผู้อื่นอ่านแล้วเกิดความเข้าใจตรงกันได้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนนั้นประกอบด้วยความสามารถในการนำถ้อยคำมาเรียงเป็นประโยค เป็นตอน หรือเรื่องราวตามความต้องการของผู้เขียนที่ต้องการแสดงออกให้ผู้อ่านเข้าใจ

3. ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนเขียน

อะโบเดอริน (Aboderin. 1986 : 34 - 40) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ระดับ คือ

1. การเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียน (Controlled Composition) เป็นการเขียนที่ผู้สอนจัดรูปแบบหรือเนื้อหาให้ เช่น ให้เติมคำลงในช่องว่าง การเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ การเขียนข้อความเลียนแบบที่ให้มาหรือให้ต่อเติมเรื่อง เป็นต้น

2. การเขียนโดยการแนะแนวให้เขียน (Guided Composition) เป็นการเขียนที่ต่อเนื่องจากการเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียนมีลักษณะที่ให้อิสระมากกว่าเดิม เช่น ให้เฉพาะประโยคแรก หรือประโยคสุดท้ายแล้วให้ผู้เรียนเขียนเพิ่มเติมข้อความตอนกลางให้สมบูรณ์เป็นต้น

3. การเขียนอย่างอิสระ (Free Composition)เป็นการเขียนที่ตรงกันข้ามกับการเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียน เพราะผู้เขียนจะเขียนไปตามจุดมุ่งหมายของตนเอง เช่น เขียนเหตุผลว่าทำไมจึงอยากได้ทุน การศึกษาเพื่อไปเรียนต่อต่างประเทศ

สุไร พงษ์หองเจริญ (2520 : 133 - 134) ได้เสนอกิจกรรมการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อสึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว โดยครูให้นักเรียนเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ต่อบทสนทนา แปลงเรื่องให้เป็นบทสนทนา แปลงบทสนทนาให้เป็นเรื่อง หรือการเขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้

3. การบรรยายภาพ หรือการเขียนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะของการชี้แนะ

4. การเขียนเรียงความ

5. การเขียนตามคำบอก

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า กิจกรรมในการสอนเขียนต้องอาศัยการสึกหัดเป็นขั้น ๆ โดยเริ่มต้นจากการใช้คำที่นักเรียนคุ้นเคยมาแล้วแล้วนำมาเรียบเรียงภายใต้การดูแลของครูผู้สอนเขียนจนผู้เรียนสามารถเขียนเพื่อการสื่อสารได้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

1. การสอนอ่านและเขียนในโรงเรียนประถมศึกษา

เพอโลโร (Erikson. 1964 : 48 ; citing Peloro. 1959 : 48) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการแสดงออกทางวาจา (Oral Expression) ของโครงการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา

แมค เร (Erikson. 1964 : 48 - 49 ; citing Mac Rae. 1957 : 182) กล่าวว่า สายตาเป็นสิ่งสำคัญในการเพ่งเล็งความสนใจไปสู่สิ่งที่เรียนมาแล้ว และพยายามจำกัดขอบเขตของคำนั้นอีกครั้งหนึ่ง นักเรียนจะเกิดความคุ้นเคยกับคำนั้นแล้วนำไปสู่การบันทึก (Recording) เพื่อใช้อ้างอิงในอนาคตต่อไป นอกจากนี้การจัดกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนควรใช้ขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. การแนะนำหนังสือหน้าชั้นเรียน จากนั้นครูเขียนคำจากหนังสือลงบนกระดานอย่างชัดเจน จำนวนไม่เกิน 5 บรรทัด นักเรียนจะมองตามมือครูอ่านตามครูในลักษณะลอกแบบ (Copy) นักเรียนเขียนคำลงในสมุดแล้วอ่านอีกครั้ง

2. การเขียนในสมุด แต่ละหน้าของสมุดควรมีหมายเลข วัน เดือน ปี ด้วยเสมอ พร้อมทั้งตั้งคำถาม คำตอบในเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว อันเป็นผลงานของนักเรียนแต่ละคน ความก้าวหน้าของนักเรียนจะเกิดเมื่อนักเรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่ตนเขียนไปแล้วนั้น

3. เพิ่มการอ่านและลดการเขียน โดยครูจัดทำสำเนาข้อความหรือเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนอ่าน ข้อความหรือคำจะเป็นสิ่งที่นักเรียนพบมาก่อนแล้ว ซึ่งควรจะง่ายและสั้น ขณะที่นักเรียนอ่านครูไม่ควรกำหนดให้อ่านมากนัก นอกจากนี้ครูควรให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายหลายอย่าง หรือโครงสร้างแปลก ๆ เวลานี้ สมุดของนักเรียนจะมีข้อความที่จะใช้เขียนอ้างอิงต่อไปอีกมากมาย

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนภาษาในโรงเรียนประถมศึกษานั้นต้องอาศัยการเอาใจใส่ของครู การจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนที่ชัดเจนเข้าใจง่าย และให้การพัฒนาการใช้ภาษาเป็นไปตามขั้นตอนภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของครู

2. <u>แนวทางในการสอนอ่านและเขียน</u>

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (สุธีพร ปาคะดี. 2531 : 26 ; อ้างอิงมาจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2528 : 18) กล่าวถึงแนวทางในการสอนอ่านและเขียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไว้ ดังนี้

1. ให้นักเรียนเลือกประสบการณ์ที่เขาต้องการแสดงออกให้ผู้อื่นได้รู้ ประสบการณ์นี้อาจจะได้มาจากภาพวาด เหตุการณ์ในครอบครัว หรือกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การประดิษฐ์สิ่งของ การประดิษฐ์เศษวัสดุ เป็นต้น

2. นักเรียนเล่าเรื่องด้วยปากเปล่า เป็นการแบ่งประสบการณ์ภายในกลุ่มของตนเอง หรือกับครู ขณะที่นักเรียนเล่าครูอาจจดใจความสำคัญ (Main Idea) ไว้เพื่ออภิปรายต่อไป

3. นักเรียนเล่าเรื่องให้ครูฟัง ครูจะคอยจด บางครั้งจะใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาข้อมูลหรือคำพูดที่เหมาะสม แต่ครูไม่ควรแก้หรือเปลี่ยนแปลงคำพูดที่นักเรียนแสดงออก

4. นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูช่วยแก้ไขให้ออกมาดัง ๆ ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงภาษาพูดกับภาษาเขียน

5. นักเรียนพร้อมและสามารถที่จะอ่านข้อความได้ด้วยปากเปล่า ถ้านักเรียนยังไม่พร้อมที่จะอ่านข้อความทั้งหมด ครูจะใช้เวลานี้คอย ๆ พัฒนาการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล

6. นักเรียนอ่านเรื่องดัง ๆ เพื่อเป็นการฝึกการออกเสียง และควรอ่านหลาย ๆ ครั้งเพื่อเป็นการเชื่อมโยงภาษาพูดกับภาษาเขียน

7. การเริ่มขั้นตอนการเขียน พัฒนาด้านทักษะและสื่อความหมายนักเรียนเริ่มรู้จักการอภิปรายและวิพากวิจารณ์งานของตนเอง

8. เรื่องที่นักเรียนพอใจ สามารถที่จะนำมาเป็นหนังสือเรียนได้

9. นักเรียนควรจะมีส่วนในการแลกเปลี่ยนงานซึ่งกันและกันเพื่อเป็นการสร้างความเพลิดเพลินและจะทำให้นักเรียนตระหนักว่าหนังสือคือสิ่งที่บรรจุข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการจะพูดหรือแสดงความคิดเห็นของตนไปสู่ผู้อื่น

10. ข้อมูลบางอย่างอาจเป็นสิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น ปฏิทินแผนภูมิ หรือรูปภาพต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ครูอาจนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

จากเอกสารที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การสอนภาษาด้านการอ่านและการเขียนควรสอนให้สัมพันธ์กัน โดยควรจะนำคำที่นักเรียนรู้แล้วมาเรียนก่อน แล้วจึงขยายต่อไป สำหรับ

173674

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้เสนอแนวทางการสอนอ่านและเขียนด้วยการเชื่อมโยงการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดเข้าด้วยกัน เพื่อการเรียนภาษาทั้งสี่ทักษะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

งานวิจัยต่างประเทศ

โธมัส (Thomas. 1977 : 6320-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเซาธ์แคโรไลนา จำนวน 505 คน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนภาษาอังกฤษของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยทำการศึกษาภูมิหลังของผู้ที่รับการทดสอบว่าจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอย่างไร ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่มีภูมิหลังหรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ทำการสอบ มีความเข้าใจในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ดีกว่ากลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ทำการทดสอบ

งานวิจัยในประเทศ

ภูสุมา มะนะสุนทร (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตใน 2 สถาบัน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 จำนวน 200 คน ผลจากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุไร แฉล้ม (2522 : 35) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ของมหาวิทยาลัย 2 แห่ง และวิทยาลัยครูอีก 1 แห่ง จำนวน 81 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก และยิ่งถ้าผู้เรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเขียนด้วยแล้ว การอ่านและการเขียนนั้น จะยิ่งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการระลึกได้

1. ความหมายของการระลึกได้

ฮอร์นบี (Hornby. 1974 : 713) ได้ให้ความหมายของการระลึกได้ (Racall) ไว้ว่า คือการนำสิ่งที่รู้กลับมาสู่ใจ (Bring Back to the Mind)

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 238) ได้ให้ความหมายของการระลึกได้ไว้ว่า หมายถึง การถ่ายทอดความจำออกมาโดยการเล่า บรรยาย หรืออภิปราย สิ่งที่ควรจำได้ออกมาได้อย่างถูกต้องโดยไม่ต้องมีสิ่งเร้ามาปรากฏ เช่น การบรรยายรูปร่างลักษณะของคนร้าย การบรรยายสภาพของทิวทัศน์ที่สวยงาม การตอบข้อสอบอัตนัย เป็นต้น การระลึกได้ (Recall) ต่างจากการจำได้ (Recognition) เนื่องจากการจำได้ต้องอาศัยสิ่งเร้ามาปรากฏจึงจะจำได้ เช่น การชี้ตัวคนร้ายที่มีคนอื่นปนอยู่ด้วย การตอบข้อสอบปรนัย เป็นต้น

จากความหมายของการระลึกได้ดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การระลึกได้คือ การถ่ายทอดความจำจากสิ่งที่เห็น หรือรู้ออกมาโดยการเล่า บรรยาย หรืออภิปรายได้อย่างถูกต้องโดยไม่ต้องมีสิ่งเร้ามาปรากฏให้เห็น

2. องค์ประกอบสำคัญของการระลึกได้

กานเย (Gagne. 1970 : 70 - 71) กล่าวว่า การที่จะรู้หรือจำแล้วแสดงออกซึ่งความรู้ความจำนั้นจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญคือการเรียนรู้ ซึ่งเขาได้อธิบายเป็นขั้นตอนไว้ 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นสร้างความเข้าใจ (Apprehending Phrase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจในสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า

2. ขั้นรับรู้ (Acquisition Stage) ขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในด้านสมองซึ่งยังมิได้แสดงออกมา

3. ขั้นเก็บไว้ในความทรงจำ (The Storage Phrase)คือเอาสิ่งเร้าที่ได้รับมานั้นเก็บไว้ในส่วนของความจำในสมองเป็นช่วงเวลาหนึ่ง

4. ขั้นค้นกลับ (The Retrieval Phrase) คือการนำสิ่งที่รู้และเก็บไว้นั้นออกมาแสดงในลักษณะของพฤติกรรมที่สังเกตได้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การแสดงออกของการระลึกได้จะเกิดจากการรับรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่สะสมไว้ในสมอง แล้วแสดงออกมาให้เห็นเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้

3. <u>การทดสอบการระลึกได้</u>

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 244 - 250) กล่าวถึงการทดสอบการระลึกได้ไว้ว่า กระทำได้ 3 วิธี ดังนี้

1. การระลึกเสรี (Free Recall) เป็นการระลึกสิ่งเร้าตัวใดก่อนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับ เช่น การเสนอสิ่งเร้าเป็นคำ 2 พยางค์ จำนวน 30 คำ ผู้รับการทดสอบจะตอบคำใดก่อนก็ได้จากสิ่งเร้าทั้งหมด 30 คำนั้น

2. การระลึกตามลำดับ (Serial Recall) คือการระลึกสิ่งเร้า ตามลำดับที่ เช่น การระลึกถึงหมายเลขโทรศัพท์ หรือหมายเลขบ้าน

3. การระลึกตามตัวแนะ (Cued Recall) เป็นการทดสอบการระลึกได้จากการทดสอบความจำที่เกิดจากการจำสิ่งต่าง ๆ ควบคู่กันไป เช่น 3 - ผก, 1 - กพ ผู้ทำการทดสอบอาจจะถามผู้รับการทดสอบว่า 1 คู่กับอะไร โดยถือว่า 1 เป็นตัวแนะในการทดสอบนั้น

จากเอกสารที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การทดสอบการระลึกได้สามารถกระทำได้ 3 วิธี คือ การระลึกเสรี การระลึกตามลำดับ และการระลึกตามตัวแนะ สำหรับการทดสอบการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ ที่มีภาพประกอบ 1 เรื่อง แล้วให้นักเรียนเขียนตอบเกี่ยวกับเรื่องราวสำคัญที่นักเรียนเคยจำได้นั้นออกมาให้ถูกต้อง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการระลึกได้

งานวิจัยต่างประเทศ

เรเบอร์น (Raburn. 1981 : 619 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเสียงดนตรี รูปแบบการจำได้ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 102 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้มีเสียงดนตรีประกอบขณะชมสไลด์และฟังเทปที่เป็นเรื่องเล่า แต่ในการทดสอบการจำได้และการระลึกได้ไม่มีเสียงดนตรีประกอบ กลุ่มที่ 2 ให้มีเสียงดนตรีประกอบจนถึงการทดสอบ กลุ่มที่ 3 ไม่มีดนตรีประกอบจนถึงการทดสอบ ผลการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 มีการจำ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ดีกว่าอีก 2 กลุ่ม

รีเซอร์ (Reasor. 1989 : 3265 - A) ได้ทำการศึกษาความแตกต่างของการระลึกได้โดยใช้วิธีสอน 2 วิธี คือ Top - Level Test Structure กับกลุ่มทดลอง และวิธีสอนแบบ Traditional Instruction กับกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 3 จำนวน 56 คน ผลการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ด้านการระลึกเสรี (Free Recall) ความเข้าใจ (Comprehension) คุณภาพการเล่าเรื่องใหม่ (Quality of Retelling) ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศ

ชัยนาถ นาคบุปผา (2517 : 66) ได้ทำการศึกษาการระลึกได้ แบบการระลึกเสรีและการระลึกตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า การโยงคำกับสิ่งเร้าที่ได้เห็น และได้ยิน จะดีกว่าการเสนอสิ่งเร้าที่ได้เห็นหรือได้ยินเพียงอย่างเดียว

ราตรี เชื้อบอดา (2531 : 69) ได้ทำการศึกษาการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมและการใช้สื่อประกอบ จะช่วยส่งเสริมการระลึกได้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของทัศนคติ

ฮอร์นบี (Hornby. 1974 : 50) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติ ไว้ว่า คือท่าที หรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึก (Feeling) การคิด (Thinking) และพฤติกรรม (Behaving)

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2518 : 112) กล่าวว่า ทัศนคติ คือความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงความรู้สึกต่อวัตถุ สิ่งของ คน หรือสังคมอื่น ๆ การตอบสนองทัศนคติดังกล่าว อาจจะเป็นไปในทางชอบ (เข้าหา) หรือไม่ชอบ (ถอยหนี)

เชิดศักดิ์ โพวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์มาช่วยกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสุน หรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการทางสังคม (Socialization) ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ทัศนคติ คือท่าที ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางที่ชอบ แสดงออกโดยการเข้าหา การยอมรับ หรือการไม่ยอมรับ ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมและเปลี่ยนแปลงได้

2. องค์ประกอบของทัศนคติ

เชิดศักดิ์ โพวาสินธุ์ (2520 : 40) กล่าวว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้สึกหรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ แล้วจึงสรุปความรู้สึกนั้นให้เป็นความเชื่อ เพื่อช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น

2. ด้านความรู้สึก (Feeling Component) ได้แก่ อารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น อันเนื่องมาจากการที่บุคคลได้ประเมินสิ่งเร้านั้นแล้ว ผลจากการประเมินอาจจะเป็นความพอใจ ไม่พอใจ ดีหรือเลว ก็ได้

3. ด้านปฏิบัติ (Action Tendency Componnent) ได้แก่ ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น หลังจากที่ได้ประเมินความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้านั้นแล้ว ทิศทางของการปฏิบัติอาจจะเป็นการสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า องค์ประกอบของทัศนคติมี 3 ด้าน คือ การรับรู้สิ่งเร้าภายนอก ประเมินสิ่งเร้าออกมาเป็นความรู้สึก แล้วแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความรู้สึกที่ได้ประเมินแล้วของตน

3. ประเภทของทัศนคติ

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2519 : 14) ได้แบ่งทัศนคติออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ทัศนคติเชิงนิมาน เป็นทัศนคติทางบวกที่แสดงออกในลักษณะของความพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. ทัศนคติเชิงนิเสธ เป็นทัศนคติทางลบ แสดงออกในลักษณะของความไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

3. ทัศนคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกที่ไม่ใช่ทัศนคติเชิงนิมาน หรือเชิงนิเสธ แต่เป็นการแสดงออกในลักษณะกลาง ๆ เช่นรู้สึกเฉย ๆ ไม่รักหรือไม่เกลียด

จากที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติของบุคคลจะเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ พอใจ ไม่พอใจ หรือเฉย ๆ

4. การเสริมสร้างทัศนคติ

ออลพอร์ท (Allport. 1985 : 418) กล่าวว่า การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนับว่ามีความสำคัญมาก ดังนั้นจึงถือเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้แก่เด็ก ทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาที่เรียนจะค่อยดีขึ้นเรื่อย ๆ

สุดใจ เหล่าสุนทร (2518 : 143 - 144) กล่าวว่า การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่พึงพอใจ ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการเพิ่มพูนความเข้าใจในสิ่งใหม่ ๆ หรือประสบการณ์ใหม่

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ทัศนคติสามารถทำให้เปลี่ยนแปลงได้ สำหรับการศึกษาแล้ว กิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กประสบความสำเร็จ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

5. การวัดทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 27 - 29) กล่าวว่า นักการศึกษาส่วนใหญ่มักจะสร้างแบบทดสอบวัดทัศนคติด้วยวิธีการวัดของ ลิเคอร์ท (Likert Technique) โดยการสร้างข้อคำถามที่แสดงทัศนคติ (Attitude Statement) ขึ้นหลาย ๆ ข้อความ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของเสาวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 168 - 172) มาปรับปรุงเพื่อให้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดมาตราการให้คะแนน (Rating Scale) ไว้ 3 กรณี ตามลักษณะของข้อคำถาม ดังนี้

1. ข้อคำถามทัศนคติเชิงนิมาน

ตอบ เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

ตอบ ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน

ตอบ ไม่เห็นด้วย ให้ 1 คะแนน

2. ข้อคำถามทัศนคติเชิงนิเสธ

ตอบ เห็นด้วย ให้ 1 คะแนน

ตอบ ไม่แน่ใจ ให้ 2 คะแนน

ตอบ ไม่เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

ตัวอย่างข้อคำถาม

	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
ความสนใจ			
1. นักเรียนคิดว่าควรเพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	.....	.....	.....
2. เมื่อมีการบ้านหลายวิชา นักเรียนคิดว่า จะทำวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสุดท้าย	.....	.....	.....

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยต่างประเทศ

บีสลี (Beesley. 1986 : 4006) ทำการศึกษานักเรียนเกรด 6 จำนวน 23 คน ตามตัวแปรต้น ดังนี้ 1) การแต่งเรื่องและการปรับเรื่องใหม่โดยใช้ Word Processors กับการใช้ปากกา 2) ความยาว ข้อผิดพลาด และคุณภาพของเรื่องโดยใช้ Word Processors กับการใช้ปากกา 3) ทัศนคติของนักเรียนต่อการแต่งเรื่องโดยใช้ Word Processors กับการใช้ปากกา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการใช้ Word Processors 2) นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าคุณภาพของการแต่งเรื่องมิได้ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ในการเขียน 3) ไม่มีความแตกต่างด้านทัศนคติต่อการใช้ Word Processors กับการใช้ปากกา

งานวิจัยในประเทศ

เสาวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พันธ์ศรี สิทธิชัย (2530 : 60 - 61) ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ทัศนคติทางการเรียนหรือความสามารถต่าง ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นผลมาจากการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดจิตใจจดจ่อที่จะเรียนและสิ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะให้ความรู้ความเข้าใจ ความพอใจ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และนำไปสู่ความสำเร็จในที่สุด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 5 - 6) กล่าวถึงความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters) หรือ CLE ว่าเป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ด้านการสอนอ่านและครูผู้สอนภาษาอังกฤษหลายท่าน เช่น ไบรอัน เกรย์, ริชาร์ด วอล์คเกอร์ และเนีย สจวท ดอร์ (Brian Gray, Richard Walker and Nea Stewart Dore) ทำการทดลองเมื่อปี ค.ศ. 1960 ที่โรงเรียนเทรกเกอร์ พาร์ค (Trager Park) ในประเทศออสเตรเลีย เนื่องจากนักเรียนของโรงเรียนดังกล่าวเป็นชาวพื้นเมืองเดิมของประเทศ ซอบอพยพ เรรอน ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษ

อย่างมีประสิทธิภาพได้ และขาดความเข้าใจด้านความคิดรวบยอดทางภาษา อันเนื่องมาจากเนื้อหาในปริบท (Context) ของหนังสือที่ใช้สอนในเวลานั้นไม่เหมาะสม และไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในทักษะทั้งสี่ได้อย่างมั่นใจ กลุ่มผู้สอนภาษาดังกล่าวจึงจัดโครงการสอนภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติขึ้น ให้ชื่อว่า โครงการเทรกเกอร์พาร์ค (Trager Park Project)วิธีการสอนภาษาแบบนี้มุ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยผ่านประสบการณ์การใช้ภาษาทุกด้าน การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเกิดขึ้น ผลของการทดลองครั้งนั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับประเทศไทย ได้นำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามาทดลองสอน เมื่อปี พ.ศ. 2527 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการทดลอง ประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถ อ่าน เขียน พัฒนาทักษะการฟังและพูดได้ดีในระยะเพียง 20 คาบเรียน (คาบละ 20 นาที) นอกจากนี้นักเรียนยังมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น

<u>แนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา</u>

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 7 - 9) กล่าวถึงแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ว่าประกอบด้วย 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach) อาศัยหลักการภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinquistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาปริบทภาษาและวัฒนธรรมซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม โดยเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนด้วยกัน นำเนื้อหาที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักเรียนมาเป็นเนื้อหาสำคัญของการศึกษา โดยครูเป็นผู้แนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาของนักเรียน

2. ทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจปัจจัยป้อน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการ (Process) ที่เหมาะสม ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จเมื่อครูนำปัจจัยป้อนที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์

หรือสิ่งที่นักเรียนเคยเห็นหรือคุ้นเคยมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่สามารถจะทดแทนสิ่งที่กำลังศึกษา เช่น ภาพยีราฟ ทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด ครูเน้นว่าสิ่งนี้จะออกเสียง ใช้สัญลักษณ์ทางภาษาอย่างไร นักเรียนจะพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างรวดเร็ว ดังแผนภูมินี้

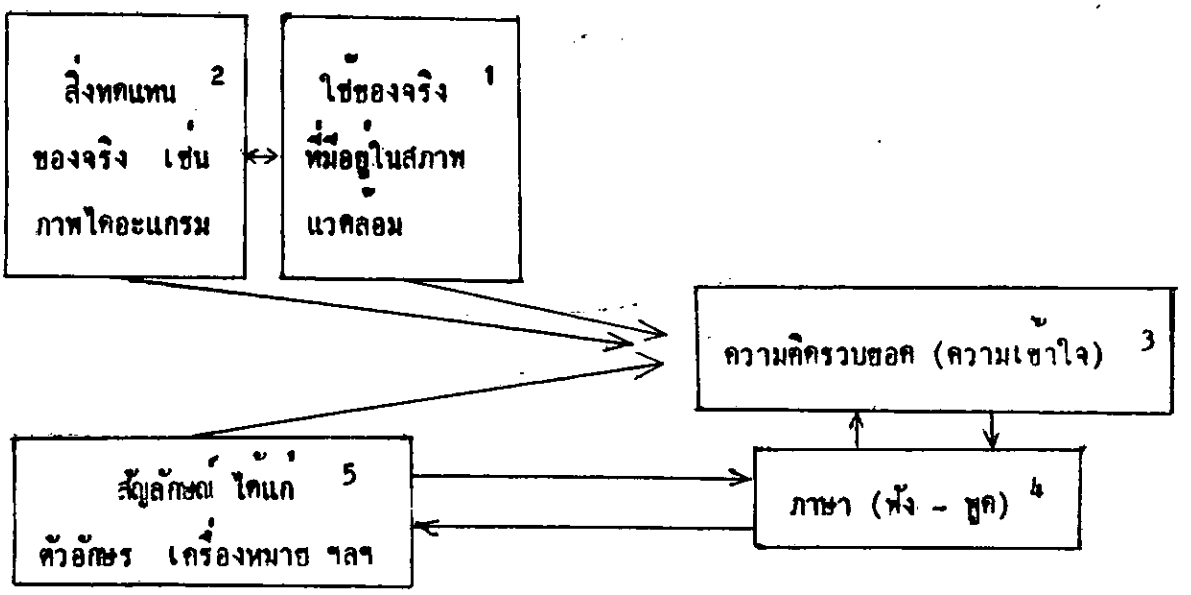

3. <u>หฤษฎีการสอนอ่านตามแนวภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา</u> (Psycholinquistics)

โดยถือว่า กระบวนการอ่านของมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากการอ่านเป็นการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ ผ่านกระบวนการทางความคิด (Thinking Process)เป็นการถ่ายโยงความคิดรวบยอดและองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

จากแนวหฤษฎีทั้งสามที่กล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทางภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตั้งแต่เริ่ม ฟัง อ่าน พูด และเขียนจนถึงขั้นการสร้างผลงานเป็นของตนเองได้

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2532 : 17 - 38) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาว่าประกอบด้วยการสอนที่เน้นกระบวนการอ่าน การใช้ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่าน การระลึกเรื่องที่อ่านได้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาประสิทธิภาพการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ ขยายความและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ โดยจัดขั้นตอนการสอนไว้ 5 ขั้น ดังนี้

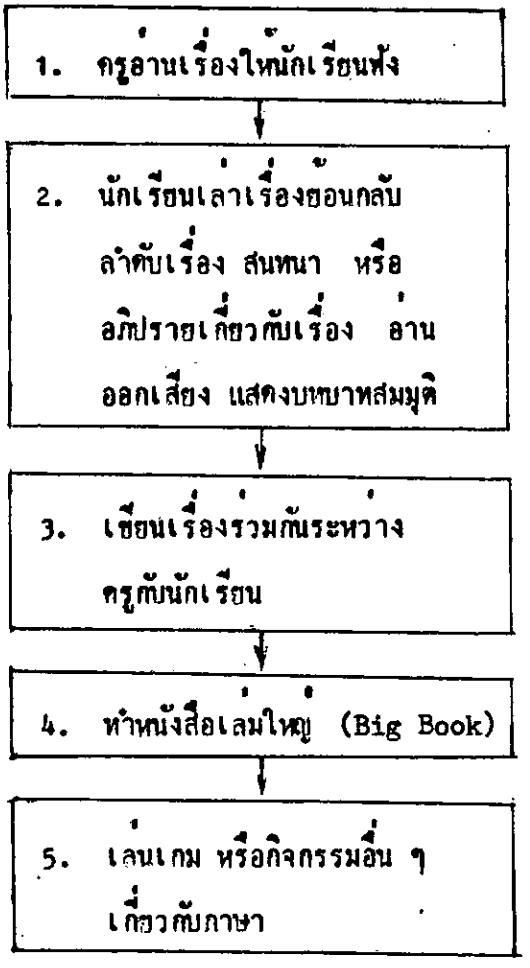

ขั้นตอนทั้ง 5 นี้ จะคำนึงถึงกระบวนการและหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

และเวลาที่ใช้ในการเรียน (Learning Time) ของนักเรียนแต่ละคน บางคนอาจจะเรียนรู้ได้ช้า บางคนอาจเรียนรู้ได้เร็ว ครูจึงควรให้เวลาแก่ผู้เรียน สำหรับการฝึกปฏิบัติทางภาษาตามความเหมาะสม

ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) เริ่มด้วยการเสนอเนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียน นักเรียนจะเริ่มลองผิดลองถูกกับสิ่งใหม่นั้น

2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนจนเกิดความคล่องตัวในเนื้อหาที่เรียน และมีความถูกต้องมากขึ้น

3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintainance Stage) ผู้เรียนจะมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น เพราะมีประสบการณ์ในการลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง

4. ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Application Stage) ผู้เรียนจะมีความชำนาญในความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว และสามารถนำความรู้นั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาดัดแปลง และปรับปรุงใช้ได้ทุกสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษา

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ กิจกรรมต่าง ๆ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นหรือไม่

<u>จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา</u>

จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีดังนี้

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำพูดในปริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนได้

2. อ่านออกเสียงทุกคำในหน่วยการเรียนได้

3. พูดโต้ตอบแสดงความคิดเห็น

4. เขียนและสะกดคำศัพท์ ประโยคจากหน่วยการเรียนได้

5. แต่งประโยคเป็นคำพูดและเขียนได้

6. บอกความหมายและใช้สัญลักษณ์ทางภาษาได้

7. สื่อความหมายของภาษาทางกาย วาจา อารมณ์ หรือท่าทางได้

8. ร่วมมือ ช่วยเหลือ แบ่งปันกับเพื่อนในการทำงานร่วมกันได้

การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียน

หน่วยการเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป ไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง

2. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

3. อ่านเพื่อรู้ หรือเข้าใจกระบวนการ วิธีการ

ดังนั้นการจัดหนังสือเพื่อใช้ในกระบวนการเรียนการสอนจึงแบ่งเป็น 3 ประเภท โดยยึดเอาจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นหลัก ดังนี้

1. หนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย เช่น หนูออกวาดบ้าน

2. หนังสือประเภทสารคดี เช่น ต้นไม้แสนดี

3. หนังสือประเภทวิธีการ เช่น มาทำหมวกกันเถอะ

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ จะใช้ตามความเหมาะสมกับเด็กแต่ละระดับชั้น สำหรับเด็กในชั้นที่สูงขึ้นไป ก็จะเพิ่มโครงสร้างทางไวยากรณ์และเนื้อหาที่ยากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์มากขึ้น

แนวทางการประเมินผล

การประเมินผลตามการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้น ครูสามารถประเมินพฤติกรรมได้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับหลังจากฟังครูเล่าเรื่องแล้ว
2. การสื่อความหมายในเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมุติ และวาดภาพประกอบ
3. การบอกลำดับก่อน - หลัง ของเรื่องในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่อง
4. การออกเสียงคำต่าง ๆ ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับ และการเล่นเกม
5. การเรียงลำดับคำเข้าประโยคและการเล่นเกม
6. การสะกดคำและแต่งประโยคในด้านกิจกรรมทางภาษา
7. ความร่วมมือ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบประชาธิปไตย
8. ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน

วิธีประเมินผล

วิธีประเมินผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะเรียน และการตรวจผลงานของนักเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

กิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 5 ขั้น มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้เข้าใจความหมายโดยส่วนรวมของเรื่อง ในขั้นนี้ครูจะอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวา โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง การแสดงท่าทางประกอบและการใช้คำถามง่าย ๆ เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับเรื่องโดยเน้นการใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะเริ่มพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายต่าง ๆ ของคำในเรื่องได้โดยง่ายและถูกต้อง

การประเมินผล สังเกตว่านักเรียนสามารถตอบคำถามของครูได้หรือไม่

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปราย อ่านออกเสียง และแสดงบทบาทสมมุติ

จุดมุ่งหมาย เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่อ่านได้ โดยให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้ ในขั้นนี้ครูอาจดำเนินการสอนต่อเนื่องจากขั้นที่ 1 ได้ทันที ถ้าเวลาในคาบเรียนมีพอ โดยครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียนด้วยคำถามง่าย ๆ ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้พูดและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว เมื่อนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องและลำดับเรื่องจนจบแล้วครูควรย้อนกลับมาถามและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอีกครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติในระยะแรกเด็กไม่ค่อยกล้าแสดงออก จึงควรให้นักเรียนอาสาสมัครออกมา หรือให้แสดงพร้อมกันทั้งชั้น

สำหรับบทบาทสมมุติที่นำมาใช้ในขั้นที่ 2 นี้ ช่วยส่งเสริมการใช้ทักษะทางภาษาได้มาก เพราะเป็นเครื่องมือและวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์ขึ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามความสามารถของตน ผลของการแสดงจะทำให้ผู้เรียนและเพื่อนร่วมชั้นได้เรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของผู้แสดงและสถานการณ์ตามเรื่อง

การประเมินผล ใช้การสังเกตความถูกต้องของการเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และการสื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกการระลึกสิ่งที่อ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ในขั้นที่ 1 และ 2
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลีลาของการเขียนตัวอักษร และความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรนั้น
4. เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของภาษาที่เขียนได้
5. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

โดยครูเริ่มเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องที่อ่าน และแสดงบทบาทสมมุติไปแล้ว ครูใช้กระดาษแผ่นใหญ่เขียนบนกระดาน ตกลงกันกับนักเรียนว่า ครูและนักเรียนจะช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านกันมาแล้ว เป็นเรื่องของนักเรียนเอง ครูให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มที่ประโยคใดก่อน ครูใช้วิธีถามไปเรื่อย ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง

เมื่อครูเขียนประโยคหนึ่ง ๆ แล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำหรือประโยคขึ้นใหม่ เมื่อเขียนไปสักระยะหนึ่งแล้วให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบให้นักเรียนอ่านเรื่องพร้อมกันเพื่อเป็นการทบทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ และช่วยกันเขียนชื่อเรื่อง

ขณะที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องบนกระดาษแผ่นใหญ่นั้น ครูอาจใช้ไม้ชี้ไปตามตัวอักษรด้วย อาจชี้คำสลับที่ให้อ่านบ้าง เพื่อดูว่านักเรียนอ่านได้จริงหรือไม่

วาเล็ท (Valette. 1977 : 284) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเริ่มต้นจากการลอกแบบ แล้วจึงพัฒนาไปสู่การเขียนอย่างอิสระต่อไป

<u>การประเมินผล</u> สังเกตพฤติการลำดับเรื่องของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำ และประโยคต่าง ๆ

<u>ขั้นที่ 4</u> ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

<u>จุดมุ่งหมาย</u> เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงและแสดงถึงความเข้าใจในความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่าน ในขั้นนี้ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 4 - 5 คน เพื่อให้ช่วยกันเขียนเรื่องและวาดภาพประกอบลงในหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มตน และใช้เป็นแหล่งในการเรียนรู้ นักเรียนจะได้มีโอกาสทำกิจกรรมโดยที่เด็กเป็น ผู้ตกลงเลือกรูปแบบต่าง ๆ ของหนังสือเล่มใหญ่เอง เช่น ข้อความ การวาดภาพ การระบายสี การเปลี่ยนแปลงตัวละคร ซึ่งจะทำให้เด็กได้เรียนโดยการกระทำ ได้รับประสบการณ์ตรงโดยการร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มทำงานของตน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 3) กล่าวว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ครูควรจัดอย่างมีจุดมุ่งหมายเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกโดยคำนึงถึงการสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจ อย่าคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก

นฤมล กลั่นเจริญ (2530 : 49) ได้พบว่า การให้นักเรียนทำกิจกรรมประเภทมุ่งงานปฏิบัติ (Task Oriented) เกี่ยวกับภาษาที่เรียน จะช่วยทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

วิธีทำหนังสือเล่มใหญ่

หากระดาษแผ่นใหญ่ ที่ราคาไม่แพงนักจำนวนเท่าที่ต้องการจะเขียน โดยกำหนดหน้า/ตอนให้เหมาะสมแล้วจึงพับกระดาษที่เตรียมไว้ ตัดตามต้องการโดยเผื่อขอบไว้เย็บเข้าเล่มด้วย เมื่อเขียนเรื่องแล้วนำมาเข้าเล่ม โดยมีขั้นตอนการทำดังนี้

1. พับกระดาษแล้วตัดให้ได้ตามขนาดและจำนวนที่ต้องการ

2. วางเค้าโครงเรื่อง เรื่องที่จะเขียนใช้กระดาษจำนวนกี่หน้า ภาพประกอบจะอยู่ตรงไหน ข้อความที่จะอธิบายจะวางอย่างไร เพื่อจะได้เว้นที่ไว้

3. เขียนข้อความลงบนกระดาษด้วยปากกา หรือสีเมจิก และควรเว้นระยะริมหน้ากระดาษพอสมควร เพื่อสะดวกในการเข้าเล่ม

4. เมื่อนักเรียนเขียนข้อความเสร็จ และวาดภาพประกอบเรียบร้อยแล้ว ให้เรียงหน้ากระดาษตามลำดับให้ถูกต้อง แล้วจึงเย็บเข้าเล่ม

5. การทำปก ปกควรมีขนาดใหญ่กว่ากระดาษข้างใน และหน้ากระดาษควรมีชื่อเรื่องและภาพประกอบตามความคิดของนักเรียนเอง

วัสดุที่ใช้ในการทำหนังสือเล่มใหญ่

1. กระดาษแผ่นใหญ่สีขาว หรือสีพื้นอ่อน
2. กระดาษแข็งสำหรับทำปก ควรมีขนาดใหญ่กว่ากระดาษข้างใน
3. กาว หรือแป้งเปียก
4. กรรไกร
5. ดินสอสี สีเทียน สีเมจิก สีน้ำ หรือสีชอล์ค
6. ที่เย็บกระดาษและลวด
7. มีด หรือคัดเตอร์ตัดกระดาษ

ข้อควรระวังในการทำหนังสือเล่มใหญ่

1. อย่าใช้เวลามากเกินไป หรือใช้วัสดุที่ราคาแพงมากเกินไป

2. หลีกเลี่ยงการเขียนประโยคยาว ๆ 1 ประโยค/ภาพ 1 ภาพ

3. ไม่ควรเคร่งครัดเรื่องรูปแบบตัวหนังสือมากนัก เพราะการเขียนตัวหนังสือที่แบบแปลกออกไปจะสร้างความสนใจให้กับเด็กดีกว่าตัวพิมพ์ธรรมดา

ในการทำหนังสือเล่มใหญ่นั้น ครูจะต้องตรวจสอบเรื่องและรูปภาพที่นักเรียนช่วยกันเขียนขึ้น เพื่อความถูกต้องและเหมาะสม และเมื่อทำปกเรียบร้อยแล้ว นำปกมาเย็บเข้าเล่มแล้วใช้กระดาษกาวยนหุ้มสันปกให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม การแบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. สังเกตจากภาพสื่อความหมายของเรื่องราวว่า มีความหมายเหมาะสมและสอดคล้องกับเรื่องที่เขียนหรือไม่

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเล่นเกม หรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเสริมทักษะการใช้ภาษา

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาจนเกิดความแม่นยำในการใช้ภาษา การเรียบเรียงคำเป็นประโยค การสะกดคำ ประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่เรียนมาแล้วได้

เกมและแบบฝึกหัด

เกมและแบบฝึกหัดจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนมากขึ้นเกี่ยวกับคำกลุ่มคำ ประโยค ที่เคยใช้ในหนังสือของกลุ่มที่ได้สร้างมาแล้ว อันจะเป็นการทบทวนการใช้ภาษาอ่าน และเขียนได้อย่างดี

ดอบสัน (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. 2522 : 243 ; อ้างอิงมาจาก Dobson. 1977 : 9 - 17) ได้ให้ความเห็นว่า การนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจะทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 76) ได้ให้ข้อคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้เกมในการสอนภาษาว่า เกมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น

เกมที่ใช้ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้น จะจัดให้เหมาะสมกับสภาพของเนื้อหาการเรียนการสอน และท้องถิ่น โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สิ้นเปลืองน้อย หรือวัสดุเหลือใช้มาทำเป็นเกมหรืออุปกรณ์การเรียนอื่น ๆ เช่น บัตรคำ ทำจากกล่องกระดาษ หุ่นมือทำจากถุง เป็นต้น

<u>เกมที่ควรนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม</u>

เกมที่ใช้ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะยึดบัตรคำที่นักเรียนรู้จักแล้วมาใช้เป็นส่วนใหญ่เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาแก่นักเรียน โดยมีวิธีการจัดดังนี้

1. หาบัตรคำที่ถูกต้องมาเทียบคำต่าง ๆ บนหนังสือเล่มใหญ่

2. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำจากกระเป๋าหนัง แล้วให้หาคำที่ปรากฏในหนังสือเล่มใหญ่ที่เหมือนกับบัตรคำนั้น ๆ

3. เล่นเกม Tic Tac Toe (จ๊ะจ๋าในภาษาไทย) เพื่อให้ได้คำมาต่อกันภายในกลุ่ม กลุ่มใดได้ประโยคก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ บัตรคำที่ใช้เล่นเกม เป็นคำศัพท์ที่มาจากหนังสือเล่มใหญ่นักเรียนช่วยกันผลิตขึ้นมา

จิตรา วสุวานิช (2520 : 92) กล่าวว่า การแข่งขันทำให้นักเรียนได้ทราบผลการเรียนและความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งครูควรจัดเป็นอย่างยิ่ง และครูจะต้องคอยส่งเสริมให้กำลังใจเด็กได้ประสบความสำเร็จด้วย

4. ให้นักเรียนผลัดกันชูคประโยคทีละคน จากเรื่องที่นักเรียนช่วยกันแต่งในหนังสือเล่มใหญ่ แล้วให้นักเรียนอื่น ๆ ช่วยกันหาบัตรคำมาเรียงเป็นประโยคตามที่ชูคให้นักเรียนอ่านประโยคที่เรียงบัตรเข้าด้วยกัน และนักเรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องด้วยการค้นคว้าจากหนังสือเล่มใหญ่และหาบัตรคำมาเทียบเมื่อเรียงประโยคเหล่านั้นได้

5. ครูและนักเรียนช่วยกันจัดบัตรคำให้เป็นประโยค โดยให้นักเรียนหันหลัง แล้วครูหรือนักเรียนเอาบัตรคำหนึ่งไปวางไว้ในกระเป๋าผนัง แล้วให้นักเรียนหันกลับมาดู อ่านประโยคนั้น ๆ แล้วให้นักเรียนผลัดกันทีละคน เพื่อไปหาบัตรคำที่ถูกต้องมาวางไว้ในประโยคที่จัดนั้น

6. ให้นักเรียนออกมาเขียนคำหนึ่ง ๆ บนบัตร ถ้าเขียนไม่ได้ก็ให้หันกลับไปหาคำนั้น ๆ ในกระเป๋าผนังเพื่อเปรียบเทียบหรือตรวจสอบการสะกดคำของตน

7. ใช้วิธีโคลซโดยครูปิดคำในหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน 1 คำ แล้วให้นักเรียนเดาว่าเป็นคำใด จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มออกมาตรวจคำตอบ โดยการเปรียบเทียบคำและอ่านคำนั้น ๆ จากหนังสือเล่มใหญ่

8. ให้นักเรียนหาคำที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษร หรือกลุ่มตัวอักษรที่เหมือนกับคำที่กำหนดให้

9. ให้นักเรียนเติมคำที่หายไปในประโยค โดยให้เลือกคำหลาย ๆ คำ จากกล่องบัตรคำเพื่อให้ได้ประโยคที่ถูกต้อง

10. ครูหรือนักเรียนควำบัตร 2 - 3 บัตรภายในหนึ่งประโยคหรือซ่อนบัตรคำเหล่านั้นไว้ นักเรียนหายประโยคให้เต็มประโยค

11. นักเรียนจะแต่งประโยคจากบัตรคำ โดยครูและนักเรียนจะสับบัตรคำเหล่านี้แล้วให้นักเรียนผลัดกันเรียงประโยค คนละ 1 ประโยค หรือมากกว่านั้น

12. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม แต่ละคนจะได้บัตรคำคนละ 1 บัตรไปเรื่อย ๆ จนกว่าใครจะรวมคำเป็นประโยคได้และมีความหมาย

13. แจกบัตรตัวอักษรให้ทุกคนภายในกลุ่ม ผลัดกันเรียงบัตรคำโดยเรียงไว้ข้างตัวเองจะผลัดกันเรียงจนกว่าจะไม่มีใครเรียงคำได้อีก จึงจะถือว่าจบ

การจัดกิจกรรมให้นักเรียนแข่งขันกันนี้ ครูควรให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะผู้ที่เรียนช้า และเด็กเรียนเก่งก็ควรได้ทำกิจกรรมเพิ่มเติมหรือ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครู

การประเมินผล สังเกตจากความถูกต้องของการใช้บัตร และเล่นเกม เช่น ความถูกต้องของการเทียบคำ การเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค การเขียนสะกดคำ การจัดหรือเขียน เครื่องหมายวรรคตอนในประโยค หรือการเล่นเกมต่าง ๆ

วิธีสอนสำหรับหนังสือประเภทวิธีการ

หนังสือประเภทนิทานหรือนิยายและสารคดี มีวิธีการสอนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จะต่างกันตรงที่หนังสือประเภทสารคดีไม่มีตัวละครมาก ส่วนหนังสือประเภทวิธีการ จะมีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นที่ 1 และ 2 ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง เปลี่ยนแปลง ดังนี้

1. ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่อง วิธีแนะนำนั้นครูควรชู หรือแสดงวัสดุแต่ละชิ้นให้นักเรียนเห็นและพูดคำนั้นออกมาหลาย ๆ ครั้ง แล้วให้นักเรียนพูดตามครู

2. ครูสาธิตวิธีทำต่าง ๆ ทีละขั้นอย่างช้า ๆ และชัดเจน เช่น

หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ

สอง - ทาบกระดาษลงบนกระดาษแผ่นนี้ (ชี้ไปด้วย)

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง และแสดงบทบาทสมมุติ

ในขั้นนี้ให้นักเรียนลองเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปและลองลำดับดูว่า ครูทำอย่างไรบ้าง จากนั้นลองให้นักเรียนพูดซ้ำตามครูอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน

ในขั้นนี้ ให้นักเรียนลำดับขั้นตอนวิธีทำสิ่งนั้นอีกครั้ง ตกลงเกี่ยวกับการเขียนเรื่องเกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนั้น ๆ หรือทำเป็นข้อ ๆ ก็ได้ เช่น

หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ

สอง - .....

จากนั้นดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ของวิธีสอนหนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย และสารคดี ในขั้นที่ 4 และ 5

<u>การจัดชั้นเรียน</u>

ครูควรจัดห้องเรียนให้มีบริเวณโล่ง โดยอาจจัดให้นักเรียนนั่งกับพื้น หรือนั่งเก้าอี้เล็ก ๆ ในลักษณะครึ่งวงกลม ดังนี้

แผนภูมิการจัดห้องเรียน

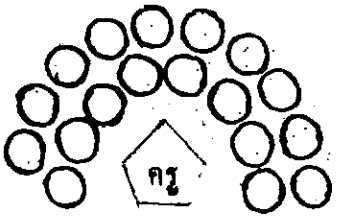

การจัดห้องเรียนในลักษณะนี้ ช่วยให้ครูและนักเรียนมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นจะทำให้เป็นการง่ายต่อการสอนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ทั้งยังเป็นการควบคุมเรื่องวินัยได้ง่ายขึ้น และทำให้มีที่ว่างสำหรับนักเรียนได้แสดงบทบาทสมมุติ การจัดทำหนังสือเล่มใหญ่ การเล่นเกม และการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ได้สะดวกยิ่งขึ้น

<u>การสอนซ่อมเสริม</u>

ครูสามารถสอนซ่อมเสริมได้ทุกขั้นตอนของการสอน ทั้งนักเรียนอ่อนและนักเรียนเก่ง นักเรียนเก่ง ครูอาจให้ทำกิจกรรมที่ท้าทายมากขึ้น เช่น ทำหน้าที่เป็นครูหรือผู้ช่วยครูในการเตรียมอุปกรณ์ เขียนบัตรคำ บอกให้เขียนคำบอก บอกบทตัวละครให้การแสดงบทบาทสมมุติ หรือเข้าช่วยเหลือเพื่อน ๆ เป็นต้น

นักเรียนที่เรียนอ่อน ครูจะช่วยโดยค่อยเป็นค่อยไป ให้การสอนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น เช่น ให้ฝึกการออกเสียงตามคำบอก หรือลองทำหนังสือเล่มเล็ก (Small Book) เป็นของตนเอง

การบ้าน

ครูอาจให้การบ้านนักเรียนได้ เช่น ให้หัดคัดลายมือจากเรื่องที่อ่านเป็นบางคำ/ประโยค เขียนประโยคจากบัตรคำ วาดภาพประกอบคำ ประกอบประโยค ทำหนังสือเล่มเล็กเป็นของตนเอง เป็นต้น

ข้อแนะนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้สอนควรศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการ และเทคนิคการสอนโดยละเอียด และทดลองสอนด้วยตนเองทุกขั้นตอน

2. ผู้สอนไม่ควรข้ามขั้นตอน เพราะจะทำให้การพัฒนาด้านภาษาไม่เป็นไปตามหลักการและทฤษฎีการสอน

3. ผู้สอนไม่ควรคำนึงถึงหนังสือชุดเก่าที่เคยใช้ แต่ควรพยายามศึกษาแนวทางการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาให้เข้าใจ

4. การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 5 ครูไม่ควรสอดแทรกกิจกรรมที่ไม่ช่วยพัฒนาทางด้านภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ (Walker and others. 1983 : 72) ได้พัฒนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters) ที่โรงเรียนเทรกเกอร์ พาร์ค (Trager Park) โดยทำการทดลองสอนกับเด็กชาวพื้นเมืองเดิมของประเทศออสเตรเลีย คือชนเผ่าอโบริจินซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งในการพูดและการเขียน

วอร์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1984 : 45) ได้นำวิธีสอนที่ใช้ได้ผลกับชนพื้นเมืองในโรงเรียนเทรกเกอร์ พาร์ค (Trager Park) มาทดลองสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนแนปเปอร์บี (Napperby) และแมร์รี่ เวล (Marryvale) ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับ Junior และ Senior โดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับอาหารในการทดลอง ใช้เวลา 18 สัปดาห์ ผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นมาก

งานวิจัยในประเทศ

ปี พ.ศ. 2527 (ค.ศ. 1984) วอล์คเกอร์, บาร์ทเล็ท และรัตนวิชช์ (Walker, Bartlett and Rattanavich. 1984 : 58) ได้ทดลองสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการทดลอง นักเรียนมีความสนใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น สามารถจำคำศัพท์และบทสนทนาจากเรื่องที่นำมาสอนได้ดี และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

สุธีพร ปาคะดี (2531 : 87 - 88) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัย ปรากฏว่ามีความแตกต่างด้านความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .01 และ .05 ตามลำดับ

มัลลิกา ภัคดีรงค์ (2531 : 95 - 100) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ ผลการวิจัย พบว่ามีความแตกต่างกันด้านความเข้าใจในการอ่านการเขียน และทัศนคติต่อการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05 และ .001 ตามลำดับ

รัชนีนาถ ทองสุทธิ (2533 : 120 - 121) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัย พบว่า มีความแตกต่าง

ระหว่างความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ ของกลุ่มทดลอง และกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .05 ตามลำดับ

กรรณิการ์ ชาติมนตรี (2533 : บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างด้านความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวมา แสดงว่าวิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดี ส่งเสริมความคงทนในการจำ และเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

<u>สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า</u>

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลอง
5. การดำเนินการทดลอง และการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 37 คน จำนวนนักเรียน 111 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร จำนวน 3 ห้องเรียน ๆ ละ 37 คน สุ่มมา 2 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 74 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนกลุ่มทดลอง ศึกษาและสร้างตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2. แผนการสอนกลุ่มควบคุม ศึกษาและสร้างตามขั้นตอนการสอนในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ของกรมวิชาการ (2529 : 120 - 157)

3. หนังสือเรียนกลุ่มทดลอง ศึกษาและสร้างตามหลักการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยผู้วิจัยได้นำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 มาสร้างเป็นหนังสือเรียนขึ้นใหม่ โดยสร้างตามวิธีการสร้างหนังสือเรียนสำหรับเด็กของ หทัย ต้นหยง (2529) โดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก เช่น ระดับพัฒนาการทางด้านภาษา ความสนใจ ลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละวัยและเพศ การเลือกประเภทหนังสือที่จะสร้างที่มีความมุ่งหมายจะให้เกิดคุณค่าในด้านใดแก่เด็ก การวางโครงสร้างรูปแบบเค้าโครงหนังสือ ภาพ การจัดวางมุมของภาพ ขนาดของตัวอักษร ความยาวของประโยคสัมพันธ์กับการกวาดสายตาของเด็ก ตลอดจนการกำหนดฉาก การจัดหน้า วัสดุ งานบรรณาธิการกิจและจำนวนหน้ายกของหนังสือ

จากนั้นจึงนำเค้าโครงเรื่องไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน คือ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ และ Mr.Martin Grose ตรวจความถูกต้องของสำนวนภาษา แล้วจึงทำเป็นรูปเล่มหนังสือ ได้หนังสือเรียน 3 เล่ม คือ

1. A Banana

2. Going to Bangkok

3. How to Make a Hat

4. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ (ช่องว่าง) เป็นข้อสอบแบบโคลซ์ (Cloze) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

5. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ข้อ (ภาพ) เป็นข้อสอบแบบอัตนัย (Essay Type) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

6. แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 เรื่อง โดยผู้วิจัยได้นำคำศัพท์และโครงสร้างประโยชที่ใช้ในกลุ่มตัวอย่างมาแต่งเป็นเรื่อง มีภาพประกอบ และหาคุณภาพแล้ว

7. แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของ เสาวนีย์ ศิริวิมล (2528 : 168 - 172) ซึ่งเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความสนใจ ความรู้สึกด้านความยากง่าย ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ความคิดเห็นด้านการอ่านและการเขียน และความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยหาคุณภาพแล้ว

<u>การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ</u>

1. การสร้างหนังสือเรียนของกลุ่มทดลองแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และแผนการสอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2531 : 363 - 364) และกรมวิชาการ (2529 : 120 - 157)

1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหา ที่จะใช้ในการทดลองจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ของกรมวิชาการ (2529 : 120 - 157) โดยผู้วิจัยได้นำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคจากหนังสือดังกล่าวมาแต่งเป็นหนังสือเรียนขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้หนังสือเรียน จำนวน 3 เล่ม คือ

1. A Banana
2. Going to Bangkok
3. How to Make a Hat

นำแบบวัดประสิทธิภาพของหนังสือเรียนที่ครูสร้างขึ้นทั้ง 3 เล่ม ไปหาประสิทธิภาพ โดยใช้แบบสอบถามแบบรายการ ชนิด 4 ตัวเลือก คือ ดีมาก ดี พอใช้ได้ และใช้ไม่ได้ จำนวน 12 ข้อ กับประชากรจำนวน 37 คน ได้ผลการวัด ดังนี้

1. A Banana เท่ากับ .87

2. Going to Bangkok เท่ากับ .90

3. How to Make a Hat เท่ากับ .89

หนังสือดังกล่าว แบ่งเป็นหนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย สารคดีและวิธีการ หนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย และสารคดี มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

ขั้นที่ 5 เล่นเกมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษา

หนังสือประเภทวิธีการ มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูเตรียมวัสดุ ——→ ครูสาธิตวิธีทำ

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีทำ ——→ ลำดับขั้นตอนในการทำ ——→ นักเรียนลงมือทำ

ขั้นที่ 3 - 4 - 5 ดำเนินไปเหมือนกับหนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย และสารคดี

2. การสร้างแผนการสอนกลุ่มควบคุม สร้างตามแผนการสอนในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2531 : 363 - 364)

2.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้สอนในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ของกรมวิชาการ (2529 : 120 - 157)

2.3 ศึกษาและสร้างแผนการสอนจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ของกรมวิชาการ แล้วสร้างแผนการสอนตามขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการพูดเร้าใจ สนทนา ซักถาม จากรูปภาพหรือสถานการณ์ วัสดุต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้ โดยใช้คำถาม

Wh - Questions

Yes/No - Questions

ขั้นที่ 3 เสนอบทเรียนใหม่ ครูอ่านให้ฟัง นักเรียนอ่านตามครูอธิบายความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 4 อ่าน สะกด และคัด โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ และบัตรภาพหรือให้อ่านออกเสียงแล้วคัดลงสมุด

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนฝึกเติมคำถาม - ตอบ ที่มีความหมายตรงกับภาพหรือเล่นเกม

ขั้นที่ 6 อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียงหรือแสดงบทบาทสมมุติประกอบ

ขั้นที่ 7 ประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตจากการอ่าน การร่วมกิจกรรมทางภาษา และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. นำแผนการสอนทั้ง 2 วิธี พร้อมด้วยหนังสือเรียนของกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์โชติมา ธารีลาภ ซึ่งเป็นหัวหน้าสายวิชาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) และเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหิกุลเงิน ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขตามเกณฑ์เนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ (2529 : 120 - 157)

4. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและให้คำแนะนำแล้ว ไปปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน ที่มิใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 37 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ

5. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ (2529 : 204 - 205) แล้วนำมาประกอบกับเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ

6. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ออตโต (Otto. 1976 : 182) กล่าวว่า แบบทดสอบชนิดโคลซ (Cloze) เป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการทดสอบทางภาษา เพื่อทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่เขียนไว้เป็นเรื่อง (A written prose) เรื่องที่นำมาใช้เป็นแบบทดสอบจะเว้นคำบางคำออกไป ผู้รับการทดสอบจะต้องอาศัยประสบการณ์ที่ตนมี เพื่อหาคำมาเติมให้ถูกต้อง ผู้รับการทดสอบจึงจะเข้าใจความหมายของเรื่องทั้งหมด การเว้นคำ อาจจะเว้นตั้งแต่ 5 - 10 คำ และต้องกำหนดตัวเลือกไว้ให้ผู้รับการทดสอบเลือกมาเติมด้วย

แคลร์, ซีไนโก และสโตลูโร (เสาวลักษณ์ รัฒนวิชช์. 2533 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Klare, Sinaiko and Stoluro. 1972) กล่าวว่า จำนวนคำที่จะเว้นขึ้นอยู่กับจำนวนข้อที่ต้องการในแบบทดสอบนั้น ๆ โดยการนับคำจากเรื่องทุกคำ แล้วหารด้วยจำนวนข้อ

ออลเลอร์ (เสาวลักษณ์ รัฒนวิชช์. 2533 : 7 ; อ้างอิงมาจาก Oller. 1976 : 36 - 37) กล่าวว่า การใช้แบบทดสอบชนิดโคลซ สามารถใช้ทดสอบผู้เรียนได้ทุกทักษะของภาษารวมทั้งการอ่านตีความของภาษาโดยรวม

สำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบชนิดโคลซ ในด้านการอ่านจับใจความสำคัญ การแปลความ ตีความ และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมลงในช่องว่าง จำนวน 15 ข้อ (ช่องว่าง)

7. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

ไกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2523 : 72) กล่าวว่า แบบทดสอบอัตนัย (Essay Type) เป็นแบบทดสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้รับการทดสอบตอบได้อย่างอิสระ

เป็นการวัดความสามารถด้านบูรณาการทางความคิด การรวบรวมความคิดให้สมบูรณ์ การวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพ

แฮริส (Harris. 1969 : 69) กล่าวว่า ผลดีของแบบทดสอบอัตนัยมี 3 ประการ คือ

1. ช่วยให้นักเรียนได้รวบรวมความคิดแล้วแสดงออก
2. ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจและเพิ่มทักษะการเขียน
3. เป็นแบบทดสอบที่จัดทำได้รวดเร็ว

นอกจากนี้ โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2523 : 73) ยังได้ให้ข้อเสนอแนะการกำหนดขอบเขตของคำตอบแบบทดสอบอัตนัยไว้ ดังนี้

1. การกำหนดขอบเขตของคำตอบ คือการกำหนดขอบเขตของคำตอบไว้ด้วย เช่น จำนวนคำ เวลา ประโยค หน้า ตอน การลำดับหัวข้อ หรือการเขียนประโยคให้สมบูรณ์

2. การขยายขอบเขต เป็นการให้เสรีแก่ผู้ตอบมากขึ้น แม้จะมีการกำหนดเวลาไว้ด้วยก็ตาม

แฮริส (Harris. 1969 : 68 - 69) ได้กล่าวถึงขอบเขตของแบบทดสอบอัตนัยไว้ด้วยว่า

1. เนื้อหา (Content) คือสาระของสิ่งที่เขียน
2. รูปแบบ (Form) คือการจัดโครงสร้างของเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ ความถูกต้องของไวยากรณ์
4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกคำและโครงสร้างประโยคให้เหมาะสม
5. กลวิธี (Mechanics) ได้แก่ กลวิธีในการออกแบบการเขียน

สำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบชนิดอัตนัย โดยกำหนดขอบเขตในการตอบ ในด้านคำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างทางภาษา และไวยากรณ์ โดยให้นักเรียนเขียนประโยคภาษาอังกฤษเพื่อบรรยายภาพ ภาพละ 2 ประโยค จำนวน 6 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. คำศัพท์ 1 คะแนน (ความหมาย คำศัพท์ที่เขียนสอดคล้องกับภาพ)

2. การสะกดคำ 1 คะแนน (ความหมาย เขียนสะกดได้ถูกต้องตามความหมายของคำ)

3. ความหมาย 1 คะแนน (ความหมาย ประโยคที่เขียนอ่านแล้วมีความหมายเป็นที่เข้าใจ)

4. ไวยากรณ์ 1 คะแนน (ความหมาย การใช้รูปแบบของคำตามลักษณะโครงสร้างประโยค)

5. ความสอดคล้องกันของประโยค 1 คะแนน (ความหมาย ข้อความในประโยคทั้งสอง มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน)

8. แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ

ชม ภูมิภาค (ม.ป.ป. : 73) กล่าวว่า การทดสอบด้วยวิธีระลึกได้ (Reproduction Method or Recall Method) เป็นแบบทดสอบซึ่งใช้วัดความรู้ทางวาจาหรือภาษาซึ่งอาจเป็นแบบทดสอบชนิดเรียงความ หรือเติมคำก็ได้

โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2523 : 75) กล่าวว่า การตอบแบบทดสอบที่ให้ผู้รับการทดสอบเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เช่น ข้อความตาราง หรือจากการชมภาพยนตร์นั้น ควรมีขอบเขตของคำตอบที่แน่นอน เช่น ให้ตอบเป็นรายการ (List) ต่าง ๆ อันเป็นข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านนั้น ซึ่งถือว่าเป็นการทดสอบด้านความรู้ ความจำอย่างง่าย (Simple Recall)

สำหรับแบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แต่งเรื่องภาษาอังกฤษขึ้นมา 1 เรื่อง โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคระดับเดียวกับที่ใช้ในกลุ่มตัวอย่างพร้อมภาพประกอบ โดยจะให้นักเรียนอ่านเรื่องตามเวลาที่กำหนดให้ ครูเก็บเรื่อง แล้วนักเรียนเขียนเล่าเรื่องราวสำคัญที่นักเรียนจำได้จากการอ่านออกมาเป็นภาษาแม่ แล้วทำการตรวจให้คะแนน โดยกรรมการ 2 ท่าน แล้วนำคะแนนมาหาคะแนนเฉลี่ย

9. แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของ เสาวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 168 - 172) จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยหาคุณภาพแล้ว

10. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษ เสนอประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ไชยมา ธารีลาภ และอาจารย์ แสงเดือน รองทอง ตรวจแก้ไขให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา

11. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและให้ความคิดเห็นแล้วมาปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสม แล้วทำเป็นแบบทดสอบที่สมบูรณ์ มีคำชี้แจงและตัวอย่าง แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากน้ำ (พิบูลสงคราม) นนทบุรี จำนวน 100 คน แล้วดำเนินการ ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ตรวจให้คะแนน ดังนี้

ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน

ข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

นำผลการตรวจให้คะแนนไปหาค่าความยากง่าย โดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) โดยกำหนดค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบจำนวน 15 ข้อ จากข้อทดสอบทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ

จากนั้นนำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากน้ำ (พิบูลสงคราม) นนทบุรี จำนวน 50 คน แล้วนำผลไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 169) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่า .71

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ตรวจให้คะแนนโดยกรรมการ 2 คน ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีวุฒิอย่างต่ำระดับปริญญาตรีทางการศึกษา

2. มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามาแล้วไม่ต่ำกว่า 4 ปี

3. มีตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) มาไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือเคยสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

นำผลการตรวจให้คะแนนของกรรมการมาหาค่าเฉลี่ย จัดเป็นกลุ่ม สูง - ต่ำ กลุ่มละ 25% แล้วหาค่าความยากง่าย (Index of Difficulty) หาค่าอำนาจจำแนก (Index of Discrimination) (โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2523 : 198 - 199) เลือกแบบทดสอบมา 6 ข้อ จากข้อทดสอบทั้งหมด 8 ข้อ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากน้ำ (พิบูลสงคราม) นนทบุรี จำนวน 50 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์ แอลฟ่า (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .86

3. นำแบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนนโดยกรรมการ 2 คน คุณสมบัติเช่นเดียวกับกรรมการผู้ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ จากนั้นนำคะแนนจากกรรมการทั้ง 2 คน มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 72) ได้เท่ากับ .76

4. นำแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ เสนอประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน อีก 2 คน เพื่อตรวจพิจารณาข้อคำถาม แล้วรวบรวมข้อความ ปรับปรุงทำเป็นแบบทดสอบวัดทัศนคติ มีคำชี้แจงชัดเจน นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากน้ำ (พิบูลสงคราม) นนทบุรี จำนวน 100 คน แล้วหาค่าอำนาจจำแนกข้อความ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งเป็นกลุ่มสูง - ต่ำ แล้วเลือกข้อความที่มีค่าที (t) ตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2530 : 95 - 96) จำนวน 20 ข้อ จากข้อทดสอบทั้งหมด 30 ข้อ

นำแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ที่คัดเลือกไว้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดปากน้ำ (พิบูลสงคราม) นนทบุรี จำนวน 50 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์ แอลฟ่า (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171) ได้เท่ากับ .87

แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลอง แบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216) ตามแผนผัง ดังนี้

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	-	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

R แทน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากการสุ่ม

ER แทน กลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

CR แทน กลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู

T_1 แทน การทดสอบที่จัดกระทำก่อนการทดลอง

T_2 แทน การสอบที่จัดกระทำภายหลังการทดลอง

X แทน การจัดกระทำการทดลองด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การสุ่มตัวอย่างและดำเนินการทดลอง กระทำดังนี้

1. ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหิรัญเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน ซึ่งจัดเด็กไว้ในลักษณะคละกัน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม สุ่มมา 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 37 คน จากจำนวนประชากร 111 คน

2. นำนักเรียนทั้ง 2 ห้อง มาจับสลากอีกครั้ง โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการจับเพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 ห้องเรียน ๆ ละ 37 คน โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

3. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

4. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลอง ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

4.1 กลุ่มทดลอง ใช้หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแล้ว

4.2 กลุ่มควบคุม ใช้เนื้อหาในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 66 คาบ ๆ ละ 20 นาที

4.3 ทำการทดสอบภายหลังการทดลอง ด้วยแบบทดสอบชุดเดิม

4.4 ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลไปทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

4.5 ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ แต่ละแบบทดสอบใช้กรรมการตรวจให้คะแนน 2 คน แล้วนำคะแนนมาหาคะแนนเฉลี่ย

5. การกำหนดตารางการทดลองสอน

กลุ่มตัวอย่าง / วัน	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
จันทร์	08.30 - 09.30	10.30 - 11.30
อังคาร	08.30 - 09.30	10.30 - 11.30
พุธ	12.30 - 13.30	10.30 - 11.30
พฤหัสบดี	10.30 - 11.30	08.30 - 09.30
ศุกร์	10.30 - 11.30	08.30 - 09.30

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

3. เปรียบเทียบการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

4. เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม Analysis of Covariance

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531: 59)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 64)

$$S^2 = \frac{N\Sigma fX^2 - (\Sigma fX)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนน X ทุกตัว

X^2 แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$N - 1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

f แทน ความถี่ของจำนวนประชากร

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 :169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2}\right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของการตอบผิดในแต่ละข้อ

2.3 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2523 : 198)

$$\text{Index of Difficulty} = \frac{S_H + S_L - (N_T)(X_{min})}{N_T (X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ S_H, S_L แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

X_{max} แทน คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้

X_{min} แทน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้

N_T แทน จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

N_H แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2523 : 199)

$$\text{Index of Discrimination} = \frac{S_H - S_L}{N_H (X_{max} - X_{min})}$$

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของความแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ใช้สูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2530 : 95 - 96)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2 + s_L^2}{n}}} \sim t_{n_1 + n_2 - 2}$$

เมื่อ $\bar{X}_H, \bar{X}_L$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

s_H^2, s_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มสูง หรือกลุ่มต่ำ

$\sim$ แทน Degree of freedom

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ใช้สูตร สัมประสิทธิ์ แอลฟา (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma s_i^2}{s_t^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.7 หาค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์การให้คะแนน การเล่าเรื่องโดยกรรมการ 2 คน ของแบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 72)

$$r_{XY} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{\left[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2\right]\left[N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2\right]}}$$

เมื่อ $\Sigma X, \Sigma Y$ แทน ผลรวมของคะแนน X และคะแนน Y

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣY^2 แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣXY แทน ผลรวมของคะแนน X กับ Y ทุกตัว

N แทน จำนวนคน

3. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ใช้สูตร t-test แบบ Independent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 84 - 85)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}\left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right]}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

4. เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม Analysis of Covariance (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 122 - 125)

แหล่งตัวแปร	SS′	df′	MS′	F
ระหว่างกลุ่ม (b)	SS'_b	K - 1	$\frac{SS'_b}{df'_b}$	$\frac{MS'_b}{MS'_w}$
ภายในกลุ่ม (w)	SS'_w	N - K - 1	$\frac{SS'_w}{df'_w}$	
รวม (t)	SS'_t	N - 2		

เมื่อ SS′ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนที่ปรับแล้ว

df′ แทน ชั้นของตัวแปรอิสระที่ปรับแล้ว

MS′ แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่ปรับแล้ว

F แทน การแจกแจงของ F

(t) แทน ผลรวมทั้งหมด

(b) แทน ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

(w) แทน ความแตกต่างภายในกลุ่ม

K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่าน และแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
t	แทน	ค่าวิกฤต t ใน t-distribution
SS′	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนที่ปรับแล้ว
df′	แทน	ชั้นของตัวแปรอิสระที่ปรับแล้ว
MS′	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนที่ปรับแล้ว
F	แทน	การแจกแจงของ F
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำเสนอข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและภายหลังการทดลอง

2. นำเสนอเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง

2.1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

2.2 เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม Analysis of Covariance หรือ ANCOVA

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ว่าจะแตกต่างกันอย่างไร ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาเปรียบเทียบกัน ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนภายหลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S
กลุ่มทดลอง	37	5.83	1.48	37	10.78	1.79
กลุ่มควบคุม	37	5.64	1.79	37	9.43	2.08

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนภายหลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S
กลุ่มทดลอง	37	17.37	4.44	37	25.37	5.50
กลุ่มควบคุม	37	18.02	4.85	37	22.14	5.12

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนภายหลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S
กลุ่มทดลอง	37	8.28	2.96	37	12.28	2.27
กลุ่มควบคุม	37	9.31	2.57	37	11.04	2.42

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนภายหลังการทดลอง		
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S
กลุ่มทดลอง	37	50.97	3.76	37	52.43	5.7
กลุ่มควบคุม	37	48.16	6.29	37	49.37	5.6

2. การเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

2.1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test แบบ Independent

2.2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม Analysis of Covariance หรือ ANCOVA

2.1.1 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	
กลุ่มทดลอง	37	10.78	1.97	$t = 3.11^{**}$
กลุ่มควบคุม	37	9.43	2.08	

จากตาราง 5 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มที่นักเรียนได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 1

2.1.2 การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	
กลุ่มทดลอง	37	25.37	5.50	$t = 2.71^{**}$
กลุ่มควบคุม	37	22.14	5.12	

จากตาราง 6 ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 2

2.1.3 การเปรียบเทียบการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	
กลุ่มทดลอง	37	12.28	2.27	
				t = 2.36*
กลุ่มควบคุม	37	11.04	2.42	

จากตาราง 7 การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 3

2.2 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง

แหล่งตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (b)	297.24	1	297.24	10.61
ภายในกลุ่ม (w)	1988.90	71	28.01	
รวม (t)	2286.14	72		

$F_{1, 71} = 10.61^{**}$

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า วิธีสอนทั้ง 2 วิธี ให้ผลแตกต่างกันจากคะแนนที่ปรับแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

3. เพื่อเปรียบเทียบการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 37 คน จำนวนนักเรียน 111 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิกุลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับประชากรและจัดเด็กไว้ในลักษณะคละกัน สุ่มมา 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 37 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 111 คน รวมเป็นนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 74 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง ซึ่งจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้หนังสือเรียนที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 มาสร้างเป็นหนังสือเรียนขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้หนังสือเรียน 3 เล่ม คือ

1. A Banana
2. Going to Bangkok
3. How to Make a Hat

3.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนของหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III ประกอบกับหนังสือเรียน English Is Fun Book III และหนังสือแบบฝึกหัด Practice Book for English Is Fun (Book III)

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สร้างจากการศึกษาวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบโคลซ (Cloze) จำนวน 15 ข้อ (ช่องว่าง) แต่ละข้อจะมีตัวเลือกให้ 3 ตัวเลือก ซึ่งมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .71

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ สร้างจากการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบอัตนัย (Essay Type) จำนวน 6 ข้อ (ภาพ) แต่ละข้อจะมีภาพให้นักเรียนเขียนบรรยาย ภาพละ 2 ประโยค ซึ่งมีค่าความยากง่าย (Index of Difficulty) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (Index of Discrimination) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .86

3.5 แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษเป็นเนื้อเรื่อง (A written prose) สั้น ๆ มีภาพประกอบ โดยผู้วิจัยได้นำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่มีความยากง่ายในระดับเดียวกับที่ใช้ในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ

3.6 แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นข้อคำถามทัศนคติเชิงนิมานและนิเสธ ตามวิธีการประเมินค่าทางทัศนคติของ ลิเคอร์ท (Likert Technique) จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกข้อความหรือค่าวิกฤตที (t) ตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .87

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งสองกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 เริ่มตั้งแต่วันที่ 27 กรกฎาคม - 3 กันยายน 2533 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 15 คาบ ๆ ละ 20 นาที ใช้เวลาสอนห้องละ 66 คาบ รวมเวลาสอน 132 คาบ โดยดำเนินกิจกรรม ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกัน

2. ดำเนินการสอนภาษาอังกฤษให้แก่กลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนของแต่ละกลุ่ม สอนกลุ่มละ 66 คาบ ๆ 20 นาที

3. ทำการทดสอบภายหลังการทดลอง (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม

4. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent และแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม Analysis of Covariance

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชนีนาถ พองสุทธิ (2533 : 120 – 121) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถทางการอ่าน การเขียน และมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของเรื่อง โดยทั่ว ๆ ไปก่อน แล้วจึงลงไปสู่รายละเอียดของเรื่องทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ โรเบ็ค (Robeck. 1974 : 17) ซึ่งกล่าวว่า ความสำเร็จของการอ่านขึ้นอยู่กับการเริ่มต้นของการอ่านอยู่มาก เมื่อผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน ก็เหมือนกับการได้รับความสำเร็จจากการอ่านตั้งแต่เริ่มอ่านแล้ว

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรรณิการ์ ชาติมนตรี (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถทางการอ่าน การเขียน มนุษยสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงการอ่านกับการเขียน โดยนักเรียนได้นำความรู้ ความคิดจากการอ่านมาแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการสอนภาษาต่างประเทศของ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 - 134) ซึ่งแนะนำว่าการเขียนในสิ่งที่เรียนมาแล้วเป็นการส่งเสริมความแม่นยำในการใช้ภาษา และ วาเล็ท (Valette. 1977 : 284) ได้เน้นว่า ทักษะการเขียนจะเริ่มจากการลอกแบบ แล้วจึงค่อยพัฒนาไปสู่การเขียนโดยอิสระในที่สุด

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธีพร ปาคะดี (2531 : 90) ซึ่งพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาทั้งสี่ด้าน การใช้ประสบการณ์เดิม การเชื่อมโยงความหมายของคำจากบริบท การฟังแล้วตอบคำถามจากเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป ในขั้นที่ 1 ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่อง โดยรวมพร้อมทั้งฝึกการฟัง การพูด และการแสดงบทบาทสมมุติในขั้นที่ 2 การเล่าเรื่องให้ครูเขียนลงกระดาษแผ่นใหญ่ในขั้นที่ 3 การลงมือทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นของกลุ่มตนเองในขั้นที่ 4 และการฝึกทักษะทางภาษาจากสื่อที่ผลิตขึ้นเองช่วยทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้คล่องและจำเรื่องที่เรียนได้แม่นยำมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นฤมล กลั่นเจริญ. (2530 : 49) ซึ่งพบว่า การสอนภาษาที่เสริมกิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ (Task Oriented) เข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอนตามความจำเป็น ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียน

ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วอล์คเกอร์ บาร์ทเล็ท และเสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (Walker, Bartlett and Saowalak Rattanavich. 1984 : 58) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัลลิกา ภัคคีรงค์ (2531 : 95 - 100) ซึ่งพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาทั้งสี่ด้านได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และเกี่ยวรวมทั้งการสร้างผลงาน การฝึกทักษะหรือการเล่นเกมเกี่ยวกับภาษา ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน อันส่งผลให้ทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สุคใจ เหล่าสุนทร (2518 : 143 - 144) ซึ่งกล่าวว่า ทัศนคติที่ดีสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้เมื่อผู้เรียนได้รับความรู้หรือข้อมูล ใหม่อันนำความพึงพอใจมาให้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีผลสร้างเสริมนักเรียนในด้านความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จึงควรนำวิธีสอนดังกล่าวนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การแต่งหนังสือเรียน และอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ปัญหาที่พบในการศึกษาครั้งนี้ ในระยะเริ่มแรกนักเรียนมักจะไม่แน่ใจในวิธีสอน การใช้หนังสือประกอบการสอนที่แปลกจากกลุ่มเพื่อน ๆ ในห้องอื่น ครูจึงควรนำเนื้อหาที่เหมือนกันมาเทียบให้นักเรียนเห็นเป็นตัวอย่าง เช่น ในวิชาภาษาอังกฤษ ให้นำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคมาเทียบ ปัญหาที่อาจจะพบอีกคือ การจัดกิจกรรมในขั้นที่ 3 ซึ่งนักเรียนมักจะแย่งกันยกมือ แย่งกันพูด ครูควรชี้ให้นักเรียนได้พูดโดยทั่ว ๆ กันทั้งห้อง และในขั้นที่ 5 นักเรียนจะลุกขึ้นจับกลุ่มเพื่อเลือกบัตรคำและแถบประโยค ส่งเสียงให้กำลังใจเพื่อนที่ออกมาเล่นเกม หรือมามุงกันอยู่ที่หน้าชั้นเรียน ครูต้องกำหนดกลุ่มที่แน่นอนในการทำกิจกรรมตามความสมัครใจ แล้วให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่มของตนเพื่อดูแลด้านระเบียบวินัย นอกจากนี้การสอนด้วยหนังสือประเภทวิธีการอาจต้องใช้สถานที่กว้าง จึงควรจัดโต๊ะเรียนไว้ชิดฝนังห้อง หรือใช้ห้องอเนกประสงค์แทนห้องเรียนในขั้นที่ 1 และ 2

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในวิชาและกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น การสอนวิชาภาษาไทย ในกลุ่มทักษะ การใช้หนังสือเรียนประเภทนิทานหรือนิยาย และสารคดี กับวิชาจริยศึกษา และผู้บำเพ็ญประโยชน์ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าจะมีประโยชน์มากเนื่องจากเนื้อหาในกลุ่มประสบการณ์ดังกล่าวประกอบด้วยความรู้ที่เป็นปัจจุบันเป็นส่วนใหญ่ และการทำหนังสือประเภทวิธีการกับกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพทั้งสามวิชา

2.2 ควรมีการนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ไปทดลองสอนกับวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นไปอีก เช่น ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2528.

กรรณิการ์ ชาติมนตรี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2533. อัดสำเนาเอกสาร.

กันยา ฉิรโพธิ์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรีที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนนำการใช้หลักสูตรประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

กุลยา เนญจกาญน์. "แนวการสอนทักษะภาษาอังกฤษ," วารสารภาษาศาสตร์. 15(3) : กันยายน 2521.

กุสุมา มะนะสุนทร. ความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.

โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

จิตรา วสุวานิช. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

ชม ภูมิภาค. เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, ม.ป.ป.

ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2516.

ชัยนาถ นาคบุปผา. การเรียนรู้คำโยงคู่โดยการระลึกจากการเห็นและการได้ยิน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วรวุฒิการพิมพ์, 2518.

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, โรงพิมพ์ประสานมิตร, 2520.

ธีรพงษ์ แก่นอินทร์. ปัญหาและความต้องการเพื่อการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

นฤมล กลั่นเจริญ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยาคม ที่เรียนโดยการใช้และไม่ใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.

นิภา สนสอาด. การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

บุญเรือง ขจรศิลป์. วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ฟิสิกเซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530.

ประเทิน มหาขันธ์. การอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2530.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

เปลื้อง ณ นคร. "ภาษาภิรมย์," ชัยพฤกษ์. 18(10) : 19 ตุลาคม 2521.

พัฒนาหนังสือ, ศูนย์. รายการวิเคราะห์สื่อการเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : 2531. อัดสำเนา.

พันธ์ศรี สิทธิชัย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบ และด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

พิมพา นาคสุข. ปัญหาการสอนเขียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร : การศึกษาเฉพาะกรณีหน่วยศึกษานิเทศก์ที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2522. อัดสำเนา.

ภิญโญ สาธร. "การศึกษาเพื่อความเป็นทาส," มติชนรายวัน. 11 กันยายน 2532. หน้า 19.

มัลลิกา ภัคคีรงค์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ราตรี เชื้อบ่อคา. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหาและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

รัชนีนาถ ทองสุทธิ. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. ถ่ายเอกสาร.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศึกษาพร จำกัด 2531.

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524.

วิชาการ, กรม. คู่มือครูEnglish Is Fun Book III. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2529.

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2531.

สมบูรณ์ ชิตพงษ์. การประเมินหลักสูตร วิชาคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

สุดใจ เหล่าสุนทร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หลักไทย, 2518.

สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพร่พิทยา, 2518.

สุธีพร ปาคะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ถ่ายเอกสาร.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2520.

_____. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.

เสาวนีย์ ศศิวิมล. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 7. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. ถ่ายเอกสาร.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. คู่มือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

_____. การทดสอบทางภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : บริษัท ประยูรวงศ์ จำกัด, 2532.

หทัย ตันหยง. การสร้างสรรค์วรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อัจฉรา รงค์โสธร. การสำรวจความต้องการต่อการใช้ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เอกสารเสนอผลงานการวิจัยของการสอนภาษาอังกฤษ ในการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 19 สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

อุทัย ภิรมย์รื่น และเพ็ญศรี รังสิยากุล. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

อุบล บุญชู. "การฝึกทักษะการอ่าน ประเด็นสำคัญที่ถูกมองข้าม," มิตรครู. 4 :13 - 16 ; กุมภาพันธ์ 2524.

อุไร แฉล้ม. ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตนักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในระดับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

อำไพ มัฆมาน. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ภาษาเอกสาร

Aboderin, Yemis. "Integrating Reading and Writing," English Teaching Forum. January, 1986.

Allport, Gordon. "Attitude," in C. Murchison ed. Handbook of Social Psychology. Massachusetts : Clark University Press, Worcestor, 1985.

Beesley, M. Susan. "The Effects of Word Processing on Elementary Students' Written Compositions : Processes, Products and Attitudes (Computers, English Education)," Dissertation Abstracts International. 47(11) : 1986.

Canavan, Joseph P. and William D. Hechman. The Way to Reading Improvement. Boston : Allyn and Bacon, 1966.

Coady, James. "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," in Reading in a Second Language. Lowlet, Massachusetts : Newery House, 1979.

Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Jersey : Prentic-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1970.

Erikson, Marquerite. Foreign Language in the Elementary School. New Jersey : Englewood Cliffs, 1964.

Fan Chung Teh. Item Analysis Table. Reproduce in Thailand by Permission of Education Testing Service. Printon, New Jersey : United States of America, 1952.

Gagne, R.M. The Conditions of Learning. 2nd ed. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1970.

Hornby, A.S. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. London : Oxford University Press, 1974.

Harris, David P. Teaching English as a Second Language. 3th ed. New York : McGraw-Hill, Inc., 1969.

Johnson, Patricia. "Acquisition of Schema for Comprehension and Communication : A Study of Reading - Writing Relationship in ESL," RELC Journal. 17(1) : 1 - 3; January, 1986.

Jones, Jean C. "The Educational Technologist and the Reading Teaching," Educational Technology. 13 : September, 1973.

Maccrimon, P.M. Writing with a Purpose Shorted. Boston : Hangton Mifflin Company, 1978.

Miller, Lyle L. Increase Reading Efficiency. 3rd ed. New York : Holt Rinehart and Winston, Inc., 1970.

Oleva, Peter F. The Teaching of Foreign Language. New Jersey : Prentic-Hall Inc., 1969.

Otto Wayne, Rude Robert and Spiegel, Dixie Lee. How to Teach Reading. Massachusetts : Addision-Wesley Publishing, 1976.

Patty, Walk T. Dorathy C. Petty and Moorie F. Becking. Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods. 4th ed. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1985.

Raburn, Josephine Rilling. "Relationship of Melody and Perceptual Type to Performance on Recognition and Recall Tasks," Dissertation Abstracts International. 42(2) : 619-A; August, 9, 1981.

Reasor, Virginia Lou. "The Effects of a Metaconitive Strategy on Recall of Exposition Text," Dissertation Abstracts International. 49(10) : 4265-A; May, 1989.

Reeves, Ruth. The Teaching of Reading in our Schools. New York : The Macmillan Company, 1966.

Robeck, Mildred C. and A.R. John. Psychology of Reading : Foundations of Instruction. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1974.

Robinson, Helen M. "National Society for the Study of Education," Innovation and Change in Reading Instruction. Chicago : University of Chicago Press, 1968.

Shepherd, David L. Comprehensive High School Reading Methods. Ohio : A Bell and Howell Company, 1973.

Smith, Nilva. Banton : Reading Instruction for Today's Childrend. New Jersey : Prentic-Hall, Englewood Cliffs, 1963.

Stevenson, Robert M. "Using slide to Improve Reading Comprdhension," English Teaching Forum V. Six : 2, 1973.

Thomas, Freddy. "The Extent of the Relationship Between Reading Achievement and Writing Achievement Among College Freahman," Dissertation Abstracts International. 37(10) : 6320-A; April, 1977.

Valette, R.M. Modern Language Testing : A Handbook. New York : Harcourt Brace & World, 1967.

_____. Classroom Teaching : Foreign Language and English as a Second Language. New York : Janvanovich, Inc., 1977.

Walker, Richard F. and others. The English Used by Entering Children at Trager Park School. Canberra : Australia Curriculum Development Center Occational Paper, 1983.

Walker, Richard. B.J. Bartlett and S. Rattanavich. Teacher's Note on a Program of Concentrated Language Encounter Teaching. October, 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- โครงสร้างการสอนกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนกลุ่มทดลอง
- โครงสร้างการสอนกลุ่มควบคุม
- แผนการสอนกลุ่มควบคุม

โครงสร้างการสอนกลุ่มทดลอง

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เวลา 66 คาบ ๆ ละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่สามารถฝึกให้กับนักเรียนได้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์ทั่วไป เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวสะกด และการออกเสียง
3. เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้โครงสร้าง และประโยคในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ตามระดับชั้น
4. เพื่อให้เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับระดับชั้น
5. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์ ได้แก่

address, bank, doctor, health center, hospital, house, policeman, police station, postman, post office, river, road, temple, train station, art, breakfast, clock, dinner, evening, lunch, math, music, o'clock, science, time, watch, live, arrive, begin, clean, feed the animals, get up, help, study, take a bath, water the plants from_____to_____.

2. โครงสร้าง ได้แก่

2.1 การใช้ Preposition ต่าง ๆ คือ

in, on, at, near, next to, in front of, behind

opposite

2.2 ถามและบอกเรื่องวัน/เวลา/กิจวัตรประจำวัน

2.3 การอ่านเวลาเข้า ออก ของการเดินรถ

2.4 หนังสือเรียน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 3 เรื่อง ได้แก่

1. A Banana

2. Going to Bangkok

3. How to Make a Hat

<u>กิจกรรม</u>

หนังสือที่ใช้ประกอบกลุ่มทดลองมี 3 ประเภท คือ นิทานหรือนิยาย สารคดี และหนังสือประเภทวิธีการ โดยดำเนินการสอน ดังนี้

1. หนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย และสารคดี มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง และแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

ขั้นที่ 5 เล่นเกม หรือกิจกรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษา

2. หนังสือประเภทวิธีการ มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุที่ใช้ ——→ ครูสาธิตวิธีทำ

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีทำ ——→ ลำดับขั้นตอนในการทำ ——→ นักเรียนลงมือทำ

ขั้นที่ 3 - 4 - 5 ดำเนินไปเหมือนกับหนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย และสารคดี

สื่อการเรียน

1. หนังสือเรียนแบบชุดประสบการณ์ภาษา จำนวน 3 เล่ม
2. ของจริง ตัวการ์ตูน บัตรคำแถบประโยค และเกมประกอบ
3. สีเมจิก สีเทียน ชาร์ท และเครื่องเขียน
4. กระดาษแผ่นใหญ่ กรรไกร กระดาษกาวย่น และที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ตรวจผลงานภาคปฏิบัติ
3. ทดสอบด้วยวาจาและแบบฝึกหัด

A BANANA

WRITTEN BY SOMKHUAN GAITHONG
ILLUSTRATED BY AUTH

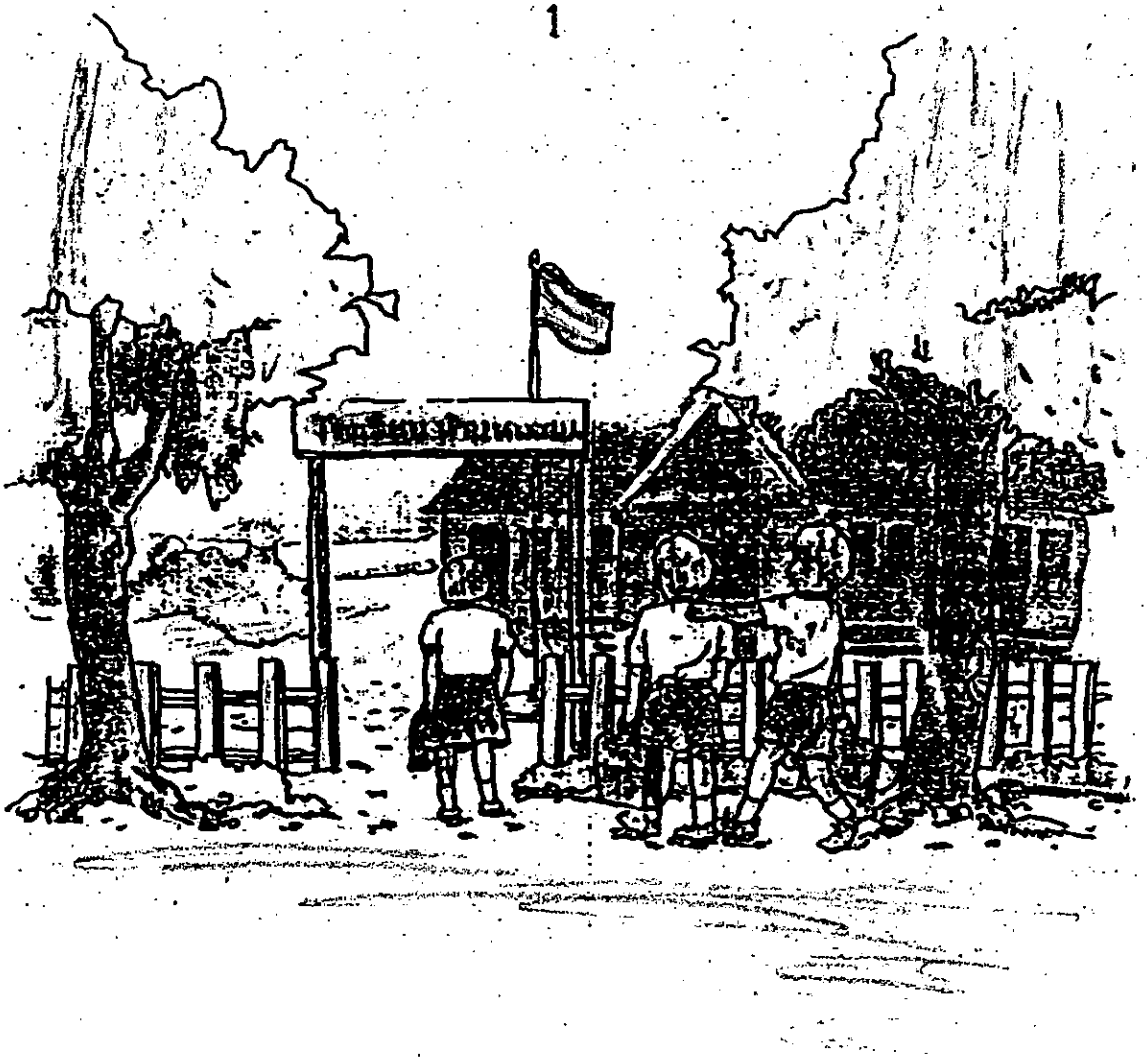

This is a Prathom Suksa school. It stands behind the Chao Phya river. There are two mango trees in front of the gate. There are three hundred pupils and twenty-five teachers there.

2

All of the pupils live near the school. Their parents are gardeners, fishermen, carpenters and shopkeepers. They live a good life.

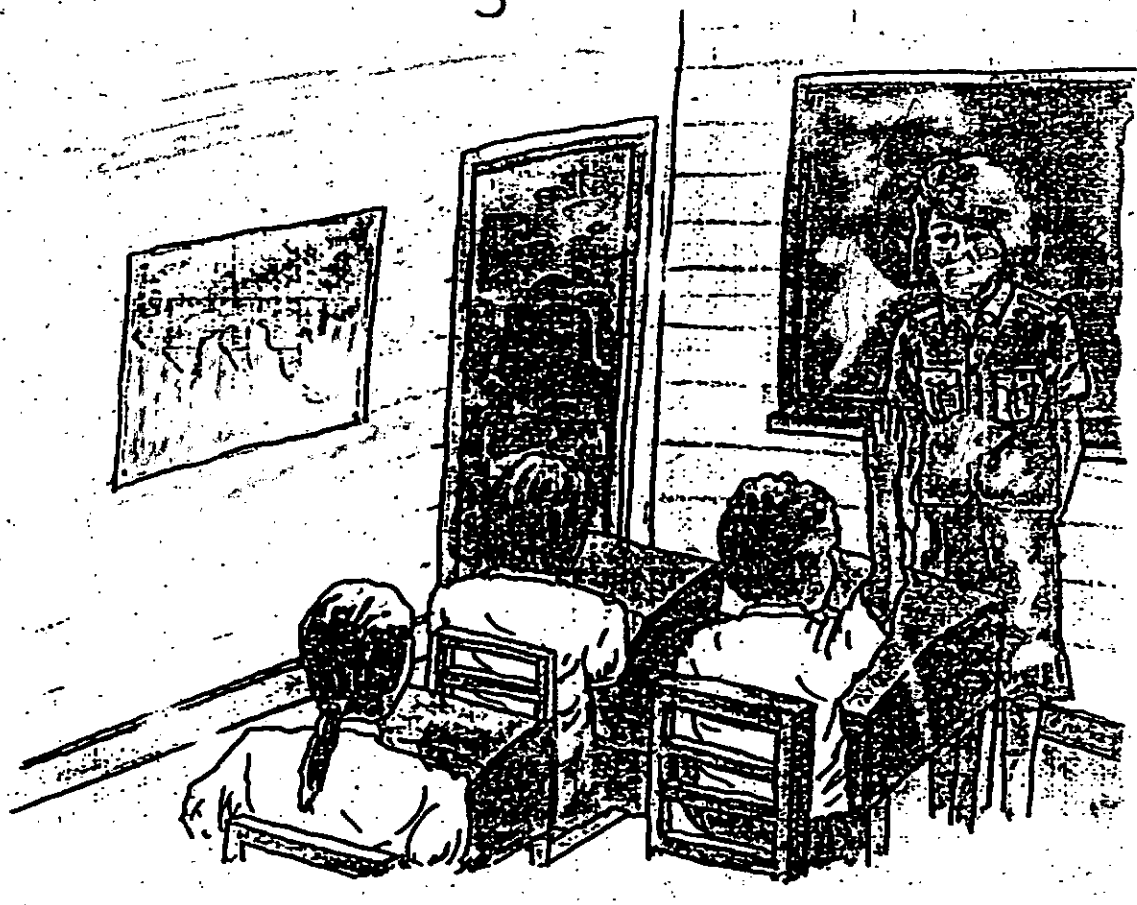

This class is Prathom Suksa six. The teacher is standing in front of the blackboard.

Teacher : I know some of you have gardens. And I expect there are bananas in your gardens. Can you tell me what a banana is good for ?

4

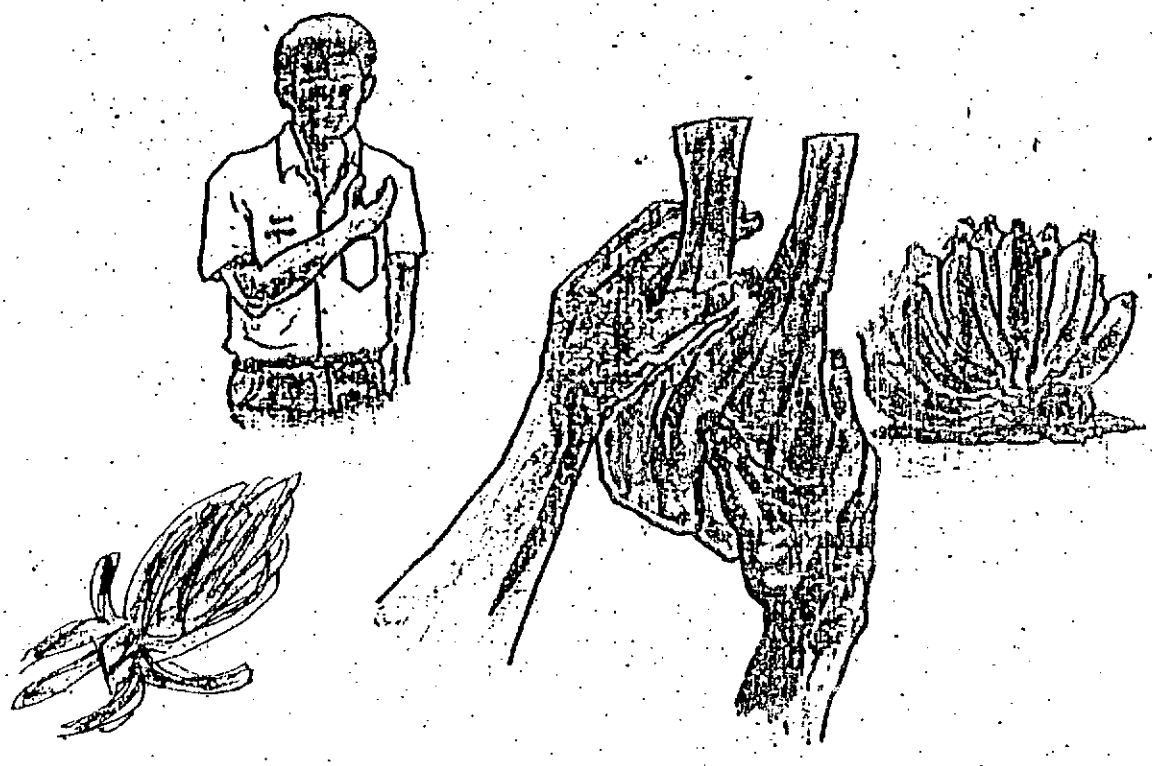

One boy raises his hand. The teacher points to him. The boy stands up.

Boy : It is easy to grow. It contains about 160 calories per pound. We use its green and dried leaves for wrapping food. We cook its flowers as vegetables.

5

Teacher : How long will it give us fruit ?

Pupil : It depends on the kind of banana.
It may be seven to ten months.

Teacher : How many time does it give fruit ?

Pupil : Only one time. A banana plant dies
after it gives fruit.

6

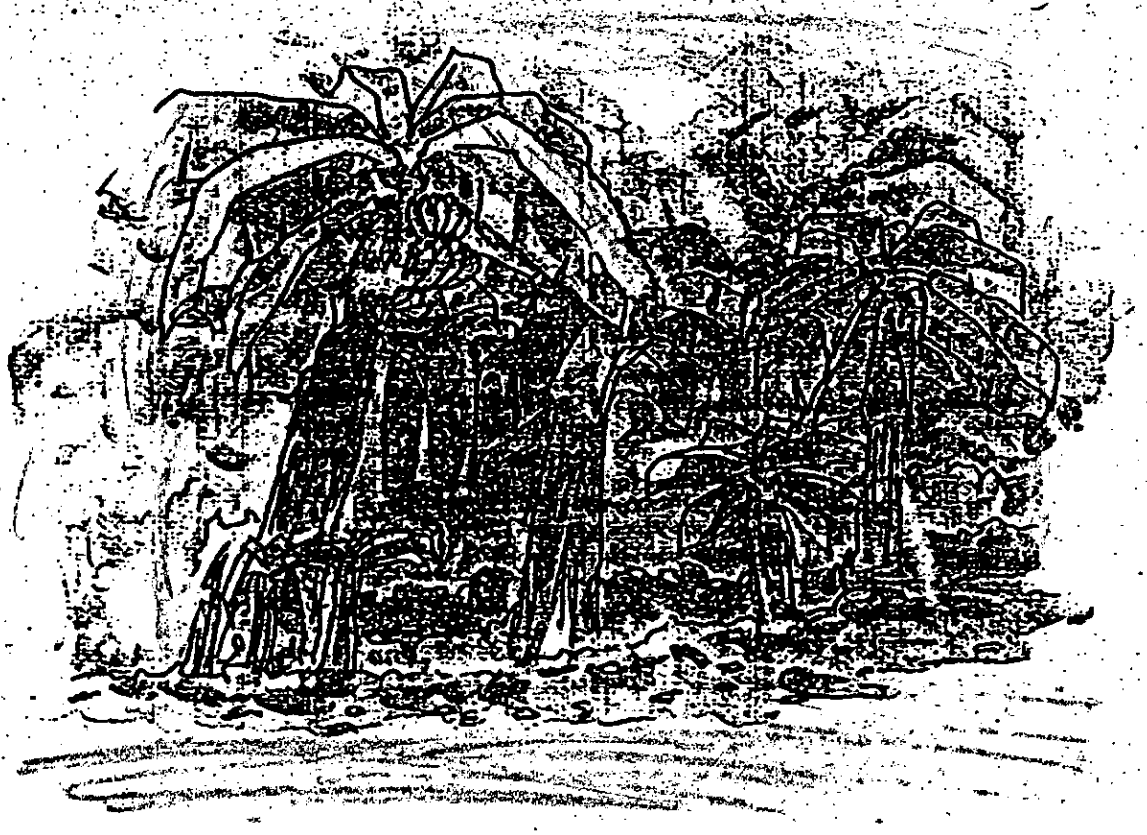

Teacher : How can we get a new plant ?

Pupil : When the old plant is going to give flowers, the new plant will grow from the roots of the old ones. Each old plant may have one to six new plants.

Teacher : That's good.

7

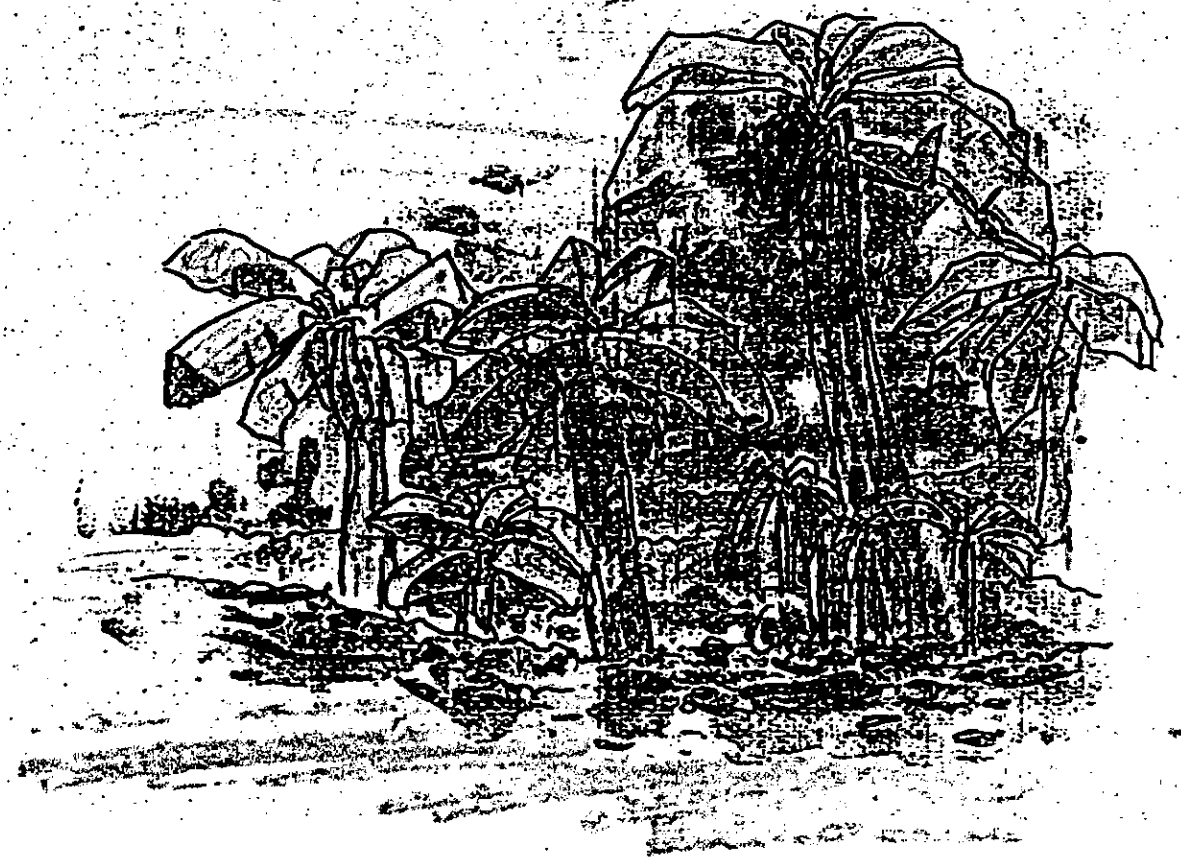

Teacher: Do you know anything else about the banana ?

There is no answer from the pupils.

Teacher: Um, if we let the new plants grow, the fruit of the old plant will not grow. Is that right?

Pupils : Of course.

8

Teacher: Can we cut off all the new plants ?

Pupil : No, we can't. We should let only the best one grow. So, when the old one dies, we replace it with the new one.

Teacher: Very good.

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังเรื่องเล่าจากหนังสือเรียน ที่ผู้เล่าแสดงท่าทางประกอบ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องโดยรวมได้
2. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่ได้ฟังได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana ตอนที่ 1 - 5

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูชูหนังสือเรียนเรื่อง A Banana ให้นักเรียนดู

ครูชี้ให้นักเรียนดูภาพในเรื่อง พร้อมทั้งใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความรู้เดิม เช่น

ครู : What is this

นักเรียน : It is a _____.

ขั้นสอน

ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งใช้ของจริงประกอบการเล่าเรื่อง

ครูถามถึงเนื้อความทั่วๆ ไปของเรื่อง เช่น

- What is this school ?
- Where is the teacher ?
- When does a banana plant die ?

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนสรุปเรื่อง เช่น

- Where is the school ?
- Where do all of the pupils live ?

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana

ใบกล้วยแห้งและสด

หัวปลี

การประเมินผล

สังเกตการตอบคำถามของเนื้อเรื่องโดยรวม และการลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังเรื่องเล่าที่ผู้เล่าแสดงท่าทางประกอบ แล้วผู้ฟังได้เล่าสิ่งที่ได้ฟังนั้นย้อนกลับ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้ฟังได้
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่ได้ฟังพร้อมทั้งแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเล่าได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana ตอนที่ 6 - 8 และ 1 - 3

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอ่านเรื่อง A Banana ตอนที่ 1 - 5 ให้นักเรียนฟังเพื่อทบทวน

ครูถามถึงเนื้อความทั่วไปของเรื่อง เช่น

- Where are the mango trees ?
- Who raises his hand ?

ขั้นสอน

1. ครูเล่าเรื่องตอนที่ 6 - 8 ให้นักเรียนฟัง ถามถึงเนื้อความของเรื่องโดยทั่วไป เช่น

- Where does the new plant grow ?

- Can we cut off all the new plants ?

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าทบทวนเรื่องตั้งแต่ต้น จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม โดยเลือกอาสาสมัครมากก่อน นักเรียนที่เหลือแบ่งเป็น 2 กลุ่ม เท่ากันเพื่อให้ทำหน้าที่ดูบอกบทและดูดู ซึ่งจะต้องดูตามดูแสดงด้วย แล้วให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติตอนที่ 1 - 3

ขั้นสรุป

ให้ดูแสดงช่วยกันสรุปเรื่อง ดูบอกบท ดูดูและครูช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana

ตัวนักเรียน

การประเมินผล

สังเกตความถูกต้องของการตอบคำถาม การเล่าเรื่องและการแสดงบทบาทสมมุติ

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 3 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องจากสิ่งที่ได้ฟัง พร้อมทั้งได้แสดงบทบาทสมมุติประกอบ เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และการระลึกได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่ได้ฟังมาแล้วได้
2. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังมาแล้วได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana ตอนที่ 4 - 8

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอ่านเรื่อง A Banana ให้นักเรียนฟัง เพื่อเป็นการทบทวน แล้วถามเนื้อความของเรื่อง เช่น

- What is this class ?
- What do we use the green and dried leaves for ?

ขั้นสอน

ครูแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม เพื่อให้แสดงบทบาทสมมุติ ให้แต่ละกลุ่มรับผิดชอบกลุ่มละ 1 ตอน โดยให้ทำหน้าที่ดูแสดงและดูบอกบท ส่วนที่เหลืออีก 2 กลุ่ม ให้ทำหน้าที่ดูผลัดเปลี่ยนกันไปจนครบทั้ง 5 ตอน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเรื่องตอนที่กลุ่มตนรับผิดชอบ ครูช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana

ตัวนักเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการเล่าเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

การแสดงบทบาทสมมุติ

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 4 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการฝึกทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน และเป็นการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง A Banana เพื่อให้ครูเขียนได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องที่ครูเขียนขึ้นได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana ตอนที่ 1 - 5

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่อง โดยการตั้งคำถาม เช่น

- Tell me about the school ?
- How many pupils are there in this school ?

ขั้นสอน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเขียนเรื่องร่วมกัน เรื่องที่จะเขียนนี้ เป็นของทุกคน ครูติดกระดาษแผ่นใหญ่บนกระดาน

- ให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มต้นที่ประโยคใดก่อน ครูจะใช้คำถามนำเสมอ เช่น Where is the school ?

- ครูแสดงลีลาการเขียนที่ถูกต้อง โดยใช้ตัวพิมพ์เสมอ

- ครูจะออกเสียงทุกคำและประโยคที่เขียน ให้นักเรียนอ่านตามบางคำ หรือบางประโยค

2. ให้นักเรียนช่วยกันวาดภาพประกอบเรื่องที่ครูเขียนขึ้น โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องต้องกันของเรื่องกับภาพ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากกระดาษแผ่นใหญ่ที่ครูเขียนขึ้น

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana กระดาษแผ่นใหญ่ และสีเมจิก

การประเมินผล

สังเกตความสามารถในการลำดับเรื่อง ความเข้าใจในการวาดภาพประกอบ และการอ่านออกเสียง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 5 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน และการให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นกลุ่มของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน และยังเป็นการฝึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่เคยฟังมาแล้ว เพื่อให้ครูเขียนได้
2. นักเรียนสามารถเขียนเรื่อง A Banana เป็นหนังสือเล่มใหญ่ได้
3. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana ตอนที่ 6 - 8 และ 1 - 3

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอ่านเรื่อง A Banana ให้นักเรียนฟังเพื่อเป็นการทบทวน

ครูให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องที่ครูเขียนค้างไว้ในตอนที่ 1 - 5

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องตอนที่ 6 - 8 เพื่อให้ครูเขียนเรื่อง โดยครูจะใช้คำถามนำเสมอ เช่น

- How can we get a new plant ?

- Can we cut off all the new plants ?

ครูอ่านทุกคำ/ประโยคที่เขียน ให้นักเรียนอ่านบางคำ/ประโยค

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มขึ้นจงการทำหนังสือเล่มใหญ่ ขนาดตัวอักษร ภาพ การเข้าเล่ม อุปกรณ์การเขียน การแบ่งหน้าที่

นักเรียนลงมือทำหนังสือเล่มใหญ่ ตอนที่ 1 - 3

ครูดูแลด้านการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และวินัยของห้องเรียน

ขั้นสรุป

ทุกกลุ่มนำผลงานมาแสดงหน้าชั้น เปิดพร้อมกันแล้วอ่าน

ครูช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana กระดาษแผ่นใหญ่ และสีเมจิก

การประเมินผล

สังเกตความถูกต้องของการเล่าเรื่อง การเขียนเรื่อง การวาดภาพประกอบ และการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 6 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นของกลุ่ม เป็นการส่งเสริมการใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน และเป็นการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนเรื่อง A Banana เป็นหนังสือเล่มใหญ่ได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana ตอนที่ 4 - 8

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอ่านเรื่อง A Banana ให้นักเรียนฟังทั้งเรื่อง แล้วให้นักเรียนอ่านเรื่องเองพร้อมกัน

ขั้นสอน

ครูให้นักเรียนดำเนินการทำหนังสือเล่มใหญ่ต่อจากตอนที่ 3 ต่อไป จนถึงตอนที่ 8 ครูจะทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย การแบ่งหน้าที่ และความรับผิดชอบ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนทุกกลุ่มนำผลงานมาแสดงหน้าชั้นเรียน

นักเรียนอ่านเรื่องพร้อมกัน

เมื่อพบข้อบกพร่องครูจะช่วยแก้ไขให้

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana

กระดาษแข็งใหญ่

สีเมจิก และไม้บรรทัด

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของเรื่องที่เรียน ความสอดคล้องกันของภาพกับเนื้อเรื่อง ความสะอาดเรียบร้อยของงาน ความรับผิดชอบและระเบียบวินัยของกลุ่ม

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 7 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมเกี่ยวกับภาษาเป็นการฝึกทักษะด้านการฟัง พูด และอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นเกมโดยใช้คำศัพท์และประโยคจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้
2. นักเรียนสามารถหาคำศัพท์หรือประโยคที่หายไปมาเติมแทนได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง A Banana

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นสอน

- ครูแจ้งกติกาการเล่นเกมหาสมบัติ ดังนี้

กองสมบัติไว้ตรงกลางโต๊ะหน้าชั้นเรียน ให้การ์ตูน 2 ตัว ยืนห่างจากกองสมบัติ ตัวละ 6 ช่อง โดยให้หันหน้าเข้าหากองสมบัติ

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แจกคำศัพท์และแถบประโยคให้กลุ่มละ 1 ชุด ให้นักเรียนเลือกการ์ตูนเป็นตัวแทนของกลุ่ม ๆ ละ ตัว

- ครูจะปิดคำ/ประโยคบนกระดานแผ่นใหญ่ ให้แต่ละกลุ่มหาคำ/ประโยคมาเทียบแทนให้ถูกต้อง ใครทำถูก การ์ตูนเพิ่มหน้าไป 1 ช่อง
- การเล่นครั้งแรกให้เลือกอย่างโดยการโยนเหรียญ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านคำ/ประโยค ที่ใช้ในการเล่นเกม

สื่อการเรียน

หนังสือเล่มใหญ่ ตัวการ์ตูนและทอฟฟี่

กระดานแผ่นใหญ่

บัตรคำ/ประโยค

การประเมินผล

สังเกตความถูกต้องของการหาคำศัพท์/ประโยคมาเทียบแทน

การอ่านออกเสียง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 8 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับภาษา เป็นการส่งเสริมการใช้ทักษะทางภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำบอกจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้
2. นักเรียนสามารถหาคำ/ประโยคที่หายไปจากเรื่องมาเติมได้

เนื้อหา

1. หนังสือเรียนเรื่อง A Banana
2. คำศัพท์ in front of, behind, near, carpenters, river

A banana plant, Two mano trees, The Chao Phya river, That's good,

Of course, The new plants

3. หาคำที่หายไปจากเรื่อง

1. There are two_____in front of the gate.
2. Can you tell me what a banana is_____?
3. I knew_____of you have gardens.
4. A_____dies after it gives fruit.
5. We should let only the best_____grow.
6. So, when the_____one dies,we replace it with the new one.

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องจากกระดานแผ่นใหญ่พร้อมกัน เพื่อทบทวน

ขั้นสอน

1. ครูแจ้งให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเขียนคำบอก
   ครูจะออกเสียงคำ/ประโยค 2 ครั้ง ให้นักเรียนฟังตาม 1 ครั้ง
   นักเรียนเขียนคำบอกนั้น ๆ
2. ครูนำแผ่นชาร์ทแบบฝึกหัด (3) มาติดบนกระดาน
   ครูชี้แจงการทำแบบฝึกหัด โดยให้นักเรียนหาคำ/วลี ที่หายไปจากเรื่องมาเติมให้ถูกต้อง

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนช่วยกันตรวจแบบฝึกหัดจากแผ่นชาร์ทเฉลย
ใครทำผิดให้แก้มาส่ง แล้วทุกคนช่วยกันอ่านแบบฝึกหัดที่เฉลยแล้ว

สื่อการเรียน

หนังสือเล่มใหญ่
แผ่นชาร์ท
เครื่องเขียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของผลงาน การทำ แบบฝึกหัด
การอ่านออกเสียง

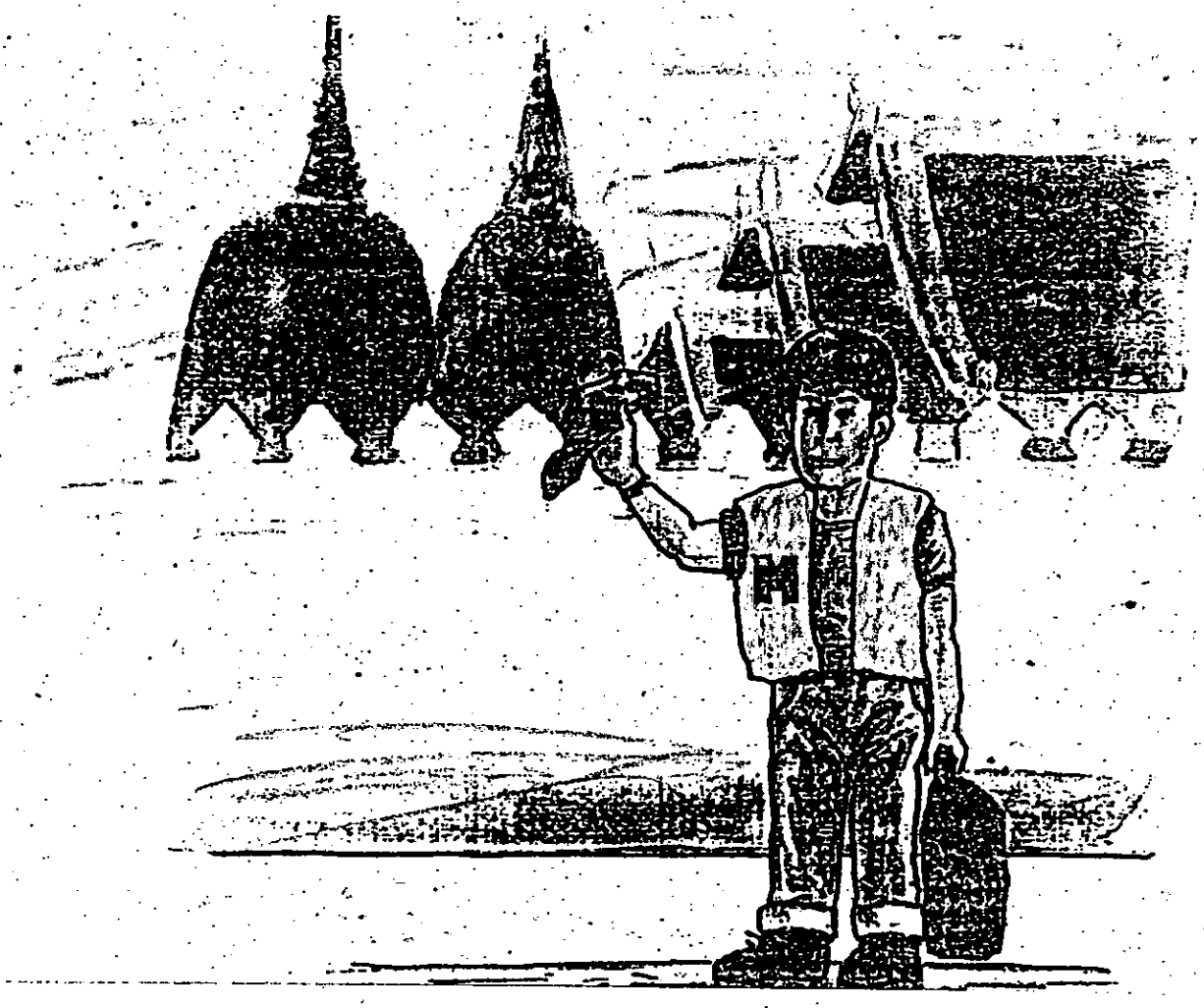

Going to Bangkok

WRITTEN BY SOMKHUAN GAITHONG

ILLUSTRATED BY AUTH

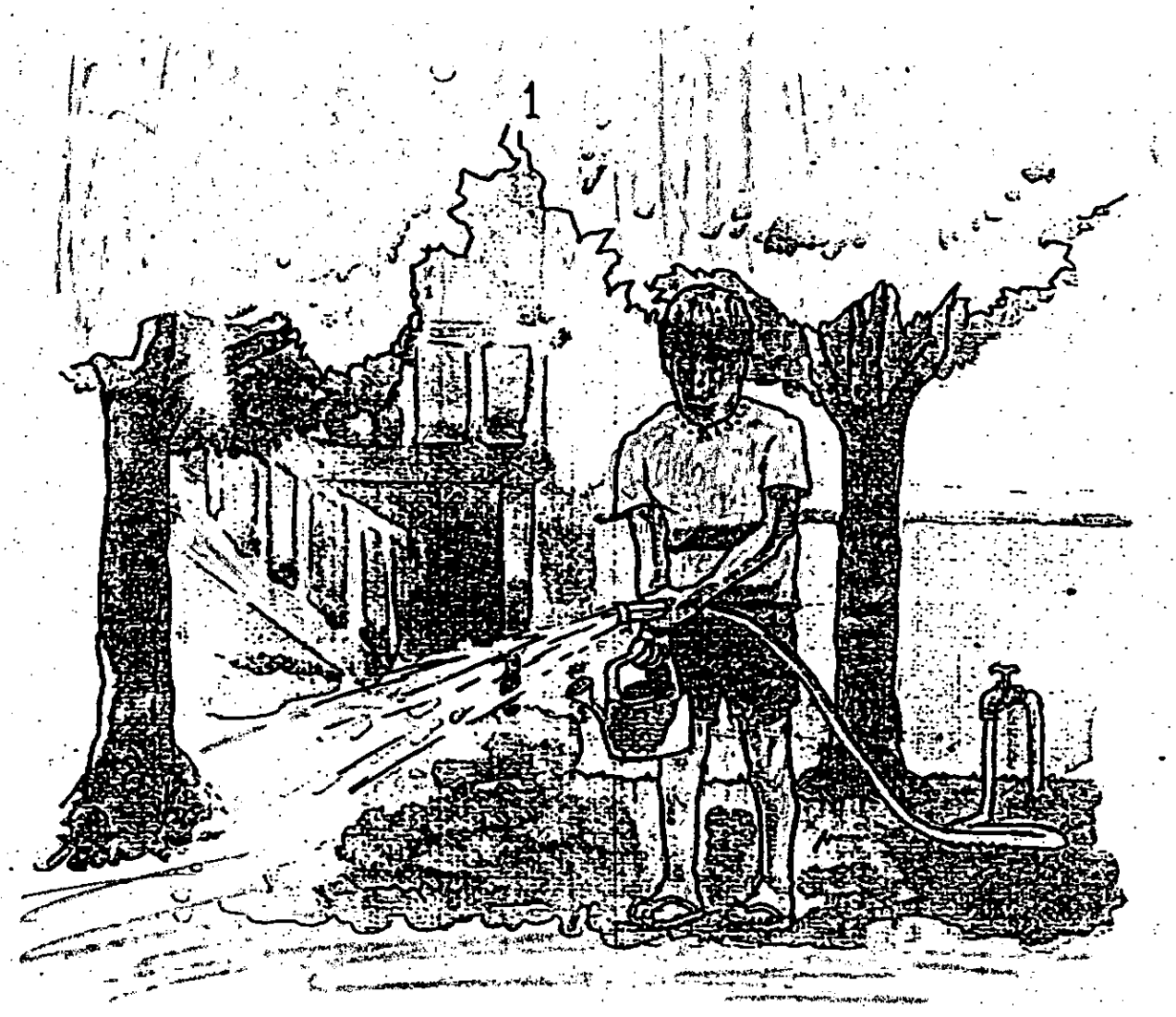

This blue house is in Chiang Mai. There are two big trees in front of the house. There is a young boy near the trees. His name is Chae. He is going to water the plants around his house. "Oh, it is a fresh morning".

Chae's father is a policeman. He works at Muang police station. It is next to the health center. Chae's mother is a nurse. She works at the hospital behind the bank. His parents go to work at seven o'clock every day.

It is on Monday, at 6:55.

Mother: We're going, Chae.

Father : Don't forget to feed the animals.

Chae : And I will have to have breakfast and lunch alone. Is that right?

Mother: Oh, poor boy. You have one month's holiday in summer. But, we don't.

Now Chae is alone. He walks to the kitchen. "Miew, miew, come out Daeng. Here is your fish". Chae feeds his cat. Then he feeds his two dogs, too. "I will be in Bangkok for three weeks. So this afternoon, I should do my math, science and art lessons".

5

In the evening, Chae and his parents have dinner. Then he is going to Bangkok to attend an English summer course at Thanee school.

Mother: Hurry, Chae. the train leaves Chiang Mai at 9:00.

Father : What time is it ?

Chae : It's 7:00. There is a lot of time for me.

๖

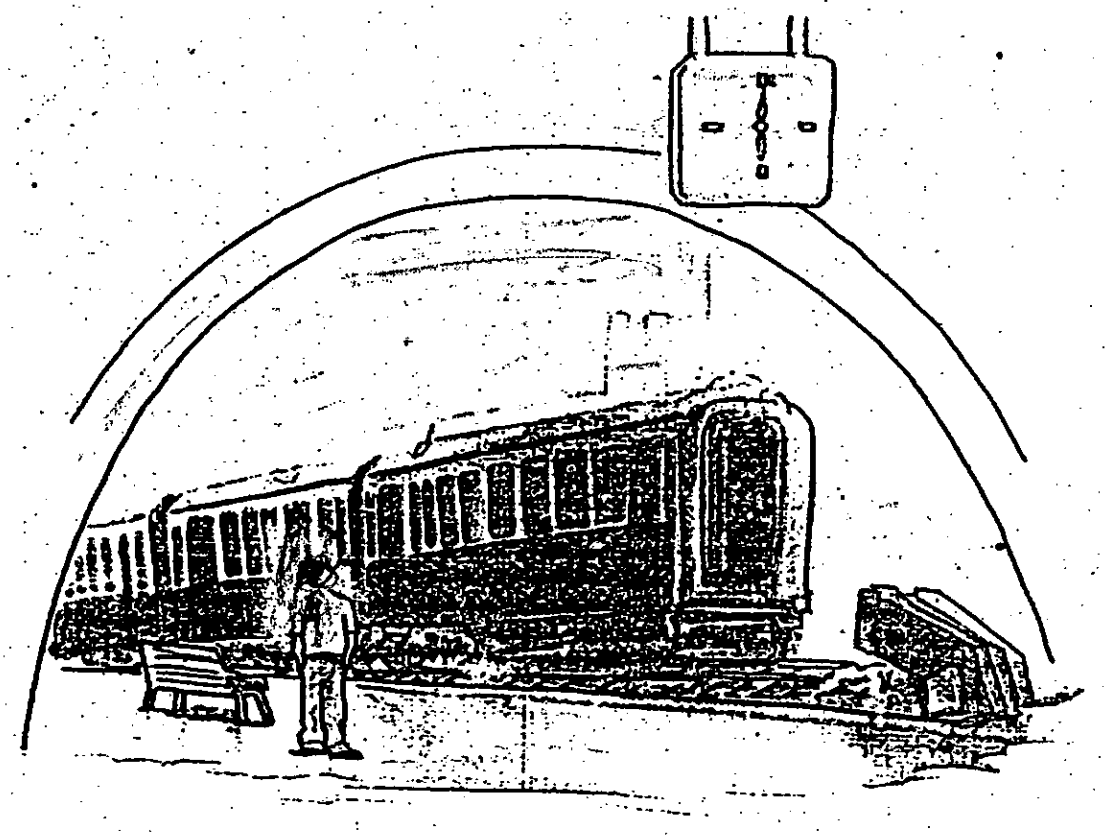

Father : When does the train arrive in Bangkok ?

Chae : It arrives at ๖:๐๐ in the morning.

Father : How can you go to the school ?

Chae : I will take a bus there.

Father : Do you know the address ?

Chae : Yes, I do. It's at ๙๒, Phracharat road,
Amphoe Bangkhen, Bangkok ๑๐๔๒๐.

7

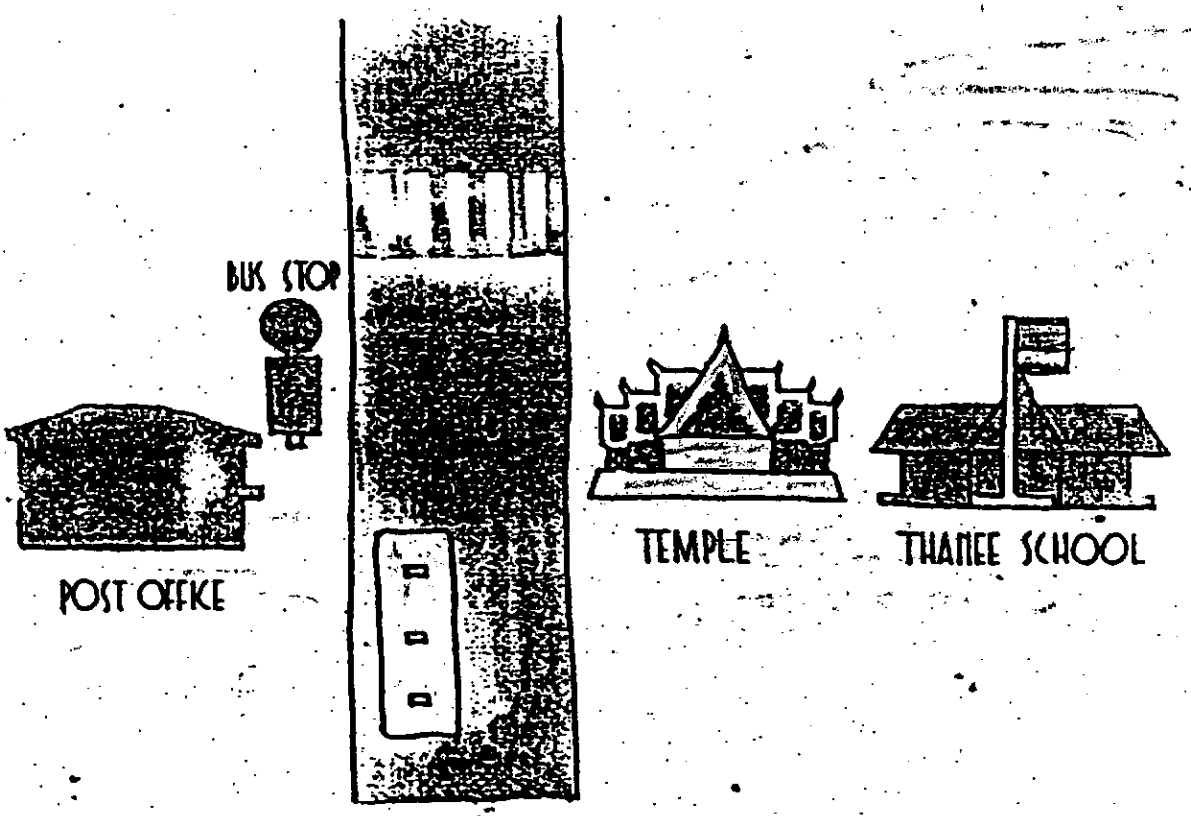

Mother : You know Bangkok is a big city. Be sure to go the right way.

Chae : I have a map. I will take a 63 bus in front of the train station. When I see the post office on the left side of the road, I get off the bus at the next bus stop. Opposite the bus stop is a temple. Thanee school is behind it.

8

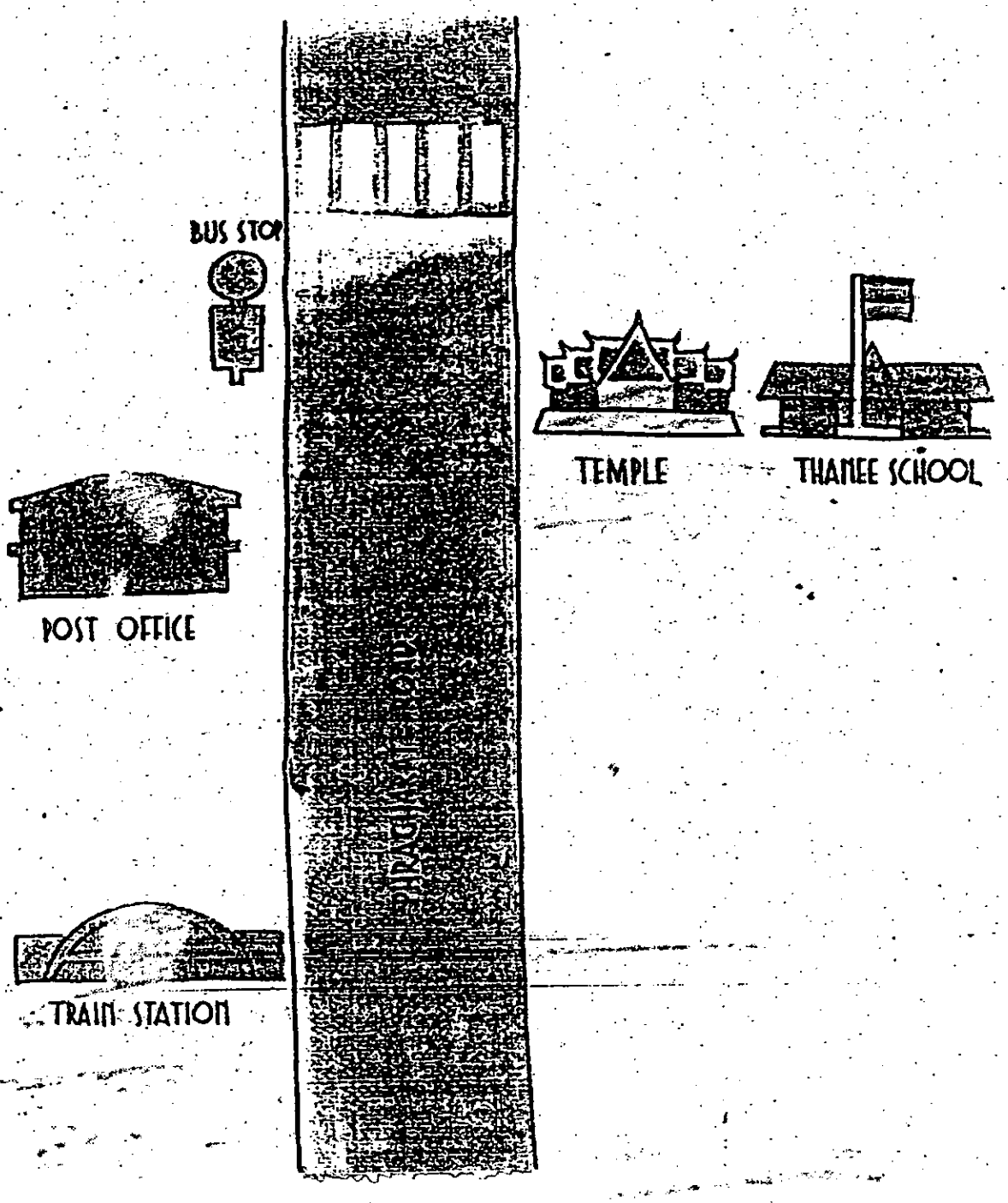

Chae : Here is the map.

9

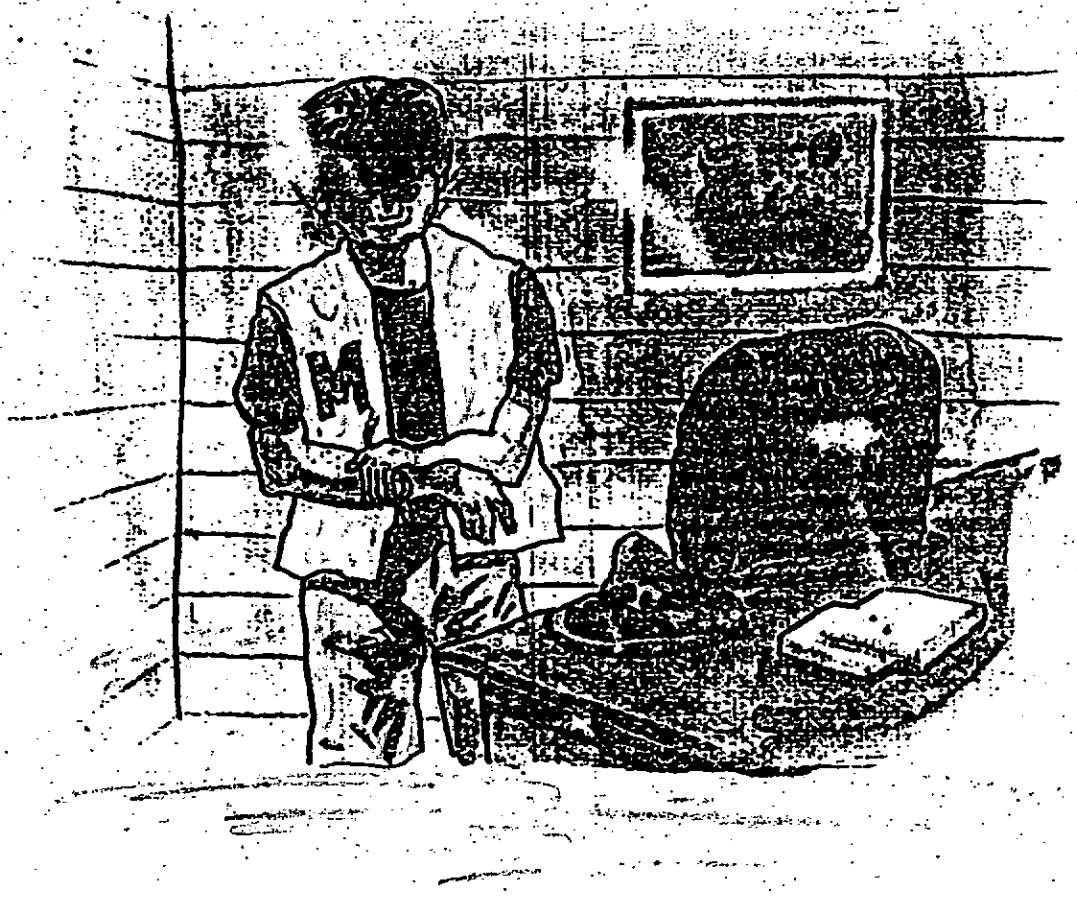

It is 7:30. Chae takes a bath, gets dressed and puts on his watch. Then he goes to the sitting room with his big bag in his right hand.

Chae : Good-bye father, mother. I will pay attention to all the lessons.

Parents: Good-bye Chae.

10

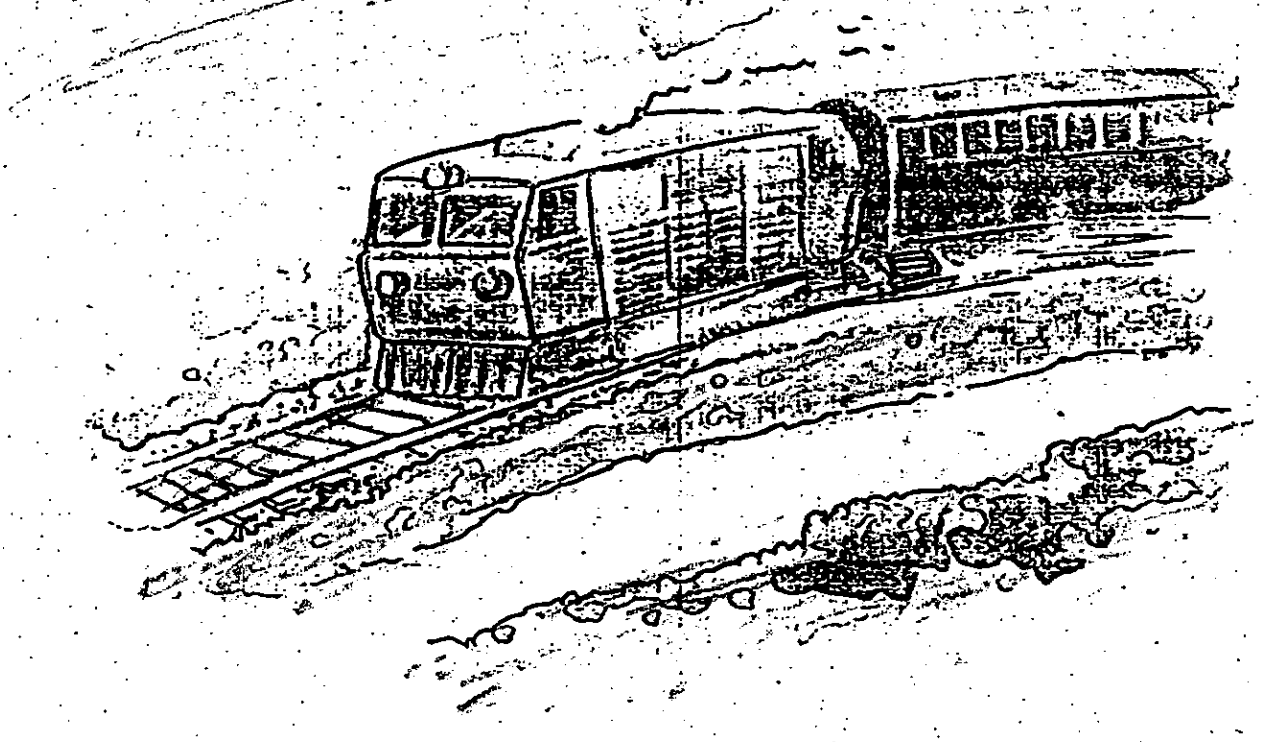

Now Chae is in the train. It begins to move. Chae sleeps all the way to Bangkok. He gets up at 5:30. He looks around. There is a long river with green fields along both sides.

11

The train arrives in Bangkok at ๖:๐๐.
Chae walks to the bus stop. He puts his right hand in his pocket. "Oh, my money!
Where is it? What can I do?
Who can help me?"

Chae sits down on a sidewalk. He wants to cry. "How can I go to the school? I don't know anybody here". Chae takes off his hat. He hits his face with the hat in anger. Suddenly, the money falls on the ground. "Ha, what a crazy boy I am".

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เล่าแสดงท่าทางประกอบด้วย ช่วยทำให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องโดยรวมของสิ่งที่ได้ฟังได้
2. นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่ได้ฟังได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok ตอนที่ 1 - 6

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูชูหนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok ชี้ภาพในเรื่องให้นักเรียนดู ครูใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความรู้เดิม เช่น

ครู : What's this ? นักเรียน : It's a ...

ขั้นสอน

ครูเล่าเรื่องตอนที่ 1 - 6 ให้นักเรียนฟัง แล้วถามเนื้อเรื่องโดยทั่วไป เช่น

- How many trees are there in front of the house ?
- How does Chae go to Bangkok ?

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถาม เพื่อให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง เช่น

- Where is the house ?
- Who is Chae ?
- What does his mother say ?
- When will Chae leave Chiang Mai ?
- How many animals are there in the house ?
- What does he say to the cat ?
- Again, please.

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

การประเมินผล

สังเกตการตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องโดยรวม และการลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังเรื่องเล่าที่ผู้เล่าแสดงท่าทางประกอบ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้
2. นักเรียนสามารถบอกพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok ตอนที่ 7 - 12

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนเล่าทบทวนเรื่อง เช่น

- Who is near the trees ?
- What is Chae's father ?

ขั้นสอน

ครูเล่าเรื่องตอนที่ 7 - 12 ให้นักเรียนฟัง แล้วถามถึงเนื้อเรื่องโดยทั่วไป เช่น

- Where is Thanee school ?
- What time does he take a bath ?

ขั้นสรุป

ครูใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่ได้ฟัง เช่น

- Who has the map ?
- What is in his right hand ?
- How are the fields ?
- Who sleeps all the way to Bangkok ?
- Does Chae know anybody in Bangkok ?

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

การประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง การเล่าถึงพฤติกรรมของตัวละคร และการลำดับเรื่อง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 3 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องจากสิ่งที่ได้ฟัง พร้อมทั้งแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเล่า เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง พูด และการระลึกได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง และสาเหตุการณ์ของเรื่องที่ได้ฟังมาแล้วได้
2. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังมาแล้วได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok ตอนที่ 1 - 6

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอ่านเรื่อง Going to Bangkok ที่เคยเล่าให้นักเรียนฟังมาแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนเรื่อง แล้วตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันสาเหตุกับเรื่องอีกครั้ง เช่น

- Would you tell me about this story ?

ขั้นสอน

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกแสดงบทบาทสมมุติ กลุ่มที่ 2 กำกับและบอกบท กลุ่มที่ 3 เป็นผู้ชมและชูตามผู้แสดง

นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม สลับกันทำหน้าที่ทั้ง 3 อย่าง กลุ่มละ 2 ตอน

ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปเรื่องตอนที่กลุ่มตนรับผิดชอบทำหน้าที่กำกับและบอกบท

ครูช่วยสรุปเรื่องที่นักเรียนสรุปไม่สมบูรณ์

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

ตัวนักเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการเล่าเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ และการแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเล่าเรื่อง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 4 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่าเรื่องที่เคยฟังมาแล้ว พร้อมทั้งแสดงบทบาทสมมุติประกอบ เป็นการเสริมทักษะการฟังและการระลึกได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เคยฟังมาแล้วได้
2. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเล่าเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok ตอนที่ 7 - 12

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอ่านเรื่อง Going to Bangkok ให้นักเรียนฟังเป็นการทบทวนเรื่อง ครูตั้งคำถามให้นักเรียนทบทวนเรื่อง เช่น

- How can Chae go to school ?

ขั้นสอน

ให้นักเรียนจัดกลุ่มเหมือนกิจกรรมที่เรียนครั้งที่แล้ว เพื่อให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติเรื่อง Going to Bangkok ตอนที่เหลือ

นักเรียนทุกกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่และแบ่งเรื่องรับผิดชอบ กลุ่มละ 2 ตอน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปเรื่องตอนที่กลุ่มตนรับผิดชอบเป็นรูปคำกับและบอกบท

ครูสรุปเรื่องทั้งเรื่อง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

ตัวนักเรียน

การประเมินผล

สังเกตความถูกต้องของการเล่าเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และการแสดงบทบาทสมมุติ

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 5 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการฝึกทักษะทางภาษา และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง Going to Bangkok เพื่อให้ครูเขียนได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องที่ครูเขียนแล้วได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น

- Where is the house ?

ขั้นสอน

- ครูนำกระดาษแผ่นใหญ่มาติดบนกระดาน แจ้งจุดประสงค์ในการเรียน
- ให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเขียนที่ประโยคใด ครูจะใช้คำถามนำเสมอ
- ขณะที่เขียน ครูจะออกเสียงคำทุกคำ และประโยค ให้นักเรียนอ่านตามบางคำ/ประโยค

- สำหรับตอนที่ 1 ของเรื่อง ครูจะเขียนตั้งแต่ต้นจนจบ ส่วนตอนอื่น ๆ ครูจะเขียนเรื่องมาตอนละประมาณครึ่งหน้า เมื่อให้นักเรียนบอกถึงตอนเหล่านั้นได้แล้ว ครูจึงนำกระดาษที่เขียนค้างไว้มาติด แล้วเขียนต่อไป

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากกระดาษแผ่นใหญ่พร้อมกัน

ให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่องที่ครูเขียนขึ้น โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องกันของเรื่องกับภาพ นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบนอกเวลาได้

สื่อการเรียน

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok กระดาษแผ่นใหญ่และสีเมจิก

การประเมินผล

สังเกตความถูกต้องของการลำดับเรื่อง การอ่านออกเสียง และการวาดภาพประกอบ

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 6 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน เขียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนเรื่อง Going to Bangkok เป็นหนังสือเล่มใหญ่ได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่อง ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องจากกระดาษแผ่นใหญ่เพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นสอน

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้าของตน
- ครูแจ้งจุดประสงค์การทำหนังสือเล่มใหญ่เพื่อเป็นของกลุ่มตนเอง
- ครูอธิบายการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเขียน เช่น ตัวอักษร การวางหน้ากระดาษ การเข้าเล่ม การวาดภาพประกอบ และการแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่ม
- ให้นักเรียนลงมือทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นสรุป

- ทุกกลุ่มนำผลงานมาแสดงหน้าชั้น เปิดแต่ละหน้าพร้อมกันแล้วช่วยกันอ่านเรื่องพร้อมกัน
- ครูช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง
- กลุ่มใดวาดภาพไม่เสร็จให้นำไปวาดนอกเวลาได้

สื่อการเรียน

กระดาษแผ่นใหญ่

เครื่องเขียน

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการเขียนเรื่อง การอ่านออกเสียง และการวาดภาพประกอบเรื่อง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 7 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมเกี่ยวกับภาษาเป็นการฝึกทักษะด้านการฟัง พูด และอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นเกมโดยใช้คำศัพท์และประโยคจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถหาคำศัพท์และประโยคที่หายไปจากเรื่องมาเทียบแทนได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

กิจกรรม

ขั้นนำ

นักเรียนอ่านเรื่องจากหนังสือเล่มใหญ่พร้อมกัน ให้นักเรียนเก็บหนังสือ

ขั้นสอน

- ครูแจ้งกติกาการเล่นเกม "หัวล้าน" โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ครูมอบคำศัพท์/แถบประโยคจากเรื่องให้กลุ่มละ 1 ชุด
- ครูปิดคำ/ประโยคในกระดาษแผ่นใหญ่ เพื่อให้นักเรียนหาคำศัพท์ หรือแถบประโยคที่กลุ่มตนมีมาเทียบแทนให้ถูกต้อง ใครตอบถูกก่อนให้ผมหัวล้านประจำกลุ่ม 1 เส้น
- สำหรับการเล่นครั้งแรกใช้การโยนเหรียญ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์/แถบประโยคที่ใช้ในการเล่นเกม

สื่อการเรียน

หนังสือเล่มใหญ่

กระดานแผ่นใหญ่

บัตรคำศัพท์/แถบประโยค

การประเมินผล

ความถูกต้องของการหาคำศัพท์/แถบประโยคมาเทียบแทน

การอ่านออกเสียง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 8 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนคำบอกเป็นการฝึกทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์และประโยคจากแบบฝึกหัดเขียนคำบอกได้
2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์และประโยคจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง Going to Bangkok

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากกระดานแผ่นใหญ่ เพื่อทบทวน

ขั้นสอน

ครูแจ้งให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเขียนคำบอก

ครูบอกคำบอก คำ/ประโยคละ 3 ครั้ง ให้นักเรียนทุกคน 1 ครั้ง

นักเรียนเขียนคำบอกทั้ง ๆ ไปแก่

opposite, behind, in front of, around, health center, police station, post office, feed the animals, water the plants, a bus stop, What can I do ? I will be in Bangkok for three weeks. Who can help me ?

ขั้นสรุป

นักเรียนอ่านคำและประโยคที่ใช้ในการเขียนคำบอก จากแผ่นชาร์ทเฉลย พร้อมทั้งแก้ไขคำที่เขียนผิด

สื่อการเรียน

กระดาษแผ่นใหญ่
แผ่นชาร์ทเฉลย

การประเมินผล

ความถูกต้องของผลงาน
การอ่านออกเสียง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 9 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมเกี่ยวกับภาษาเป็นการส่งเสริมการใช้ทักษะทางภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นเกมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษได้
2. นักเรียนสามารถเล่นเกมเชี่ยมชีทำนายอาชีพได้

เนื้อหา

เกมเชี่ยมชีทำนายอาชีพ

อุปกรณ์

1. ตัว 10 อันพร้อมหมายเลขตั้งแต่ 1 - 10
2. ใบเชี่ยมชีอาชีพต่าง ๆ 10 อาชีพ พร้อมภาพด้านหลัง คือ

a doctor, a postman, a salesman, a musician, a dentist, a cleaner, an artist, a teacher, a pupil, a policeman

3. ซองบอกสถานที่ทำงานจำนวน 10 ซอง โดยมีหมายเลขจากซอง (1) กำกับอยู่ด้วย คือ You work at a post office. You work at a health center. You work at a music school. You work at a police station. You study at a school. You work at Care and Clean. You work at a dental clinic. You work at a studio. You work at a school. You drive from town to town.

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องจากหนังสือเล่มใหญ่พร้อมกัน

ขั้นสอน

ครูแจ้งกติกาการเล่นเกมเชื่อมชีพำนายอาชีพ อุปกรณ์และวิธีการเล่น ดังนี้

- นักเรียนเขย่าติ๋ว ได้หมายเลขแล้วคิมตัวไว้ที่เดิม
- นักเรียนมารับใบเชื่อมชีตามหมายเลขติ๋วที่ตนจับได้
- นักเรียนอ่านอาชีพให้เพื่อนฟัง เช่น ได้บัตร a teacher

  นักเรียนต้องบอกเพื่อน ๆ ว่า I'm going to be a teacher.
- นักเรียนไปฟังคำทำนายสถานที่ทำงาน โดยให้นักเรียนแต่งตัวเป็นแม่มด 1 คน หยิบของบอกสถานที่ทำงานจากโถแก้วตามหมายเลขในข้อ (1) แล้วประกาศให้เพื่อนฟัง เช่น You work at a school. แล้วหันให้เพื่อน ๆ ดู

  นักเรียนทุกคนแสดงความยินดีต่อเพื่อน "Cheers"

ขั้นสรุป

ครูส่งใบเชื่อมชีให้นักเรียนอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง จากนั้นให้หันภาพให้นักเรียนอื่น ๆ ดู แล้วหาย สถานที่ทำงาน

สื่อการเรียน

หนังสือเล่มใหญ่

เกมเชื่อมชีทำนายอนาคต

การประเมินผล

การอ่านออกเสียง

ความถูกต้องของการเล่นเกม

HOW TO MAKE A HAT

WRITTEN BY SOMKHUAN GAITTHONG

ILLUSTRATED BY PHEE

Do you have these things.

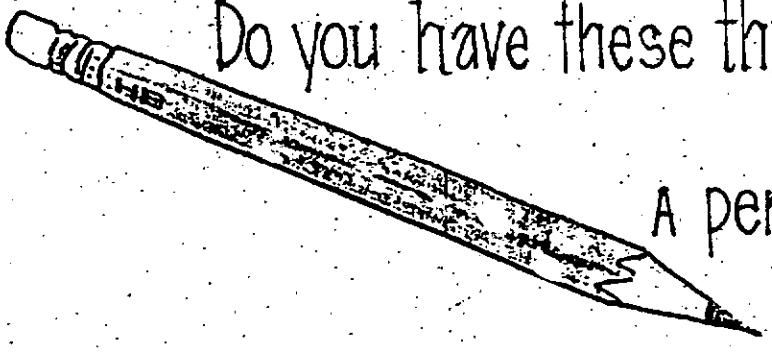

A pencil.

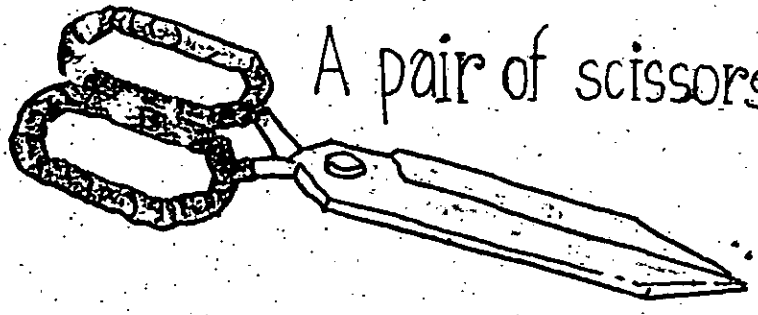

A pair of scissors.

Some colored paper.

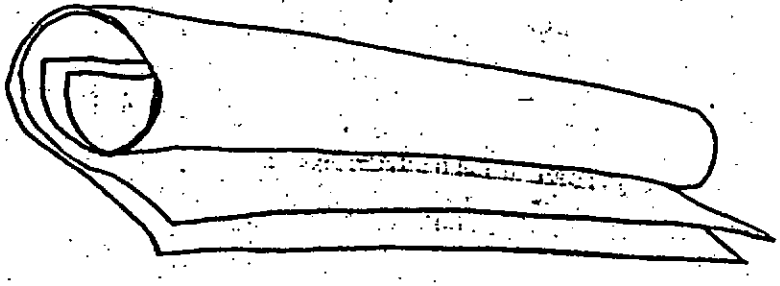

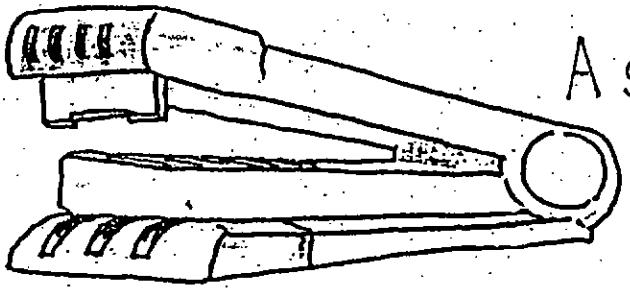

A stapler.

Please check them. Then follow these steps.

2.

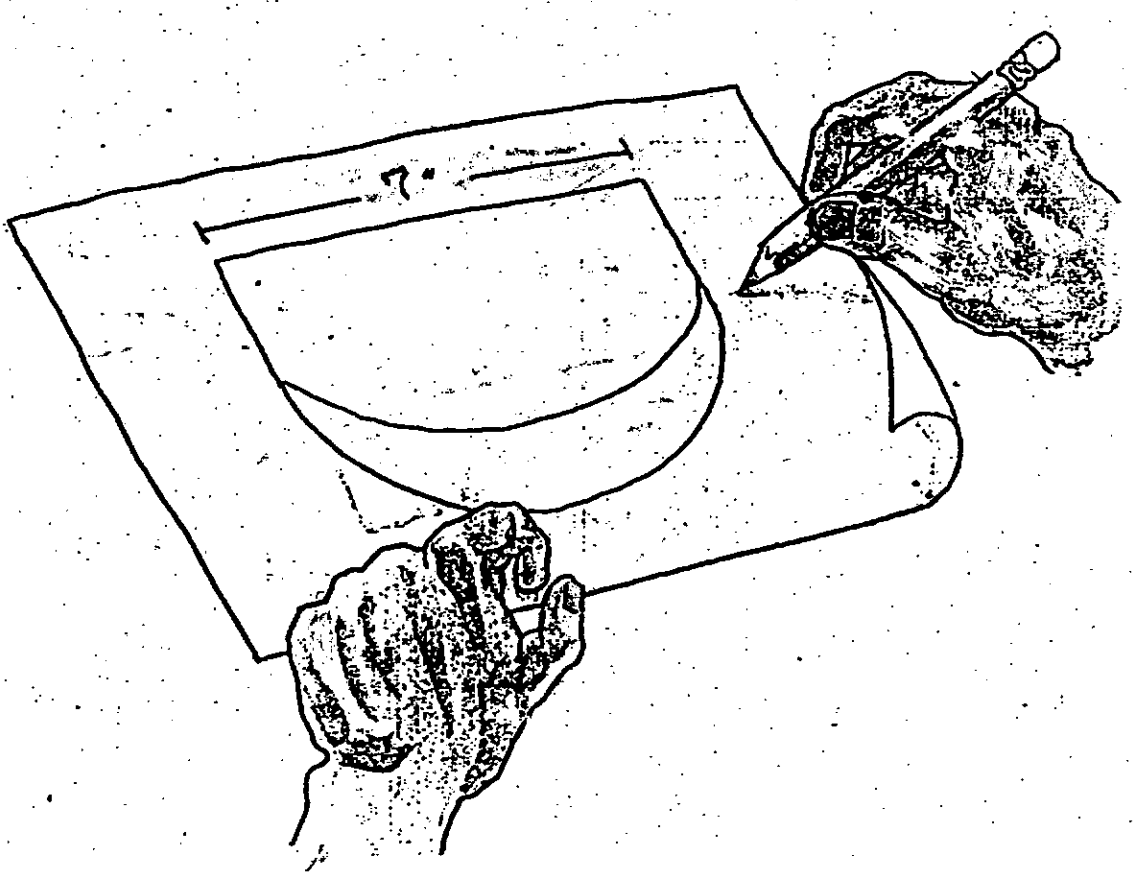

Step 1 : Draw a 7" long design on a piece of colored paper like this.

3

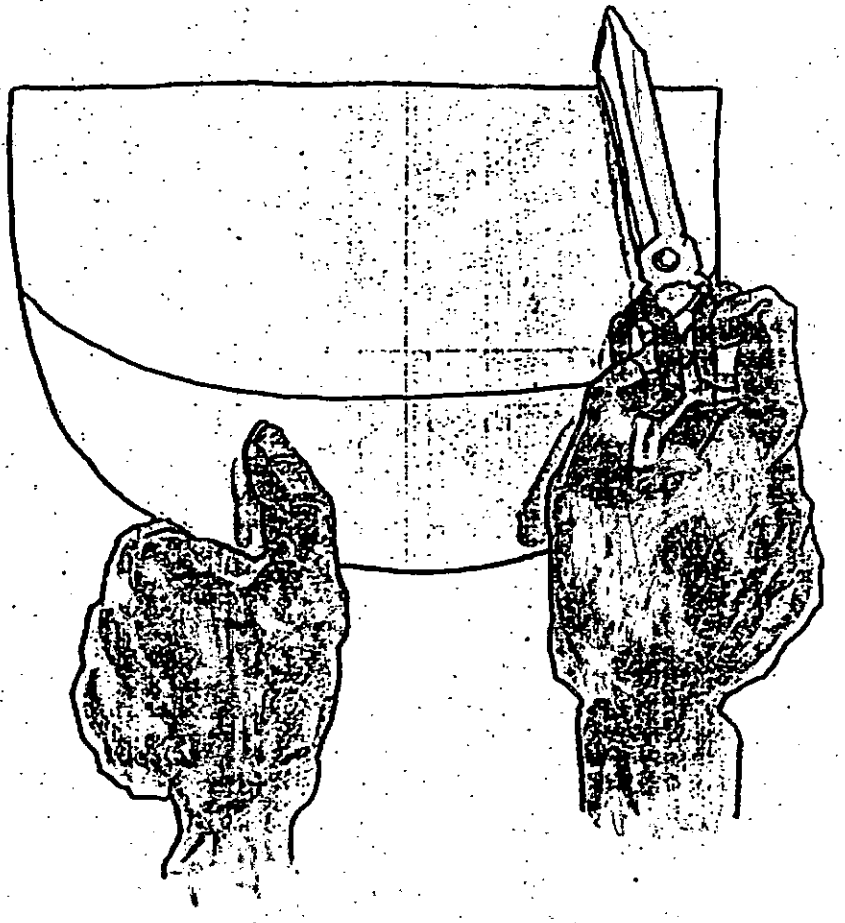

Step 2: Cut out the design with the scissors.

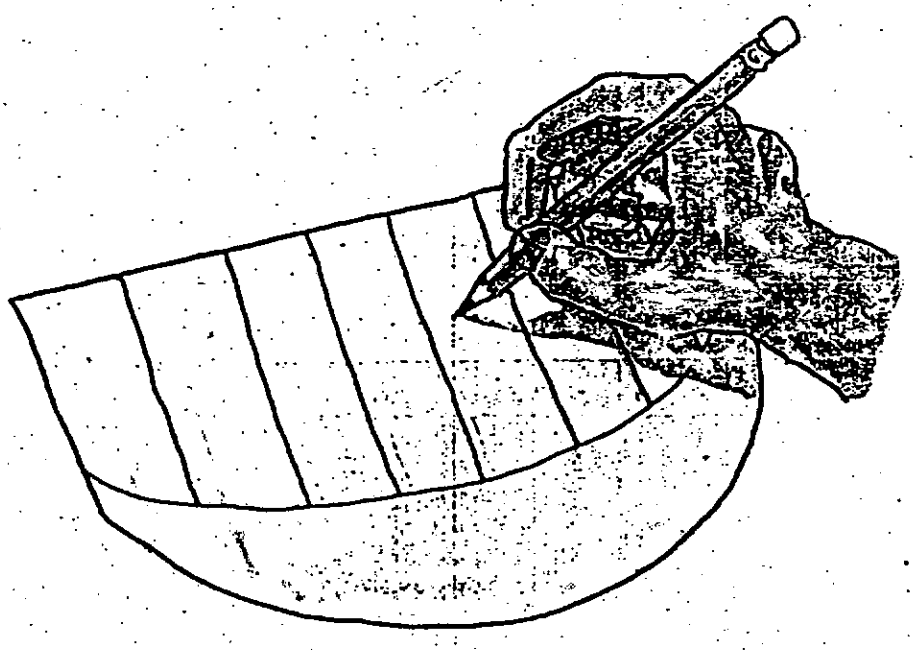

Step 3: Draw 7 lines on the design as shown.

5

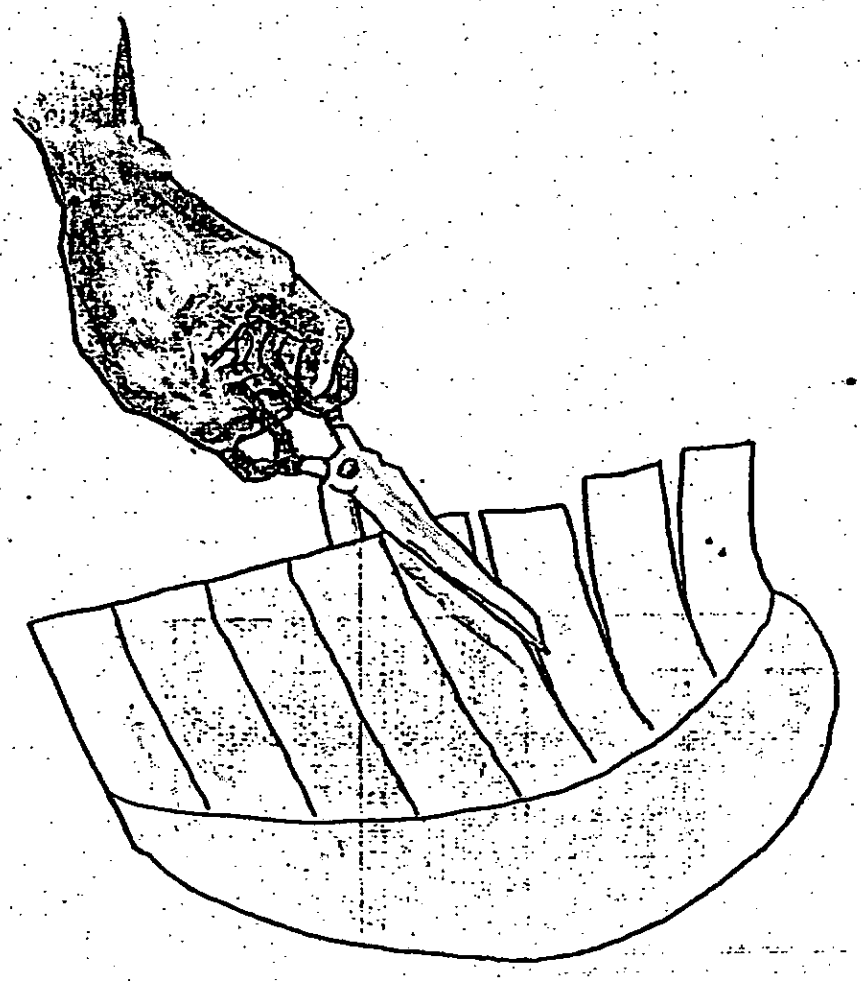

Step 4: Cut the 7 lines with the scissors carefully.
Now the design has 8 pieces.

6

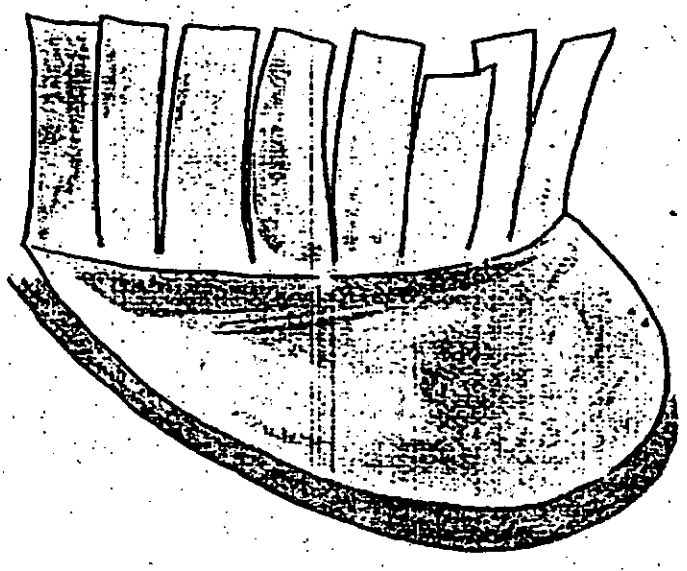

Step 5: Fold the 8 pieces over the bottom of the design.

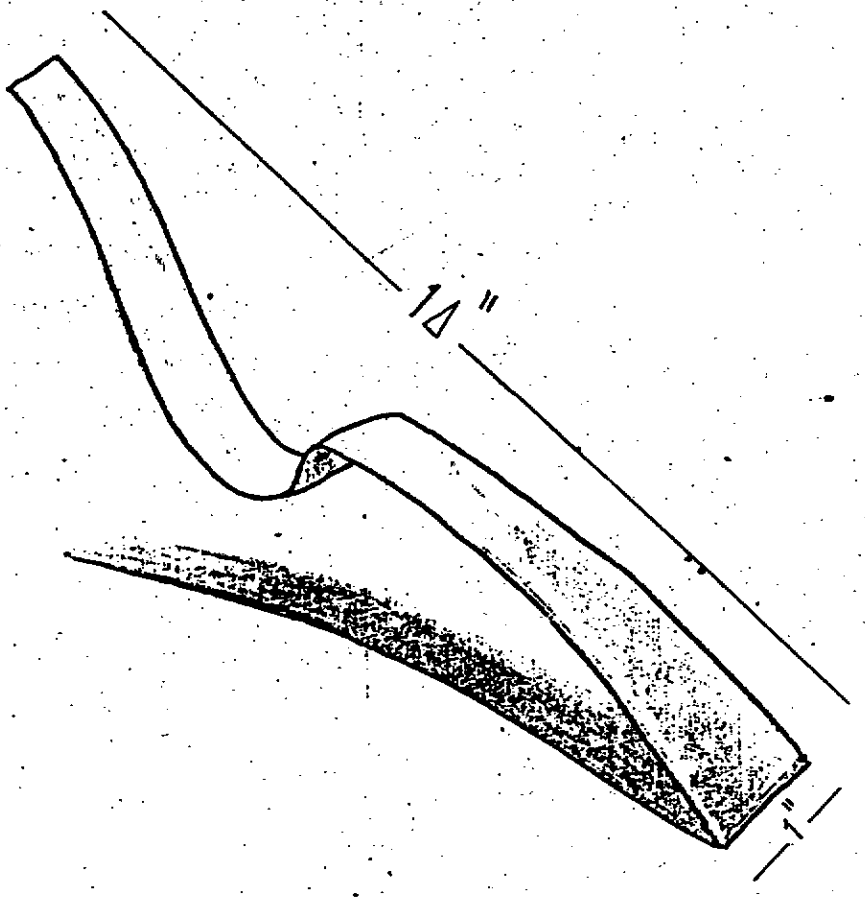

Step 6: Cut another piece of paper 14" long and 1" wide.

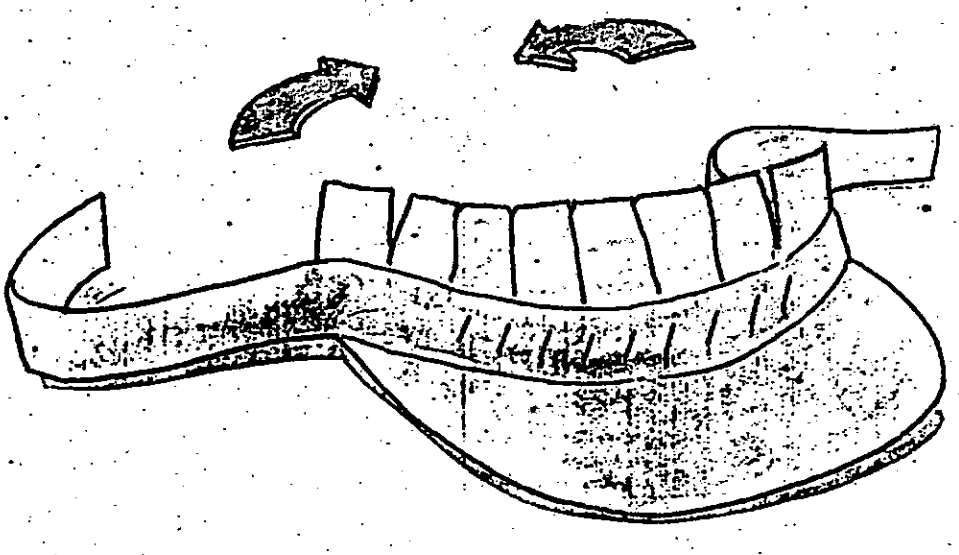

Step 7 : Staple the 14" long paper on the middle of the 8 piece design as shown.

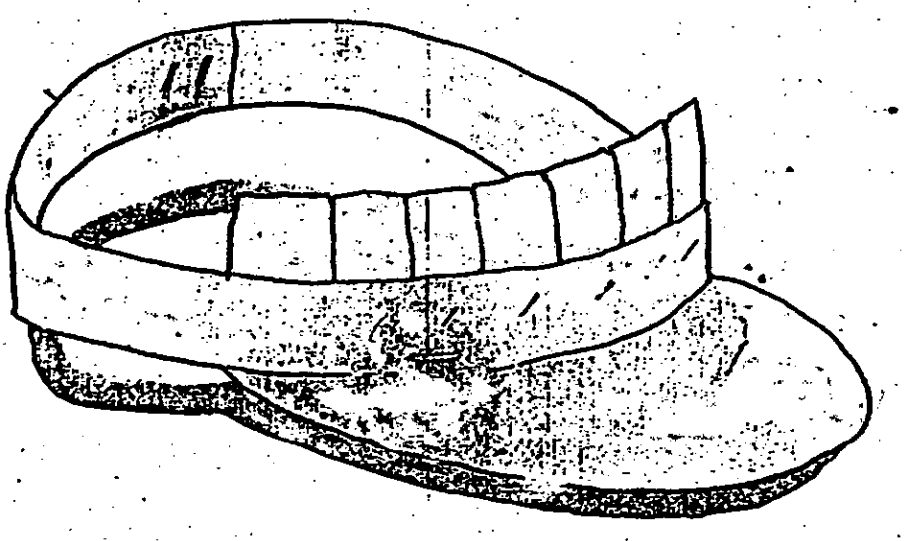

Step 8: Staple the two ends of the long paper together. Then put your new hat on your head.

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟัง และพูดเกี่ยวกับการประดิษฐ์สิ่งของ ช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการประดิษฐ์ได้
2. นักเรียนสามารถบอกถึงวิธีการประดิษฐ์ได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง How to Make a Hat

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูชูหนังสือเรื่อง How to Make a Hat ให้นักเรียนดู

ครูตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความรู้เดิม เช่น

ครู : Who is this ? นักเรียน : He is a _____.

ขั้นสอน

1. ครูแนะนำวัสดุที่ใช้ในการประดิษฐ์หมวก โดยครูชูวัสดุนั้น แล้วพูด 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนพูดตาม เช่น

ครู : This is a pencil.

2. ครูพูดพร้อมทั้งสาธิตการทำผมวกตามขั้นตอน เช่น

Step 1 Draw a 7" long design on a piece of colored paper....

" 8 Staple the two ends of the long paper together.

Then put your new hat on your head.

ครูถามทวนขั้นตอนการทำ โดยที่นักเรียนไม่เคยชินกับภาษาที่เป็นคำสั่ง ขั้นตอนอาจจะพูดมาเป็นภาษาไทยปนอังกฤษ ครูจะพูดซ้ำเป็นภาษาอังกฤษที่ถูกต้องสม่ำเสมอ

ขั้นสรุป

ครูสรุปเกี่ยวกับอุปกรณ์และวิธีการประดิษฐ์หมวก เช่น

- You should have a pencil, a pair of scissors...

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน ดินสอ กรรไกร กระดาษสี และที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ การตอบเกี่ยวกับอุปกรณ์และขั้นตอนการประดิษฐ์โดยทั่วไป

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การพูดจากสิ่งที่ได้เห็นได้ฟังพร้อมทั้งได้ลงมือปฏิบัติ ช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่า ลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์หมวกได้
2. นักเรียนสามารถประดิษฐ์หมวกเป็นของตนเองได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง How to Make a Hat

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับการทำหมวกเพื่อเป็นการทบทวนโดยทั่วไป เช่น

- Please tell me how to make a hat ?
- What things should we have ?

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนลำดับเรื่อง สนทนาเกี่ยวกับวัสดุ และวิธีการประดิษฐ์หมวก ครูจะใช้คำถามนำเสมอ เช่น
   - What's next หรือ Then.

หลังจากนักเรียนลำดับวิธีการ หรือขั้นตอนในการทำถูกต้องแล้ว ให้นักเรียนดูซ้ำตามครูอีกครั้ง

2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน ลงมือประดิษฐ์หมวกเป็นของตนเอง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการทำหมวก

ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไขหรือดัดแปลงเพิ่มเติมสิ่งประดิษฐ์ตามความเหมาะสม

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน ดินสอ กรรไกร กระดาษสีและที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการเล่าขั้นตอนและวิธีการประดิษฐ์หมวก

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 3 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการส่งเสริมทักษะทางภาษา และปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์หมวกเพื่อให้ครูเขียนลงกระดาษแผ่นใหญ่ได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องได้สอดคล้องกับขั้นตอน

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง How to Make a Hat

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนเล่าถึงขั้นตอนการทำหมวก เช่น

- What do you do first ?

- Then, what's next ?

ขั้นสอน

- ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า ครูและนักเรียนจะช่วยกันเขียนเรื่อง How to Make a Hat ลงบนกระดานแผ่นใหญ่ นักเรียนเป็นผู้บอกให้ครูเขียน เรื่องที่จะเขียนจึงเป็นเรื่องของนักเรียนเอง
- ครูจะใช้คำถามนำเสมอ เช่น
- What should you have for making a hat ?
- What is about step 1
- Then, what's next ?
- ครูจะออกเสียงคำทุกคำ ให้นักเรียนอ่านบางคำ/ประโยค

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน
ให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่อง โดยให้รับผิดชอบเป็นกลุ่ม
หรือให้นำไปวาดนอกเวลา

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน
กระดานแผ่นใหญ่ และเครื่องเขียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการบอกขั้นตอนการประดิษฐ์ และการอ่านออกเสียง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 4 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นกลุ่ม ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษา และเป็นการฝึกความรับผิดชอบ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นของกลุ่มได้
2. นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง How to Make a Hat

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนทุกคน อ่านเรื่องจากกระดาษแผ่นใหญ่ตามครู เพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นสอน

- ครูแจ้งนักเรียนเกี่ยวกับการทำหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่ม เช่น ขนาดตัวอักษรการวาดภาพประกอบ การเขียนชื่อสมาชิก อุปกรณ์ และการแบ่งหน้าที่
- แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ทุกกลุ่มเลือกหัวหน้า 1 คน
- นักเรียนลงมือทำงาน
- ครูคอยกำกับดูแล เกี่ยวกับการแบ่งหน้าที่ ความเรียบร้อยและระเบียบวินัยส่วนรวม

ขั้นสรุป

นักเรียนทุกกลุ่มนำผลงานมาแสดงหน้าชั้นเรียน เปิดแต่ละหน้า แล้วอ่านเรื่องพร้อมกัน

สื่อการเรียน

กระดาษแผ่นใหญ่

อุปกรณ์การเขียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องและความสะอาดเรียบร้อยของงาน

ความถูกต้องของการอ่าน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 5 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับภาษาที่เรียนมาแล้ว ช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถหาคำศัพท์และประโยคที่หายไปจากเรื่องมาเทียบแทนได้
2. นักเรียนสามารถเขียนคำบอกจากเรื่องที่เรียนมาแล้วได้

เนื้อหา

หนังสือเรียนเรื่อง How to Make a Hat

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องจากหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่ม เพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แจกบัตรคำและแถบประโยคให้กลุ่มละ 1 ชุด ครูปิดคำ/ประโยค บนกระดานแผ่นใหญ่ ให้นักเรียนหาบัตรคำหรือแถบประโยคมาเทียบแทนให้ถูกต้อง

2. ครูแจ้งให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเขียนคำบอก ครูจะบอกคำบอกตอนละ 3 ครั้ง ให้นักเรียนซูดตาม 1 ครั้ง ดังนี้

- A pair of scissors.
- Draw 7 lines/on the design/as shown.
- Fold the 8 pieces/over the bottom.
- Put your new hat/on your head.

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันอ่านคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการเทียบแทนและคำบอก

นักเรียนตรวจคำบอกจากแผ่นชาร์ทเฉลย ใครทำผิดให้แก้แล้วนำมาส่ง

สื่อการเรียน

กระดาษแผ่นใหญ่ หนังสือเล่มใหญ่ บัตรคำและแถบประโยค และอุปกรณ์การเขียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการทำกิจกรรมและการอ่านออกเสียง

โครงสร้างการสอนกลุ่มควบคุม

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เวลา 66 คาบ ๆ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

การฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่สามารถฝึกให้กับนักเรียนได้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์ทั่วไป เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวสะกดและการออกเสียง
3. เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้โครงสร้าง และประโยคในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ตามระดับชั้น
4. เพื่อให้เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับระดับชั้น
5. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์ ได้แก่

address, bank, docter, health center, hospital, house policeman, police station, postman, post office, river, road, temple, train station, art, breakfast, clock, dinner, evening, lunch, math, music o'clock, science, time, watch, live, arrive, begin, clean, feed the animals, get up, help, study, take a bath, water the plants, from _____ to _____.

2. โครงสร้าง ได้แก่

2.1 การใช้ Preposition ต่าง ๆ คือ

in, on, at, near, next to, in front of, behind, opposite

2.2 ถามและบอกเรื่องวัน/เวลา/กิจวัตรประจำวัน

2.3 การอ่านเวลาเข้า ออก ของการเดินรถ

2.4 หนังสือเรียน ของกรมวิชาการ จำนวน 3 เล่ม คือ

1. หนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III
2. หนังสือเรียน English Is Fun Book III
3. Practice Book for English Is Fun (Book III)

<u>กิจกรรม</u>

กิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุม จัดตามขั้นตอนการสอนในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 ดำเนินการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยการชูดเร้าใจ สนทนา ซักถามจากรูปภาพ หรือสถานการณ์ วัสดุต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม โดยใช้คำถาม

Wh - Questions

Yes/No - Questions

ขั้นที่ 3 เสนอบทเรียนใหม่ ครูอ่านให้ฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 4 อ่าน สะกด และคัด โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ และบัตรภาพ หรือให้อ่านออกเสียงแล้วคัดลงสมุด

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนฝึกเติมคำถาม-ตอบ หาความหมายตรงกับภาพ หรือเล่นเกม

ขั้นที่ 6 อ่านในใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง หรือแสดงบทบาทสมมุติประกอบ

ขั้นที่ 7 ประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตจากการอ่าน การร่วมกิจกรรมทางภาษา และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

สื่อการเรียน

1. ของจริง เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ดินสอ ไม้บรรทัด ฯลฯ
2. บัตรภาพ และบัตรคำ
3. ชาร์ทเพลง เทปเพลง และแบบฝึกหัด
4. หนังสือแบบเรียน และหนังสือแบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม และความสนใจ
2. ตรวจผลงานตามสภาพปฏิบัติ
3. ทดสอบด้วยวาจา และการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่าน สะกด เขียนและพูดเลียนแบบ เป็นการส่งเสริมทักษะทางด้านภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องทั้งในการพูด และการเขียน
2. ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ พูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้

เนื้อหา

บัตรภาพ หมายเลข 49 - 54

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูแนะนำเนื้อหาในบทเรียนใหม่ว่า เกี่ยวข้องกับเรื่องบุพบทและแผนผังของสถานที่ต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวนักเรียน

ขั้นสอน

1. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยใช้บัตรภาพให้นักเรียนดูบัตรภาพ เพื่อให้นักเรียนฉามครู เช่น

นักเรียน : What's this ?

ครู : It's a hospital. Read this. Spell it. Write it.

2. สมมุติห้องเรียนเป็นเมือง ให้นักเรียนนำบัตรภาพไปวางในที่ต่าง ๆ ครูให้ตัวอย่างการถาม ตอบ เช่น

A : Where's the _____ ? B : It's over there.

A : Where're you going ? B : I'm going to the hospital.

C : Where's B going ? A : To the hospital.

3. ครูสอนความหมายของคำ near, next to, in front of และ behind ครูให้ตัวอย่าง เช่น

- A is sitting next to B. A is sitting near D.

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบตามตัวอย่าง

ให้นักเรียนอ่านบทสั้น ๆ ดูด -A แล้วคัดมาเป็นการบ้าน

สื่อการเรียน

บัตรภาพ

การประเมินผล

สังเกตจากการถาม-ตอบ และการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การถามตอบโดยใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ช่วยทำให้ใช้ภาษาได้แม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ พูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้
2. ใช้คำถามที่เกี่ยวกับสถานที่ โดยใช้คำในบทเรียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

บัตรภาพ หมายเลข 55 - 60

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนทบทวนการถาม-ตอบ เกี่ยวกับสถานที่ เช่น

ครู : Where're you going ?

นักเรียน : I'm going to the hospital.

ครู : Jim is sitting behind Sim.

ขั้นสอน

1. ครูเขียนแผนผังง่าย ๆ บนกระดาน ชี้ให้นักเรียนดู

Kanya's Food Shop, Dee Coffee Shop และ Malee's house.

ให้นักเรียนเดาความหมายของคำจนถูกต้อง แล้วให้ตอบคำถามจากแผนผัง เช่น

ครู : Where's Kanya Food Shop ?

นักเรียน : It's next to the temple.

2. ให้นักเรียนเลือกบัตรภาพเกี่ยวกับสถานที่มาวางบนโต๊ะ

ครูออกคำสั่งให้นักเรียนวางบัตรภาพในลักษณะแผนผัง เช่น

- The bus station is behind the temple.

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านบทพัง พูด -B แล้วคัดมาเป็นการบ้าน

ครูตรวจแก้ไขการวางแผนผัง

สื่อการเรียน

บัตรภาพ

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการตอบคำถามและการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 3 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนหาคำเพื่อใช้ในการเขียนได้รวดเร็ว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ พูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้
2. สามารถกรอกแบบฟอร์มเกี่ยวกับที่อยู่ได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนวางบัตรภาพเป็นแผนผังเพื่อเป็นการทบทวน เช่น

ครู : The bus station is behind the temple.

The bank is near the bus station.

ขั้นสอน

1. ครูสอนเรื่องเกี่ยวกับที่อยู่ โดยใช้ที่อยู่ของสุรางค์ เช่น

ครู : Surang's house is { in front of / next to } ____.

Surang lives in front of ____.

หรือ ตอบว่า อยู่ใกล้กับบ้านของใคร เช่น

ครู : Where do you live ? I live near ____'s house.

2. ครูสอนเกี่ยวกับเลขที่บ้าน เช่น ที่อยู่ของครูจากหนังสือคู่มือครู

Address : 63 Rim Nam Road, Bangkok.

ครูให้ตัวอย่าง เช่น

ครู : What's your address ?

นักเรียน : _____.

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่

ให้นักเรียนเขียนรายงานเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเอง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการถาม-ตอบ และการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 4 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การใช้คำศัพท์ที่นักเรียนเรียนมาแล้ว มาเล่นเกมเป็นการส่งเสริมทักษะทางภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้อง ทั้งในการพูดและการเขียน
2. สามารถกรอกแบบฟอร์มเกี่ยวกับที่อยู่ได้

เนื้อหา

บัตรภาพ หมายเลข 61 - 63

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับที่อยู่เพื่อเป็นการทบทวน เช่น

ครู : Where do you live ?

นักเรียน : I live in Amphoe _____.

นักเรียน : I live at _____.

ขั้นสอน

1. ครูสอนคำศัพท์ใหม่ โดยใช้บัตรภาพ เช่น บัตรภาพบุรุษไปรษณีย์

นักเรียน : Who's this ?

ครู : He is a postman. Read this. Spell it. Write it.

2. ครูสอนคำเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน เช่น

A ชูบัตรภาพ a doctor ขึ้น

B : What work does the man do ?

A : He is a doctor.

3. ครูเขียนชื่อ จังหวัด อำเภอ ถนน ให้นักเรียนลอกใส่กระดาษแผ่นเล็ก ๆ แล้วผลัดกันจับ เพื่อใช้คำ in, on และ at เช่น

- Where do you live ?

เจ้าของสลาก Bangkok : I live in Bangkok.

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบ และเขียนรายงานเกี่ยวกับที่อยู่ของเพื่อน

สื่อการเรียน

บัตรภาพ

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการถาม-ตอบ และการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 5 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การใช้คำบุพบทที่เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนช่วยให้ใช้ภาษาได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ใช้ประโยคได้ถูกต้อง ทั้งสามารถใช้กริยาและประธานให้สอดคล้องกัน
2. ใช้คำถามตอบเกี่ยวกับสถานที่ โดยใช้คำในบทเรียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

เพลง In Front of My House

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับอาชีพ เพื่อเป็นการทบทวน

ครูชูบัตรภาพ a postman

ครู : What werk does the man do ?

นักเรียน : He is a postman.

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนประจำกลุ่ม แล้วตั้งคำถาม 2 คำถาม คือ

   - Where do you live ? และ What's your address ?

   ตัวอย่าง A : Where does Jim live ?

   B : Behind the police station.

   A : What is his address ?

   B : _____.

2. ครูและนักเรียนช่วยกันร้องเพลง In Front of My House ตามเทป

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของเพื่อน แล้วเขียนรายงาน ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของเพลง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน และเทปเพลง

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการถาม-ตอบ การร้องเพลง และการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 6 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่อง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ใช้ประโยคได้ถูกต้องทั้งสามารถใช้ประโยคและกริยาให้สอดคล้องกัน
2. อ่าน และทำแผนผัง พร้อมทั้งเขียนอธิบายได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

เกมความจำ

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูถามถึงที่อยู่นักเรียนเพื่อเป็นการทบทวน เช่น

- Where do you live ?

- What is your address ?

ขั้นสอน

1. เกมความจำ แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 - 8 คน เขียนที่อยู่ของคนใส่กระดาษ อ่านให้เพื่อฟัง ม้วนกระดาษแล้วคลี่คลับ ผู้ที่จับบัตรให้ตั้งคำถามต่อเพื่อน เช่น จับได้สลาก

I live near the post office. ต้องตั้งคำถามว่า

Who lives near the post office?

2. ให้นักเรียนอ่านเรื่องหน้า 40 - 41 ให้นักเรียนปรึกษากัน ให้นักเรียนใส่หมายเลขลงในแผนผัง

3. ให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องใหม่อีกครั้ง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน

เกมความจำ

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการร่วมกิจกรรม และการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 7 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมและการอ่านเรื่องเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ใช้ประโยคได้ถูกต้องทั้งสามารถใช้ประธานและกริยาให้สอดคล้องกัน
2. อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจ เล่าเรื่องและตอบคำถามได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

เกมทายคำถาม

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักเรียนอ่านทบทวนเนื้อเรื่อง หน้า 40 - 41

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำ same, around, first, opposite และ last

2. เกมทายคำถาม โดยใช้บัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพ 6 บัตร คว่ำหน้าไว้กลางโต๊ะของกลุ่ม นักเรียนผลัดกันหยิบบัตรภาพ แล้วถามเพื่อน เช่น

A : Who am I ?

B : Do you work in a school ?

A : No.

นักเรียนจะถามกันได้ไม่เกิน 6 ครั้งในแต่ละบัตร เมื่อตอบถูกแล้ว ให้สับบัตรใหม่

3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องหน้า 40 - 41 ตามครู

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำที่กำหนดให้

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน และเกมทายคำถาม

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการอ่าน การบอกความหมายของคำ และการเล่นเกม

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 8 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่อง แล้วทำแบบฝึกหัดจากการอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจ เล่าเรื่องและตอบคำถามได้
2. อ่านเรื่องแล้วทำแบบฝึกหัด พร้อมทั้งเขียนอธิบายเรื่องได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

หนังสือแบบฝึกหัด Practice Book for English Is Fun (Book III)

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูอ่านออกเสียงเนื้อหา หน้า 40 - 41 ให้นักเรียนอ่านตาม เพื่อทบทวน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจอีกครั้ง แล้วเขียนคำถาม-ตอบ 2 แบบ ตามแบบฝึกหัดในข้อ 2 เช่น

- Where is the market ?

- It is in front of the train station.

ให้นักเรียนอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

2. ให้นักเรียนดูแผนผังจากเรื่องที่อ่าน

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างตามแบบฝึกหัด ในหนังสือแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัด และคำถาม-ตอบ

ครูแก้ไขข้อที่นักเรียนทำผิด

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน

หนังสือแบบฝึกหัด

การประเมินผล

สังเกตความถูกต้องของการอ่าน การถาม-ตอบ และการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 9 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านและทำแผนผัง พร้อมทั้งเขียนอธิบายได้
2. อ่านในใจแล้วมีความเข้าใจ เล่าเรื่องและตอบคำถามได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

เพลง In front of My House

หนังสือแบบฝึกหัด Practice Book for English Is Fun (Book III)

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนทบทวนการใช้คำถาม-ตอบเกี่ยวกับสถานที่ เช่น

ครู : Where is the market ?

นักเรียน : It is behind the temple.

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนเขียนที่อยู่ของบุคคลต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน โดยทำงานเป็นกลุ่ม
2. ให้นักเรียนสร้างแผนผังเมืองสมมุติของตน แล้วเขียนอธิบายประมาณ 5 ประโยค
3. นักเรียนและครูช่วยกันร้องเพลง In front of My House

ขั้นสรุป

แต่ละกลุ่มนำผลงานการเขียนที่อยู่ แผนผังและคำอธิบายมาเสนอหน้าชั้นเรียน ครูช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของเพลง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน

หนังสือแบบฝึกหัด และเทปเพลง

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ การเขียนแผนผังและการเขียนบรรยายประกอบแผนผัง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 10 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การกรอกแบบฟอร์มเกี่ยวกับที่อยู่ของคน ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้คล่องขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้อง ทั้งในการพูดและการเขียน
2. สามารถกรอกแบบฟอร์มเกี่ยวกับที่อยู่ได้

เนื้อหา

หนังสือแบบฝึกหัด Practice Book for English Is Fun (Book III)

เกมหกคำถาม

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนทบทวนการเล่นเกมหกคำถาม เช่น

- Do you work in _____ ?

ให้นักเรียนตอบเป็นสถานที่

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรประจำตัวของเพื่อน มีหมายเลขและ/ใช้คำ slash เช่น 22/3 twenty-two slash three.

2. ให้นักเรียนกรอกเลขประจำตัวของตนเองลงในบัตรหมายเลข 4 ในหนังสือแบบฝึกหัด

3. นักเรียนอธิบายที่อยู่ของมานีและอุดม พร้อมทั้งเขียนอธิบายที่อยู่ของตนเอง เช่น I live at _____ .

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาอ่านที่อยู่และหมายเลขประจำตัวของกลุ่มตน

สื่อการเรียน

หนังสือแบบฝึกหัด

เกมหกคำถาม

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการอ่าน และการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 11 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การพูดและเขียนคำที่เรียนมาแล้ว ทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้คล่องขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน
2. ฟังและเขียนตามคำบอกได้

เนื้อหา

บัตรภาพ หมายเลข 49 - 60

เพลง In Front of My House

แบบฝึกหัดจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III หน้า 136

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูชูบัตรภาพ ใช้คำถาม ให้นักเรียนตอบ เช่น

ครู : What's this ?

นักเรียน : It's a _____.

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์สำหรับการเขียนคำบอก

   ครูเขียนชื่อ Tawit บนกระดานดำ

   ครูบอกคำบอกจนจบ แล้วให้นักเรียนช่วยกันตรวจแก้ไข

2. ให้นักเรียนวาดแผนผังประกอบคำบอก

3. ครูและนักเรียนช่วยกันร้องเพลง In Front of My House

ขั้นสรุป

ครูวาดภาพแผนผังประกอบคำบอก ชี้แจงข้อบกพร่อง

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาของเพลง In Front of My House

สื่อการเรียน

บัตรภาพ แบบฝึกหัดและเทปเพลง

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการอ่านจากบัตรภาพ และการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 1 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การถาม ตอบ เกี่ยวกับเวลา ช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน
2. ถามและบอกวันเวลา ได้ทั้งในการพูดและการเขียน

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III.

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูทบทวนการถาม-ตอบ เกี่ยวกับวัน เช่น

ครู : How many days are there is a week ?

นักเรียน : Seven days.

ครู : What are they ?

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนตัดกระดาษแข็งเพื่อทำนาฬิกา

ให้นักเรียนหัดนับ one-sixty และการนับทีละ 5 คือ five-ten-... sixty จากนั้นครูชี้แจงการนับเวลาในภาษาอังกฤษจะนับรอบ 12 ชั่วโมง โดยนับตามตัวเลขที่หน้าปัดนาฬิกา แล้วต่อด้วยคำ in the morning, in the afternoon และ in the evening

ครูให้ตัวอย่างคำถาม เช่น

ครู : What time is it ?

นักเรียน : It's 2 o'clock.

2. ครูให้นักเรียนหัดตอบเวลาที่เป็นเศษ เช่น 2 : 15 ต้องตอบว่า

It's two-fifteen.

ขั้นสรุป

นักเรียนอ่านบท ฟัง - พูด A พร้อมทั้งตัดมาเป็นการบ้าน

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน และกระดาษแข็ง

การประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถาม การอ่านและการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 2 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่าน สะกด เขียนและพูดเลียนแบบช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน
2. ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ พูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้

เนื้อหา

บัตรภาพ หมายเลข 64 - 72

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูทบทวนการถาม-ตอบเกี่ยวกับวัน เช่น

- How many days are there in a week ?

- What are they ?

ขั้นสอน

- ใช้บัตรภาพเพื่อสอนคำศัพท์ใหม่ อันเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของเด็ก ๆ เช่น get up, get dressed

- ครูให้ตัวอย่างการถาม-ตอบ เช่น

  คำถาม : What time does he/she get up ?

  คำตอบ : He/She gets up at _____.

- นักเรียนถาม – ตอบ และเขียนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของเพื่อนในกลุ่ม

ขั้นสรุป

นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน

นักเรียนเขียนรายงานเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน

สื่อการเรียน

บัตรภาพ

ตัวนักเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการตอบคำถาม และการเขียน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 3 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การพูดเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเองและเพื่อน เป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาและความสัมพันธ์ของบุคคล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ พูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้
2. บรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ของตนเองและเพื่อนได้

เนื้อหา

บัตรภาพ หมายเลข 73 - 76 และหนังสือเรียน English Is Fun Book III

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของเพื่อน ๆ เพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนเลือกบัตรภาพ do your homework, watch television และ listen to the radio ขึ้นมาเตรียมไว้

- ครูเขียนคำ in the morning, in the afternoon, in the evening ลงบนกระดานดำ บอกความหมาย ให้นักเรียนอ่านเขียนลงสมุด

- ครูให้ตัวอย่างคำถาม นักเรียนนำบัตรภาพมาตอบ เช่น

- When do you do your homework ?

2. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน โดยใช้บัตรภาพ ดังบัตรภาพ feed the animals เช่น

ครู : What do you do in the morning ?

นักเรียน : I feed the animals.

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันโดยใช้บัตรภาพเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน

นักเรียนอ่านบทพัง - ชุด C พร้อมทั้งคัดมาเป็นการบ้าน

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน และบัตรภาพ

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการถาม-ตอบ และการอ่านออกเสียง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 4 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การพูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนา เป็นการส่งเสริมทักษะการใช้ภาษา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน
2. ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจพูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้

เนื้อหา

บัตรภาพ หมายเลข 73 - 76

เพลง This is the Way

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์จากบัตรภาพ เช่น

ครู : What do you do in the morning ?

ขั้นสอน

1. ครูสอนคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับการเรียน คือ English, Thai, math, music science และ art

ให้นักเรียนอ่าน และเขียนคำลงสมุด จากนั้นครูตั้งคำถาม เช่น

ครู : What time does your English class begin ?

ครู : It begins at _____.

แล้วเปลี่ยนคำถามเป็น What time do you study English ?

2. ครูและนักเรียนช่วยกันร้องเพลง This is the Way

ขั้นสรุป

นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบ เกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ

สื่อการเรียน

บัตรภาพ

เทปเพลง

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการตอบคำถาม การอ่านออกเสียง การร้องเพลง และบอกความหมายของเพลง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 5 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ทำให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ใช้รูปกริยาที่สอดคล้องกับประธานได้
2. บรรยายกิจวัตรประจำวันของตนเองและเพื่อนได้

เนื้อหา

หนังสือแบบฝึกหัด Practice Book for English Is Fun (Book III)

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูใช้คำถามเพื่อทบทวนเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ เช่น

ครู : What time does your English class begin ?

นักเรียน : It begins at 8:30 in the morning.

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านกิจวัตรประจำวันของสุวิทย์ในหนังสือแบบฝึกหัด แล้วเขียนบรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของสุวิทย์

2. ให้นักเรียนเขียนบรรยายกิจวัตรประจำวันของตนเอง โดยที่นักเรียนอาจเขียนเลียนแบบกิจวัตรของสุวิทย์ก็ได้

ครูช่วยดูแลการใช้ไวยากรณ์ในการเขียน

ขั้นสรุป

นำผลงานที่สมบูรณ์มาแสดง อ่านให้ทุกคนฟัง

ครูสรุปกิจวัตรประจำวันของสุวิทย์อีกครั้ง

สื่อการเรียน

หนังสือแบบฝึกหัด

การประเมินผล

สังเกตจากการตอบ และการตรวจผลงาน

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 6 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การได้ทราบวิธีอ่านตารางเดินรถ ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ พูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้
2. อ่านตารางเดินรถและบอกเวลาเข้าออกได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูถามเพื่อทบทวนการใช้คำถาม-ตอบ เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เช่น

- When do you do your homework ?
- When do you play football ?

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับตารางรถไฟว่าใช้นับรอบ 24 ชั่วโมง เหมือนกับการนับเวลาในภาษาไทย จึงไม่เป็นปัญหาในการดูเวลา

- ครูอธิบายคำย่อ dep. = depart, leave และ arr. = arrive และวิธีอ่านเวลาหลังเที่ยงคืน เช่น รถออกจากพิษณุโลก เวลา 0.37 น. คือ Phitsanulok, departs at twelve-thirty seven at night.

2. ครูอธิบายตารางเวลาที่ใช้รอบ 12 ชั่วโมง โดยให้เติมช่วงเวลาของวันลงไปด้วย เช่น The train leaves Chiang Mai at five-fifteen in the morning.

ขั้นสรุป

ครูสรุปตารางเดินรถทั้ง 2 แบบ แล้วให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากความสนใจ การตอบคำถามและการซักถาม

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 7 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านและพูดเกี่ยวกับตารางเดินรถ ช่วยให้ผู้อ่านนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ถามและบอกเวลาเดินรถได้ทั้งในการพูดและการเขียน
2. อ่านเรื่องแล้วเข้าใจ เล่าเรื่องและแสดงหาทางประกอบได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูถามทบทวนการใช้ตารางเดินรถรอบ 12 ชั่วโมง โดยต้องเพิ่มช่วงเวลาของวันลงไปด้วย เช่น in the morning, in the afternoon และ in the evening ตอนท้ายเสมอ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนหัดอ่านตารางเดินรถที่ 3 แล้วผลัดกันถาม ตอบ เช่น

- What time does the train leave Hat Yai ?

- (It leaves) at twelve-twenty-five in the afternoon.

และตามช่วงเวลาของวัน เช่น

A : Does the train leave Nakhon Sawan at ten-o-three in the morning ?

B : Yes. หรือ No. It arrives at ten-o- three in the evening.

2. ให้นักเรียนเขียนบรรยาย โดยสมมุติว่าตนเองเดินทางเข้ากรุงเทพฯ โดยรถไฟ 1 ครั้ง ตามตัวอย่างในหนังสือเรียน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนที่ทำงานสมบูรณ์ผลัดกันถาม-ตอบ เกี่ยวกับตารางเดินรถ เวลาเข้าออก และการใช้ช่วงเวลาของวัน

ครูช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการถาม-ตอบเกี่ยวกับตารางเดินรถ และการเขียนบรรยาย

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 8 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านและพูดเกี่ยวกับตารางเดินรถ ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ถาม และบอกวันเวลาได้ทั้งในการพูดและการเขียน ได้
2. อ่านตารางเดินรถ บอกเวลาเข้าและออก และแสดงบทบาทสมมุติประกอบได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

หนังสือแบบฝึกหัด Practice Book for English Is Fun (Book III)

เพลง This is the Way

กิจกรรม

ขั้นนำ

ทบทวนด้วยการให้นักเรียนเล่าถึงการเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ของตน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติเป็นนายสถานี และผู้โดยสารรถไฟ

ผู้โดยสาร : I want to go to _____.

What time does the train leave ?

นายสถานี : It leaves at _____.

2. ให้นักเรียนเปลี่ยนตารางเวลาในหนังสือแบบฝึกหัด จากรอบ 24 ชั่วโมง เป็นรอบ 12 ชั่วโมง

3. ครูและนักเรียนช่วยกันร้องเพลง This is the Way

ขั้นสรุป

นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบ เกี่ยวกับตารางเดินรถ

ครูสรุปบทบาทสมมุติ แก้ไขส่วนที่ผิด

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของเนื้อเพลง

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน หนังสือแบบฝึกหัด เทปเพลง และตัวนักเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากการถาม-ตอบ การแสดงบทบาทสมมุติ และการร้องเพลง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 9 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ทำให้ผู้เรียนจำเรื่องที่อ่านได้ดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน
2. อ่านเรื่องในใจแล้วมีความเข้าใจ เล่าเรื่อง อ่านออกเสียง และตอบคำถามได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูทบทวนการถาม-ตอบ เกี่ยวกับวัน เช่น

ครู : How many days are there in a week ?

นักเรียน : Seven days.

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนดูภาพหน้า 46 แล้วอ่านเรื่องหน้า 47
ให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาพและเรื่อง
2. ให้นักเรียนช่วยกันเดาความหมายของคำ bedroom, bathroom, into, late, hurry up และ get
3. ให้นักเรียนส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาเล่าเรื่องที่อ่าน
4. ให้นักเรียนอ่านเรื่องตามครู

ขั้นสรุป

ครูสรุปเรื่องที่นักเรียนออกมาเล่า
ครูช่วยนักเรียนสรุปความหมายของคำที่ให้เดาจากเรื่องที่อ่าน

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการสรุปเรื่อง และการอ่านออกเสียง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 10 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่อง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ช่วยส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายและใช้คำศัพท์ในบทได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน
2. อ่านเรื่องในใจแล้วมีความเข้าใจ อ่านออกเสียงและตอบคำถามได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

เพลง This is the Way

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องหน้า 47 ตามครูเพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นสอน

1. ครูตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนตอบ จากเนื้อเรื่องที่อ่าน เช่น

- What time is it ? (7:45)
- What does Wichai do ? (Wichai goes back to bed)
- What day is today ? (Today's Saturday)
- What time does school begin ?
- School begins at 8:15.

2. ให้นักเรียนใส่หมายเลขลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง ในแบบฝึกหัดของหนังสือเรียน หน้า 48 แล้วคัดลงสมุด

3. ครูและนักเรียนร้องเพลง This is the Way

ขั้นสรุป

ครูสรุปคำตอบของคำถามทั้งหมด

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของเพลงโดยละเอียด

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน และเทปเพลง

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด และการร้องเพลง

แผนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งที่ 11 เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การเขียนตามคำบอกจากคำที่นักเรียนเคยมาแล้ว ช่วยส่งเสริมทักษะการฟังและการเขียน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านออกเสียงและแสดงท่าทางประกอบได้
2. ฟังและเขียนตามคำบอกได้

เนื้อหา

หนังสือเรียน English Is Fun Book III

หนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง หน้า 47 ตามครู เพื่อเป็นการทบทวน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนซักซ้อม การทำท่าทางประกอบบทอ่าน
ให้นักเรียนบางคนแสดงท่าทางประกอบบทอ่านให้เพื่อน ๆ ดู

2. ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเขียนคำบอก ครูจะบอกคำบอก จากหนังสือคู่มือครู หน้า 155 ดังนี้

Tawit's mother sells fruit/ at the train station./ On Saturdays and Sundays/ Tawit likes to help her./ They see many people/ on the trains./ There are two trains/ at 7:00 in the morning./ There is one train/ in the afternoon at 2:30 and one at 8:00 in the evening.

ครูชูคำบอกแต่ละตอน

ขั้นสรุป

ครูสรุปเรื่องราวทั้งหมดของบทที่ 7 ชมเชยรางวัลของนักเรียนที่ทำ
ให้นักเรียนช่วยกันตรวจคำตอบการเขียนคำบอกบนกระดาน

สื่อการเรียน

หนังสือเรียน และหนังสือคู่มือครู

การประเมินผล

สังเกตจากความถูกต้องของการอ่านเรื่อง และการเขียนคำบอก

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

เวลา 40 นาที คะแนน 15 คะแนน

ชื่อ-สกุล.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/....โรงเรียน.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบใน (...) มาเติมลงใน____ให้เหมาะสมกับเนื้อความของเรื่อง

This tall man is a postman. His name is Mak. He works____ (1) (at, near, on) the post office in front of _____ (2) (the, a, an) Muang market. It is at 206, Phrasat road, Amphoe Muang, Ayudhya. Mak lives with his friends. Their _____ (3) (home, house, hut) is near the market. So Mak _____ (4) (runs, walks, drives) to his office every day.

It _____ (5) (on, at, is) Saturday, at 6:00. Mak is going to his house in Amphoe Wang - yai. He _____ (6) (comes, goes, is) there by train. The train leaves _____ (7) (Muang, at, the) station at 6:15. If it goes on time, it arrives in Wang - yai at _____ (8) (7:00, station, home).

The train arrives at Wang - yai station _____ (9) (is, in, at) 7:01. Mak gets off the train. He walks along a dark road. "It _____ (10) (may, can, is) take me about half an hour _____ (11) (if, is, am) I go home by my usual _____ (12) (road, way, time). So Mak walks to the temple _____ (13) (behind, in, on) the station. He looks around. "Oh, _____ (14) (there, it, he) is nobody here". "Ding dong, ding dong". "Who is that"? "Who is ringing _____ (15) (a, an, the) bell"?

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที คะแนน 30 คะแนน

ชื่อ-สกุล.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษ ตามข้อกำหนด ดังนี้

1. ให้คำนึงถึงความถูกต้องของคำศัพท์ที่เขียนกับภาพ ความหมาย การสะกดคำ และหลักไวยากรณ์
2. ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ ๆ ละ 2 ประโยค
3. ประโยคทั้งสองที่เขียน ต้องให้มีความหมายเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

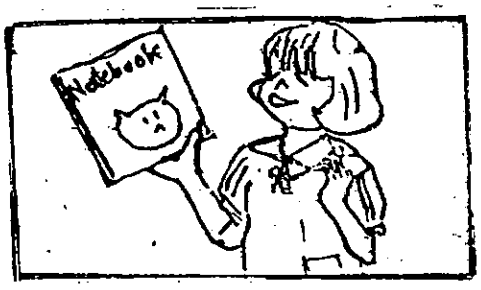

แนวตอบที่เป็นไปได้

This is a girl.

She holds a notebook with

her right hand.

1.

.....

.....

2.

.....

.....

3. 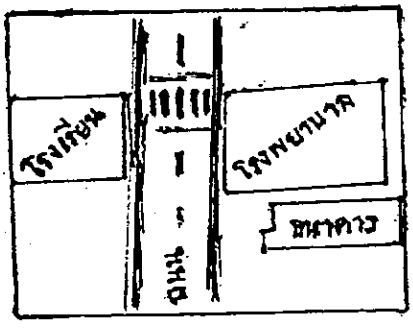

.....

.....

4. 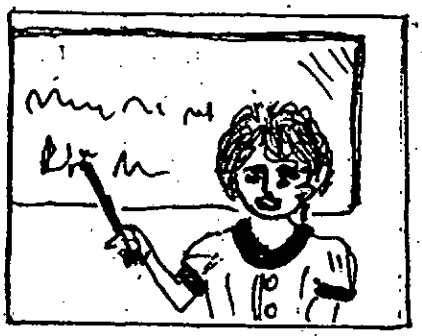

.....

.....

5.

.....

.....

6. 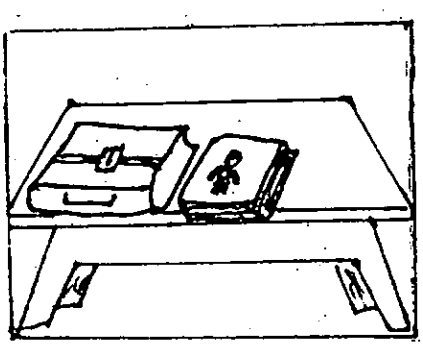

.....

.....

แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้นี้ ภายในเวลา 20 นาที

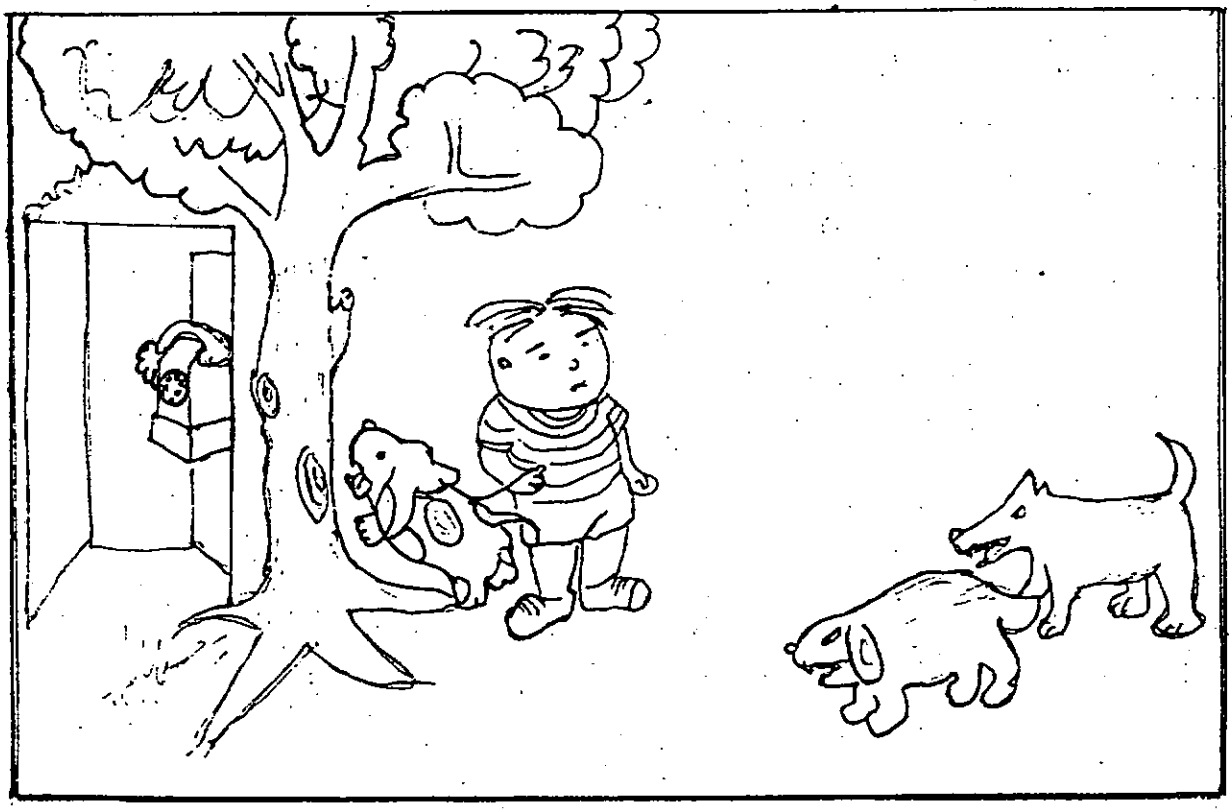

Suk is a boy. He loves animals very much. He has two dogs, one cat and one bird. It is Sunday morning. Suk walks to the playground next to the station. His dog is behind him.

In front of them, stand two big dogs. They run to Suk's dog. Suk calls his dog. "Come on Tam". Suk and his dog run to the tall tree in front of the call-box. The two dogs run very fast. They are behind Suk. But Suk is behind Tam.

กระดาษคำตอบ

แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 30 นาที คะแนน 14 คะแนน

ชื่อ-สกุล.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว ให้ได้เนื้อความถูกต้องสมบูรณ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อผลการเรียน หรือการสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ประการใด ฉะนั้นจึงขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยอย่างเสรี โดยนักเรียนไม่ต้องเขียนชื่อในแบบทดสอบนี้ เพราะถือว่าคำตอบของนักเรียนเป็นความลับ โดยผู้วิจัยจะนำผลของคำตอบไปใช้ในการศึกษาวิจัย

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดทัศนคติฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ คือ

1. ความสนใจ
2. ความรู้สึกด้านความยากง่าย
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม
4. ความคิดเห็นด้านการอ่าน และการเขียน
5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 การทำแบบทดสอบฉบับนี้ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ เช่น จากข้อความ "ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่น่าสนใจ" ถ้านักเรียนเห็นด้วยให้กา ✓ ลงในช่อง เห็นด้วย เพียงช่องเดียว

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนที่รักทุกคน จะตอบแบบทดสอบฉบับนี้ด้วยความเต็มใจ จึงขอขอบใจนักเรียนทุกคน

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
ความสนใจ			
1. เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานอยากเรียนภาษาอังกฤษมาก			
2. นักเรียนคิดว่าควรเพิ่มชั่วโมงการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มาก			
3. นักเรียนอยากให้จัดภาษาอังกฤษไว้เป็นชั่วโมงแรกทุกวัน			
4. ในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่อยากเรียนเพราะเรียนไม่รู้เรื่อง			
5. เมื่อมีการบ้านหลายวิชา นักเรียนจะทำวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาสุดท้าย			
ความรู้สึกด้านความยากง่าย			
6. นักเรียนมักเตรียมอ่านบทเรียน ภาษาอังกฤษมาล่วงหน้าเสมอ			
7. ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในสมอง			
8. การใช้ทักษะภาษาอังกฤษบอย ๆ ทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษง่ายขึ้นมาก			

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม			
9. นักเรียนอยากให้มีเกม หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ			
10. นักเรียนคิดว่า การเล่นเกม การร้องเพลง ทางภาษาอังกฤษ และกิจกรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ไม่มีประโยชน์			
11. นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ ถ้าครูให้แบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม			
12. โรงเรียนควรจัดให้มีห้องค้นคว้าหาความรู้ทางวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ			
ความคิดเห็นด้านการอ่านและการเขียน			
13. เมื่อครูกำหนดให้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ			
14. เรื่องที่กำหนดให้อ่านในหนังสือ English Is Fun ค่อนข้างยาก			
15. ถ้าในห้องสมุดของโรงเรียนมีนิทาน และการ์ตูนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะเลือกอ่านเป็นอันดับแรก			
16. นักเรียนจะอ่านภาษาอังกฤษได้เฉพาะประโยคสั้น ๆ เท่านั้น			
17. นักเรียนรู้สึกลำบากใจในการเขียนภาษาอังกฤษเมื่อไม่มีแบบให้ดู			

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
<u>ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ</u>			
18. นักเรียนไทยไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษก็ได้	.....	.....	.....
19. ภาษาอังกฤษ นำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ได้ดี	.....	.....	.....
20. ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่เราพบเห็นอยู่เสมอในชีวิตประจำวัน	.....	.....	.....

ภาคผนวก ค

- ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และการแจกแจงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าความยากง่าย Index of Difficulty ค่าอำนาจจำแนก Index of Discrimination และการแจกแจงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ
- การแจกแจงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment) ของแบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (t) และการแจกแจงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
- การหาประสิทธิภาพหนังสือเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r)

ข้อที่	(p)	(r)	ข้อที่	(p)	(r)
1	.63	.40	9	.63	.25
2	.80	.26	10	.30	.39
3	.58	.57	11	.41	.41
4	.48	.52	12	.36	.58
5	.75	.37	13	.47	.45
6	.66	.45	14	.42	.45
7	.44	.41	15	.49	.33
8	.74	.29			

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma PQ}{s_t^2}\right]$$

$\Sigma X = 521$, $\Sigma X^2 = 5854$, $N = 50$

$\Sigma PQ = 2.85$, $s_t^2 = 8.50$, $n = 15$

$$r_{tt} = .71$$

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนก

ข้อที่	S_H	X_{max}	S_L	X_{min}	ยากง่าย	จำแนก
1	110	5	68	1	.64	.42
2	98	5	55	1	.51	.43
3	97	5	55	1	.51	.42
4	110	5	62	1	.61	.48
5	113	5	55	1	.59	.58
6	95	5	55	1	.50	.40

ค่าความยากง่าย

$$\text{Index of Difficulty} = \frac{S_H + S_L - (N_T)(X_{min})}{N_T(X_{max} - X_{min})}$$

ค่าอำนาจจำแนก

$$\text{Index of Discrimination} = \frac{S_H - S_L}{N_H(X_{max} - X_{min})}$$

2.2 ค่าความเชื่อมั่น

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma s_i^2}{s_t^2}\right]$$

$\Sigma X = 1021 \quad \Sigma X^2 = 22035$

$\Sigma s_i^2 = 6.65 \quad s_t^2 = 23.72$

$\alpha = .86$

3. แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการหาค่าความสัมพันธ์ของการให้คะแนนโดยกรรมการ 2 คน โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

$$r_{tt} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{\left[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2\right]\left[N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2\right]}}$$

$\Sigma X = 125.19$, $\Sigma X^2 = 194.89$, $\Sigma Y = 128.99$,

$\Sigma Y^2 = 193.77$ $\Sigma XY = 186.34$, $N = 100$

$r_{tt} = .76$

4. แบบทดสอบวัดพัฒนาการวิชาภาษาอังกฤษ

4.1 ค่าอำนาจจำแนกของความ (t)

ข้อที่	(t)	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2
1	5.55	2.92	.16	1.92	.66
2	5.41	2.84	.22	1.92	.57
3	4.94	2.84	.14	2.00	.66
4	2.60	2.64	.40	2.12	.69
5	6.58	2.76	.27	1.64	.49
6	4.60	2.64	.40	1.72	.66
7	3.40	2.56	.42	1.88	.61
8	5.77	2.76	.19	1.72	.62
9	4.80	2.68	.31	1.72	.71
10	3.76	2.80	.16	2.16	.84
11	3.45	2.80	.66	2.04	.62
12	2.66	2.60	.50	2.04	.62
13	4.36	2.84	.37	1.88	.88
14	4.90	2.52	.14	1.68	.64
15	3.00	2.36	.65	1.64	.90
16	3.62	2.72	.29	2.08	.57
17	5.88	2.76	.19	1.76	.60
18	5.59	2.68	.22	1.64	.65
19	6.35	2.68	.22	1.60	.58
20	4.33	2.72	.37	1.68	.56

4.2 ค่าความเชื่อมั่น

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma s_i^2}{s_t^2}\right]$$

$\Sigma X = 2196, \quad \Sigma X^2 = 99354, \quad \Sigma s_i^2 = 10.15, \quad s_t^2 = 58.11$

$\alpha = .87$

แบบประเมินประสิทธิภาพหนังสือเรียน

คำชี้แจง หลังจากนักเรียนได้เรียนหนังสือเรื่อง.....แล้ว นักเรียนมีความรู้สึกเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้อย่างไร โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน..... ของข้อคำถามนั้นเพียง 1 ช่อง

ข้อคำถาม	ดีมาก	ดี	พอใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1. ปกหนังสือและสีสัน				
2. ขนาดตัวอักษรและความชัดเจน				
3. ขนาดของเล่มและจำนวนหน้า				
4. ความสมจริงของภาพ				
5. ขนาดของภาพ				
6. คำอธิบายประกอบภาพ				
7. การดึงดูดความสนใจของภาพและเรื่อง				
8. วิธีการนำเสนอเรื่อง				
9. สาระสำคัญที่ได้จากเรื่อง				
10. ความชัดเจนของถ้อยคำภาษา				
11. การใช้ภาษาท่าทาง				
12. ความแปลกใหม่ของเนื้อเรื่อง				

ผลการประเมิน

ชื่อหนังสือ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ทำได้	ค่าของการประเมิน
1. A Banana	1776	1554	.87
2. Going to Bangkok	1776	1599	.90
3. How to Make a Hat	1776	1590	.89

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสมควร เกตุทอง

เกิดวันที่ 20 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2500

สถานที่เกิด อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 267/31 ตลาดศูนย์การค้าเมืองทอง
อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ 33110
โทรศัพท์ (045) 661544

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านนา ตำบลภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์
จังหวัดศรีสะเกษ 33110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520 มัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนพระนครวิทยาลัย

พ.ศ. 2525 ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ)
จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2534 กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

สมควร เกตุทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มกราคม 2534

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนวัดพิกุลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังวัดนนทบุรี ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 74 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 37 คน และกลุ่มควบคุม 37 คน โดยดำเนินการทดลองด้วยแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design) กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการเรียนกลุ่มละ 66 คาบ ๆ ละ 20 นาที กลุ่มทดลองใช้เนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยค จากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7 กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 6 - 7

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบโคลซ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .71 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .86 แบบทดสอบวัดการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ 1 เรื่อง โดยให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องในสิ่งที่นักเรียนจำได้จากการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษ ที่กำหนดให้อ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test แบบ Independent และแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Analysis of Covariance หรือ ANCOVA

ผลการทดลองพบว่า

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างจากการสอบตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

2. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนแตกต่างจากการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

3. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างจากการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

4. การสอบแบบมุ่งประสบกาณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

A COMPARATIVE STUDY OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS' READING, WRITING ABILITY, RECALLING IN ENGLISH AND ATTITUDES TOWARD ENGLISH THROUGH THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER TEACHING METHOD AND THROUGH THE METHOD IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

SOMKHUAN GAITTHONG

Presented in partial fulfillment of the requirement of the

Master of Education degree in Elementary Education

at Srinakharinwirot University

January 1991

The purpose of this study was to compare Prathom Suksa VI Students' reading, writing ability, recalling in English and Attitudes toward English through the Concentrated Language Encounter Teaching Method and through the method in the Teacher's Manual.

The sample used in this study was 74 Prathom Suksa VI students of Wat Phikun-ngern School, Nonthaburi in the first semester of 1990 academic year. The sample was simply randomized and divided into the experimental and control groups with 37 students in each. The randomized control group pretest-posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through the concentrated language encounter teaching method ; whereas the control group was taught through the method in the "English Is Fun Book III" Teacher's Manual. Each group was taught for sixty-six 20 minutes' periods of teaching.

The instruments used in the study were a cloze-test for English reading ability with reliability of .71, an essay test for English writing ability with reliability of .86, a recalling test with reliability of .76 and English attitude test with reliability of .87.

The reading, writing ability tests and the recalling test were statistically analyzed by t-test of Independent. The English attitude test was statistically analyzed by an analysis of Covariance (ANCOVA).

The findings revealed that :

1. The English reading ability between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level. The experimental group gained significantly higher scores in reading ability than the control group.

2. The English writing ability between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level. The experimental group gained higher scores in writing ability than the control group.

3. The recalling in English between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level. The experimental group showed significantly higher scores in English recalling than the control group.

4. The attitudes toward English between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level. The experimental group showed significantly higher scores in attitudes toward English than the control group.